

Giới thiệu Hồng Hoang Phong Thần Convert

Đương Diệp tỉnh táo lại thì phát hiện mình thân ở một mảnh u tối trong thế giới, không khỏi ngạc nhiên, hẳn nhớ rõ hẳn độ lần thứ chín Thiên kiếp khi cuối cùng một khắc, bị cửu thiên thần lôi đánh trúng, hiện tại là chuyện gì xảy ra, chính mình còn chưa có chết, hơn nữa đề cho hẳn kỳ dị là hẳn hiện tại chỉ là một đoàn thanh khí, chỉ có nguyên thần.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1 : Trọng sinh Hồng Hoang triệu năm Hóa Hình

Đương Diệp tỉnh táo lại thì phát hiện mình thân ở một mảnh u tối trong thế giới, không khỏi ngạc nhiên, hẳn nhớ rõ hẳn độ lần thứ chín Thiên kiếp khi cuối cùng một khắc, bị cửu thiên thần lôi đánh trúng, hiện tại là chuyện gì xảy ra, chính mình còn chưa có chết, hơn nữa đề cho hẳn kỳ dị là hẳn hiện tại chỉ là một đoàn thanh khí, chỉ có nguyên thần. C

Phải biết rằng, người tu đạo, nguyên thần bất diệt liên bất tử, nhưng khi Diệp Thanh lần đầu tiên tỉnh lại, nguyên thần cũng suy yếu vô cùng, phục vừa trầm nằm ngủ đi.

Tại đây thiên địa trong lúc đó, không ánh sáng không có nhiệt, nơi nơi tràn ngập lẫn lộn dòng khí, một đoàn một đoàn, nồng đậm tới một số gần như sênh sệch trình độ, đây cũng là thiên địa mạt mớ là lúc Hồng Mông thế giới, mà kia dòng khí đúng thể Hỗn Độn khí.

Hỗn Độn dòng khí, nếu đặt ở đời sau tu luyện người hút được một tia liên chung thân được lợi, mà Diệp Thanh nguyên thần lại ở này ngủ say trong lúc đó không có lúc nào là đi vắng tự động hấp thu lên Hỗn Độn dòng khí, không ngừng lớn mạnh.

Như thế, không biết qua nhiều ít nguyên biết, này Nhất Nguyên tạo thành chữ thập hai vạn chín nghìn sáu trăm tuổi, phân mười hai biết, chia làm tứ, sáu, dân, nảo, thân, mậu, buổi trưa, chưa, thân, dậu, tuất thập nhị chi, mỗi một sẽ vì một vạn tám trăm tuổi, đương Diệp tỉnh táo lại thì nguyên thần đã không có như vậy suy yếu, dần dần có thể ngưng kết thành hình.

Biết chung quanh dòng khí đối với mình nguyên thần tu luyện có lớn lao ưu đãi, vì thế, Diệp Thanh liền vận khởi kiếp trước công pháp, điên cuồng mà hấp thu lên chung quanh dòng khí, như nuốt trôi thủy bàn, như thế, lại không biết qua nhiều ít cái nguyên có mấy ngàn vạn năm, Diệp Thanh nguyên thần đã cường đại rồi không biết gấp bao nhiêu lần, hình thể đã xen vào thực hư trong lúc đó, tới Hóa Hình một bước cuối cùng.

Tại đây mấy ngàn vạn thâm niên thời gian, Diệp Thanh dần dần đoán được chính mình thân ở Hồng Mông thế giới, cũng biết chung quanh màu trắng dòng khí đó là Hỗn Độn dòng khí, mà mấy ngàn vạn năm tu luyện đồng thời, nhường Diệp Thanh sinh lòng buồn tẻ tịch mịch đành chịu đúng thể này Hồng Mông thế giới không có sinh linh, Diệp Thanh phiếu đăng không biết nhiều ít hàng ti lý, thế nhưng Hồng Mông thế giới trừ bỏ Hỗn Độn khí ở ngoài vẫn là Hỗn Độn khí.

Trong lúc rảnh rỗi, trừ bỏ tu luyện vẫn là tu luyện.

Lại qua mấy vạn năm, Diệp Thanh đột nhiên phát hiện phía trước một đoàn Hỗn Độn khí trung, thậm chí có ba đạo mây tia, không khỏi mừng rỡ, biết đó chính là Hồng Mông Tử Khí.

Đại Diễn chỉ số năm mươi, này dùng bốn mươi có cửu, này thiên địa mạt mớ chỉ sơ liền có bốn mươi chín đạo Hồng Mông Tử Khí, mỗi một đạo Hồng Mông Tử Khí đều ẩn chứa thiên đạo quy luật, Hồng Mông Tử Khí là lúc sau thành thánh mấu chốt.

Đương Diệp Thanh tới gần một ít đoàn Hỗn Độn khí thì triển khai công pháp muốn một ít đoàn Hỗn Độn khí hấp thu là lúc, không ngờ nguyên thần chỗ truyền đến một trận đâm tâm đau bụng sinh, tu luyện không biết nhiều ít ức năm nguyên thần cơ hồ bị đánh xơ xác.

Cổ nén đau bụng sinh, Diệp Thanh lại thật cẩn thận hấp thu lên một ít đoàn Hỗn Độn khí, vốn là đem một chút một chút bác ti chậm rãi hấp thu, mỗi khi hấp thu một tia, Diệp Thanh liền đối với thể giới này nhiều hơn một chỉ ra ngộ nhận thức.

Đương Diệp Thanh rốt cục đem đạo thứ nhất mây tia hấp thu sau, nguyên thần Kim Thân không khỏi đại chấn, ngưng thật một phần, dần dần theo hư thể hướng thật thể chuyển hóa, đồng thời đối thiên đạo nhiều hơn một phần hiểu được.

Như thế, lại qua mấy vạn năm thời gian, đương Diệp Thanh rốt cục đem kia ba đạo Hồng Mông Tử Khí hấp thu xong, minh bạch rồi trừ nhiều ngày đạo pháp thì, tới Hóa Hình cuối cùng bên cạnh.

Vận khởi trăm triệu năm đến hiểu được ảo diệu tới nghĩa 《Hỗn Độn Quyết》, Diệp Thanh chung quanh ngàn dặm Hỗn Độn khí nhất thời cuộn cuộn, dần dần, lấy Diệp Thanh làm trung tâm hình thành một cái thật dày kén.

Kén càng ngày càng dày, càng ngưng càng dày đặc, co rút lại không chừng, ngũ thái quang mang bắn thẳng đến phía chân trời, ngàn dặm có thể thấy được.

Đúng là Diệp Thanh Hóa Hình đến cuối cùng tới khẩn yếu quan đầu.

Đột nhiên, thiên địa trong lúc đó vang lên một tiếng kinh thiên rống to: "Di, là ai ở nơi này Hóa Hình? Ha ha, rốt cuộc tìm được vật bé nhỏ!" Kia rống to bên trong cũng hàm chứa kinh hi.

Một ít thanh rống to, chấn đắc Diệp Thanh tâm thần không xong, chung quanh kia bắt đầu khởi động Hỗn Độn khí xuất hiện hỗn loạn chi chứng, Diệp Thanh căng thẳng trong lòng, là ai?

Diệp Thanh phân ra một tia thần thức đi ra, chỉ thấy một cái thân cao mấy ngàn trượng Cự Nhân, lưng đeo một cái thật lớn hình thù kỳ lạ phù, đang ở hướng hẳn tới rồi.

"Chẳng lẽ? Chẳng lẽ là Bàn Cổ đại thần?" Diệp Thanh tâm thần rung động.

"Ta tới giúp ngươi giúp một tay!" Chỉ thấy kia rống to lại vang lên, đột nhiên, Diệp Thanh liền thấy kia cự Hán cái trán chợt lóe, một đạo màu tím khí hướng Diệp Thanh bay tới, thiêm nhập Diệp Thanh trong cơ thể, kia màu tím, Diệp Thanh nhận được, đúng là Hồng Mông Tử Khí, không khỏi vui vẻ, mà kia cự Hán giống như ngại không đủ, lại bức ra cửu giọt tâm huyết, sau đó nhất đầu quân hoàn toàn không có vào Diệp Thanh trong cơ thể.

Được Bàn Cổ chi trợ, Diệp Thanh chung quanh Hỗn Độn khí được hóa kén ổn định lại.

Như thế, lại qua trăm năm thời gian, Diệp Thanh chỉ cảm thấy nguyên thần chấn động, kia Hỗn Độn khí hình thành bảo vệ quanh thân khí kén phân tử cánh hoa mà mở, thứ trong tầng làm bát cánh hoa, lại tầng mười sáu cánh hoa, mà trong cánh hoa gian trên không hư ảo ra một cái hoa hình liên ảnh, hoa hình liên ảnh trên không đoàn tọa trừ một thân lên thanh sam người, hai mắt thâm thúy, ân có khí thể xuất trần.

Đúng là Hóa Hình thành công Diệp Thanh.

Lúc này, Diệp Thanh ngồi xuống Thanh Liên lưu quang bốn phía, sặc sỡ loá mắt.

Diệp Thanh tâm thần tìm tòi, không khỏi trầm nghĩ: "Hảo một cái Hỗn Độn chí bảo!"

Này ba mươi sáu phẩm Thanh Liên đúng là cùng với Diệp Thanh Hóa Hình khi sở sinh Hỗn Độn chí bảo, cùng Diệp Thanh vốn là một thể, tâm thần tương hệ, Diệp Thanh liền biết này ba mươi sáu phẩm Thanh Liên chỗ lợi hại.

Này ba mươi sáu phẩm Thanh Liên, vốn là độn độn khí sở ngưng kết, Diệp Thanh Hóa Hình là lúc, tiếp tục có dính Bàn Cổ tâm huyết, khác Bàn Cổ sở phân ta Diệp Thanh nọ vậy đạo Hồng Mông Tử Khí cũng bám vào như vậy, bùng được vạn tả bất xâm, vạn pháp không rơi, đúng thể canh giữ chí bảo, đối địch là lúc, dựng ở Thanh Liên phía trên, trước lập thể, bùng rất đúng trấn áp số mệnh chí bảo.

"Ha ha, chúc mừng đạo hữu, rốt cục hóa được hình." Chỉ nghe kia cự Hán thần tình kinh hi nói.

"Đạo hữu kê lễ, đa tạ đạo hữu tương trợ, bản đạo Diệp Thanh, từ hào Thanh Liên Đạo Nhân." Diệp Thanh đem ba mươi sáu phẩm Thanh Liên thu hồi trong cơ thể, hoàn lễ nói.

"Ha ha, một chút việc nhỏ, không cần lo, ta làm Bàn Cổ, vốn là Tạo Hóa thần khí sở thai nghén, từ Hóa Hình tới nay không dưới triệu năm, suốt ngày chạy này Hỗn Độn thế giới, huynh đệ hôm nay là ta chứng kiến đệ nhất nhân, hôm nay là ta cao hứng nhất một ngày." Bàn Cổ kim nén không được kinh vui sướng loại tình cảm, lại cười ha hả, thanh như hồng chung, chấn đắc chung quanh mấy trăm dặm Hỗn Độn dòng khí bắt đầu khởi động.

"Quả nhiên là Bàn Cổ đại thần!" Diệp Thanh trong lòng thất kinh.

Đối với Bàn Cổ uy danh, Diệp Thanh thân là đời sau tu luyện người, tự nhiên rõ ràng.

Bàn Cổ trước cho Hồng Quân thành đạo, sau mặc dù bởi vì khai thiên mà thân vẫn, nhưng thật là đệ nhất thiên hạ người, cũng là Diệp Thanh tới khâm phục người.

"Nguyên lai là Bàn Cổ đạo hữu!" Diệp Thanh đánh nhất tập thù, thần thái cung kính.

"Huynh đệ sao như vậy đa lễ, ngươi là ta Hóa Hình triệu năm tới nay chứng kiến đệ nhất nhân, không bằng chúng ta kết làm huynh đệ, như thế nào?" Bàn Cổ nói.

Đối với cùng Bàn Cổ kết làm huynh đệ, Diệp Thanh tự nhiên tâm hi. Vì thế, tại đây thiên địa Hồng Mông thế giới, thiên địa chứng kiến dưới, hai người kết làm huynh đệ, Bàn Cổ trước Hóa Hình, đương vi huynh, Diệp Thanh làm đệ, kết làm huynh đệ lúc sau, Diệp Thanh hỏi: "Đại ca, ngươi sau khi có tính toán gì không?"

"Ta Hóa Hình triệu năm, trong lúc rảnh rỗi cũng là du lịch, huynh đệ vừa mới Hóa Hình, chúng ta không bằng kết bạn du lịch, chung quanh đi một chút, như thế nào?" Bàn Cổ nói.

"Hảo, liền theo đại ca lời nói." Diệp Thanh biết lúc này thiên địa mịt mờ, thiên địa linh bảo chính là rất nhiều, nói không chừng có thể vơ vét được vài món, sau khi trấn áp số mệnh, lấy bảo tự thân, mà cùng Bàn Cổ kết bạn mà đi, từ không sợ gặp được nguy hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2 : Hồng Hoang tìm bảo vật, Bàn Cổ khai thiên

Vì thế, Diệp Thanh cùng Bàn Cổ hai người kết bạn mà đi, tại đây Hồng Hoang thế giới du lịch một phen, tự nhiên, nơi đi qua, như châu chấu quá cảnh, đem phát hiện tiên thiên linh bảo cùng Hồng Mông bảo vật nhất nhất dùng tự lý cần khôn thuật lấy đi. <http://www.neiyu.com>

Nhưong Diệp Thanh tâm hỉ vãng, này vừa tìm tìm, quả nhiên làm cho bọn họ tìm được vài món thứ tốt. Nhất thị Tiên Thiên linh cây Hỗn Độn cây ăn quả, một vạn năm nở hoa, một vạn năm kết quả, một vạn mùa màng chín, mỗi lần kết quả có bảy bảy bốn mươi chín khóa, tu luyện người ăn vào liền lập có thể gia tăng tu vi chí kim tiên, phẩm nhân ăn vào một viên, có thể sống mười bốn vạn tám nghìn năm.

Cùng sau khi trang nguyên xem Trần Nguyên Tử đoạt được nhân sâm cây ăn quả cùng Vương Mẫu nương nương vạn năm cây bàn đào khác thường khúc cùng khác chi hiệu, mà đôi thành có một Đỉnh Càn Khôn, này Đỉnh Càn Khôn còn bản nguyên, quả thực là luyện khí đệ nhất thần đỉnh, thông thường Tiên Thiên linh vật trải qua Đỉnh Càn Khôn tế luyện có thể tăng lên phẩm chất.

Ở phía sau thế bên trong, Diệp Thanh biết này Đỉnh Càn Khôn vốn là sau khi thánh nhân Nữ Oa nương nương đoạt được, bỏ ngày sở dụng thần đỉnh luyện hóa nhiều màu thần thạch liền dùng rất đúng này Đỉnh Càn Khôn.

Mà cái khác bảo vật, tỷ như âm dương bảo cảnh, cũng là nhất lợi hại vật, có thể phản âm dương, ngay mặt có thể hồi hồn, sống bằng nghề, mặt trái có thể đoạt người nguyên thần, làm chết, đương nhiên, cần trì cảnh người, tu vi cao hơn đối phương mới được.

Bàn Cổ có Khai Thiên thần phủ, này đó linh bảo tự nhiên không nên, cho nên nhất nhất rơi xuống Diệp Thanh trong tay.

Diệp Thanh tự nhiên không khách khí, này đó đều có thể làm sau khi trấn áp số mệnh chi bảo, sau khi Hồng Hoang yêu vu nhị Tộc đại chiến khiến Hồng Hoang thoát phá, tại đây đó lượng lượng Thiên kiếp phía trước cho dù thánh nhân, cũng phải cẩn thận ứng phó, có này đó bảo vật, có thể làm thoát thân. Hơn nữa hắn cũng biết lấy Bàn Cổ tu vi cũng không có người có thể gây tổn thương cho được hắn, huống hồ tới khi Bàn Cổ khai thiên thân vẫn đứng thế thiên đạo cho phép, mấy thứ này tự nhiên vô dụng.

Bất quá vừa nghĩ tới sau khi Bàn Cổ khai thiên thân vẫn, Diệp Thanh trong lòng liền có đó âm đạm, mấy vạn năm tới nay, hai người kết bạn du lịch Hồng Hoang, Diệp Thanh sớm đem Bàn Cổ trở thành Thân huynh trưởng giống nhau.

Chứng kiến Diệp Thanh tu vi quá thấp, Bàn Cổ liền đem đối Tào Hóa Ngọc Diệp nhận thấy ngộ công pháp báo cho Diệp Thanh, nhưong này tu luyện, Bàn Cổ báo cho Diệp Thanh công pháp thiên về tu luyện thân thể, kiêm tu nguyên thần, mà Diệp Thanh 《 Hỗn Độn Quyết 》 lại cứ nặng như tu luyện nguyên thần, kiêm tu thân thể, hai loại công pháp tương hợp, Diệp Thanh được ích lợi không nhỏ, hơn nữa Hóa Hình là lúc được Bàn Cổ máu huyết chi trợ, thân thể ngày càng cường hãn.

Mà đạo hạnh cùng phép màu, cũng tinh tiến thần tốc.

Hồng Hoang bắt kể năm, Du Nhiên(tự nhiên) đã qua ngàn vạn năm.

Như thế, qua ngàn vạn năm lúc sau, Diệp Thanh tu vi càng thêm tinh tiến, đạo hạnh theo Hóa Hình điểm bắt đầu Thái Thanh huyền tiên đạt được Đại La Kim Tiên chi cảnh, chỉ thiếu chút nữa liền đạt tới Chân Thánh tu vi, mà phép màu lại càng đạt được Chân Thánh cảnh giới.

Bất quá, theo Diệp Thanh tu vi càng thêm tinh tiến, Bàn Cổ nhưng dần dần trầm mặc, thần sắc trong lúc đó càng phát ra lo ý. Mà Diệp Thanh biết, chính mình lo lắng sự, đã cần phát sinh.

Một ngày, Bàn Cổ rốt cục dùng thân lại, nhìn thấy Diệp Thanh nói : "Huynh đệ, huynh đệ chúng ta duyên phận sợ là muốn tới này đã xong."

"Đại ca sao nói lời ấy?" Diệp Thanh ánh mắt phục tạp, trong lòng trầm trọng.

Bàn Cổ ngữ khí có chút trầm thấp: "Huynh đệ, hôm nay ta liền nói cho ngươi biết đi, cùng huynh đệ làm bạn này mấy ngàn vạn năm, theo ta nói đi từ từ tinh tiến, mình bạch rồi ta sứ mệnh đó là khai thiên."

"Khai thiên! Đại ca, nhất định phải khai thiên mới được sao?" Diệp Thanh biết đây là thiên đạo cho phép, nhưng vẫn là không đành lòng Bàn Cổ thân vẫn.

"Huynh đệ, này Hỗn Độn thế giới, Đại Diễn chỉ số năm mươi, đại đạo diễn bốn mươi lại cứu, mà ta cần phải khai thiên bổ sung này một đạo, mở thiên

địa, phán mở Hồng Mông, đại ca người thân thể của ta đủ Hồng Mông Tử Khí mười ba đạo, Khai Thiên thần phủ có ba đạo, Tạo Hóa Ngọc Diệp lại có lục đạo, đại đạo quy luật không Không tư, một mình ta tự mình hưởng như thể hậu phúc, sau khi nếu chứng đạo, tất nhiên thoát khỏi thiên đạo, làm thiên đạo không để cho a!" Bàn Cổ nói.

"Đại ca, người!" Diệp Thanh còn phải lại khuyên.

Bàn Cổ cũng nói: "Huynh đệ không cần nhiều lời, ta cũng coi như ra khai thiên tất nhiên thân vẫn, nhưng là đây là không cách nào tránh khỏi việc."

Diệp Thanh nghe này, biết khuyên bảo vô ích, chỉ có thể làm thôi.

Bàn Cổ lại nói: "Ta lần này khai thiên, tất có khai thiên công đức lắng xuống, thân thể của ta vẫn sau, trên người sở đủ mười ba đạo Hồng Mông Tử Khí đến lúc đó trở về thiên địa, huynh đệ đem người Đinh Càn Khôn mượn trước ta, nhất thị cho người thu khai thiên công đức, hai là mượn dùng Hồng Mông Tử Khí giúp người luyện hóa một công đánh chí bảo, huynh đệ có Thanh Liên hộ thân, phòng thủ đã có, nhưng lại đứng thiếu một công đánh chí bảo."

Diệp Thanh nghe được Bàn Cổ biết khai thiên thân vẫn vẫn còn vì chính mình suy nghĩ, trong lòng cảm động, nước mắt rơi như mưa.

Chờ đợi Diệp Thanh đem Đinh Càn Khôn cấp Bàn Cổ sau, Bàn Cổ nói: "Huynh đệ, không cần thương tâm, đây là thiên đạo cho phép." Sau đó liền ở Diệp Thanh chung quanh bố trí nhất đại trận để ngừa mình mở ngày thương tổn được Diệp Thanh.

Nếu không khai thiên chi uy, cho dù lấy Diệp Thanh tu vi cũng dễ kháng không nổi mà khiến tu vi bị hao tổn.

Hết thấy thỏa đáng, Bàn Cổ cầm Khai Thiên thần phủ, hướng trước mắt vẽ một cái, bỗng nhiên thanh tiếng vang, không gian hỗn độn vỡ tan, dần dần, lấy Bàn Cổ làm trung tâm, thanh trọc nhị khí bắt đầu lên xuống phân ra mờ ra, thanh người thượng làm ngày, trọc người hạ làm, tùy theo, thanh trọc lượng khí sinh lưỡng nghi, Lưỡng Nghi lại sinh tứ tượng, từ phía trên trong lúc đó trào ra.

Tùy theo, thanh trọc nhị khí càng phân càng mở, trời cùng đất trong lúc đó cũng càng lên càng cao, tùy theo, Bàn Cổ hét lớn một tiếng, đem Khai Thiên thần phủ ném hướng thiên tế, chỉ nghe âm vang vang lên, Khai Thiên thần phủ nổ mở ra, ba đạo sáng mờ dâng lên, khí lành phá vỡ vạn trượng, đúng là kia Thái Cực đồ, Bàn Cổ Phiến, Hỗn Độn Chung.

Bàn Cổ tùy tay chỉ, kia Thái Cực đồ liền hóa thành một tòa vạn trượng kim cầu, chìm vào thiên địa trong lúc đó, chống đỡ thiên địa, định trụ thủy phong hòa, tiếp đó lại vung lên, kia Bàn Cổ Phiến phát ra một cỗ hủy diệt lực lượng đem một ít thiên địa trong lúc đó đang muốn một lần nữa kết hợp Hỗn Độn khí mở ra, lúc sau, Hỗn Độn Chung vang lớn, thanh âm vang vọng thiên địa, từng đạo màu vàng nhạt lồ ống kính tán ra đi ra ngoài, thiên địa trong lúc đó ổn định lại.

Bàn Cổ đem Đinh Càn Khôn ném hướng thiên tế, Đinh Càn Khôn hóa thành vạn trượng, đem thiên địa không gian Hỗn Độn khí đều hấp thu đi vào, mà ở Khai Thiên thần phủ trước hết bỏ ra chỗ, một đạo vạn trượng Huyền Hoàng khí bay ra, bị Đinh Càn Khôn hấp thu một nửa, một nửa khác quay cuồng ngưng hình, thành một tòa khí lành vạn trượng bảo tháp, đúng là Bàn Cổ khai thiên sở hình thành đệ nhất công đức chí bảo: Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp, bảo vật này tháp bởi vì đứng thể khai thiên sở thành, cho nên vạn pháp bất xâm, vạn tà có thể tích, luyện hóa sau, có thể lập cách đình đầu, bụng rất đúng phòng thân chí bảo, cùng Diệp Thanh Hóa Hình khí hình thành ba mươi sáu phẩm Thanh Liên có cùng hiệu chi quả.

Hỗn Độn sơ khai, có một vật làm vô cực, vô cực làm âm dương chưa phân. Hiện tại thiên địa đã mở, vô cực sanh thái cực, Thái Cực sinh mà âm dương diễn, cổ vô cực cũng chính là nói.

Tùy theo, Bàn Cổ đem thiên địa hết sức một khối mới bắt đầu Hỗn Độn Thạch thu vào Đinh Càn Khôn, cùng thiên địa Hỗn Độn khí, còn có Huyền Hoàng khí luyện chế ra nhất phương con dấu, ấn để khắc có "Không Động" chi tự, ấn thân là Cửu Long quần quanh, đúng là Tiên Thiên công kích linh bảo Không Động ấn.

Ngày này, cũng không biết qua nhiều ít vạn năm, Diệp Thanh ở Bàn Cổ trong đại trận một bên tu luyện, một bên quan sát Bàn Cổ Thiên Thiên, hiểu được đại đạo đem khuya.

Nắm thàng dài dằng dặc, Diệp Thanh một lần tu luyện tỉnh lại, Bàn Cổ đem Đinh Càn Khôn, Không Động ấn còn có kia Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp cùng nhau vung hướng Diệp Thanh, Diệp Thanh dùng sau, Bàn Cổ mở miệng nói: "Huynh đệ, thiên địa nay đã mới thành lập, nhưng là còn mặt cứng cổ, vì huynh muốn thân hóa thiên địa, này thiên địa là vì huynh sở mở, sau khi vì huynh đi vắng, còn muốn huynh đệ giúp vì huynh nhiều hơn chiếu khán mới là."

Diệp Thanh nghe xong, rung rung gật đầu đáp ứng.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3 : Bàn Cổ thân vẫn Diệp Thanh xuất thế

Bàn Cổ thấy phân phó đã xong, đang định thân hóa thiên địa, Diệp Thanh nhớ tới một chuyện, nhân tiện nói: "Xin hãy đại ca cho ta một tia nguyên thần, làm đại ca lưu một đường huyết mạch. Di động đồ bộ: WaP. tXT6. NET "

Bàn Cổ cũng coi như ra sau khi vụ tộc gặp mấy kiếp nạn, liền đem tự thân một tia nguyên thần vung hướng Diệp Thanh, nói: "Vu tộc việc, vậy phiền tới huynh đệ chiếu cố."

Diệp Thanh gật đầu xác nhận.

Tiếp theo, Bàn Cổ liền thân hóa vạn trượng, đứng ở thiên địa trong lúc đó, thủ cao nữa là, chân chống đỡ, cuối cùng ngã xuống, mắt trái hóa thành mặt trời, mắt phải hóa thành ánh trăng, máu hóa thành Trường Giang và Hoàng Hà, làn da hóa thành mặt đất ốc đất, mà tứ chi hóa thành Cao Sơn tuần lĩnh, toàn thân mao mô hôi hóa thành cỏ cây cùng thú, toàn thân xương cốt biến thành các loại nham thạch kim châu, mà kia xương sống mới vừa hóa thành Bát Chu Sơn, làm ngày chi trụ.

Vì thế, một cái hoàn toàn mới tốt đẹp thế giới lấy Bàn Cổ thân vẫn mà tạo.

Thiên địa đã mở, từ nay về sau, đại đạo quy luật đã muốn xây dựng, Hỗn Độn chưa mở khi thai nghén thiên đạo chí lý, rốt cục đem ở Hồng Hoàng thậm chí sau khi trên thế giới diễn, nhân quả tuần hoàn, đúng sai ân oán từ nay về sau cũng đem dây dưa cả thế gian.

Bỏ thánh nhân, ai cũng không thể trốn cách đây thiên đạo ước thúc.

Diệp Thanh thấy tận mắt chứng minh Bàn Cổ khai thiên trước sau, mới cho đến Bàn Cổ thân vẫn.

Bàn Cổ thân vẫn sau, Diệp Thanh âm thầm, Bàn Cổ sờ vải bố đại trận, đang dựa vào Bát Chu Sơn, mà Diệp Thanh làm tượng niệm huynh trưởng, cũng không còn sập tiệm cổ đại trận, liền ở trong trận tự hành tu luyện.

Từ xem Bàn Cổ khai thiên, Diệp Thanh đối với thiên đạo chút ngộ lại làm sâu sắc rất nhiều, ban đầu 《 Hỗn Độn Quyết 》 trải qua không ít đổi, càng phù hợp thiên đạo.

Trong núi vô năm tháng, thời gian trôi mau, lại là mấy vạn năm, Diệp Thanh ở Bàn Cổ đại trận tu luyện rốt cục dừng lại, ngửa mặt lên trời từng tiếng tiếu, vang vọng chín ngày.

Trải qua này mấy vạn năm tu luyện, Diệp Thanh đem Quan Thiên chút ngộ rõ ràng cho chân hung, giờ tay nhắc chân trong lúc đó đều hàm thiên đạo, một thân tu vi tất nhiên là tinh tiến không ít, đạo hạnh đã theo Đại La Kim Tiên thăng tới Chấn Thánh, phép màu lại càng đạt được thánh nhân chi cảnh.

Diệp Thanh cũng biết, đạo hạnh không tu, cuối cùng khó thành thánh, nhưng là thiên ý khó dò, thành thánh như thế nào dễ dàng như vậy, trải qua Bàn Cổ khai thiên chút ngộ, Diệp Thanh cũng biết mình thành thánh chỉ bằng cùng Bàn Cổ giống nhau lấy chứng cứ có sức thuyết phục nói.

Lấy chứng cứ có sức thuyết phục nói, thượng thừa nhất, tiếp theo đúng thể trăm lại tam thi thành thánh, tối mật làm công đức thành thánh.

Biết thành thánh phi một sớm một chiều công, Diệp Thanh quyết định đi ra ngoài chạy một phen Hồng Hoàng, nhìn xem hiện giờ huynh trưởng khai thiên lúc sau Hồng Hoàng.

Diệp Thanh ra Bàn Cổ đại trận, liền giả cật cánh vân hướng Hồng Hoàng bay đi.

Lúc này Hồng Hoàng không hề giống như Bàn Cổ khai thiên phía trước giống nhau hoang vắng, đã xuất hiện một ít đại thần thông người, tỷ như Nữ Oa, Đông Hoàng Đế Tuấn cùng Thái Nhất, Bàn Cổ nguyên thần biến thành ba đạo thanh khí biến thành Tam Thanh đạo tổ lão tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên ba người, còn có Bàn Cổ máu huyết biến thành mười hai Tổ Vu: Hậu Thổ, Đế Giang, Cường Lương, Chúc Dung, Cộng Công, Thiên Ngô, Nãi Tư, Cú Mang, Nhục Thu, Chúc Cửu Âm, Huyền Minh, Xa Bi Thi đội.

Bàn Cổ khai thiên lúc sau, hiện giờ Hồng Hoàng chia làm tứ đại bộ châu, Đông Thắng thần châu, nam chiếm bộ châu, tây ngưu hạ châu, bắc e ngại lô châu, trong đó Đông Thắng thần châu linh khí nhất nồng hậu, một ít tu khí chi sĩ phần lớn ở Đông Thắng thần châu tu luyện.

Diệp Thanh một đường chạy, một đường chứng kiến bảo vật tất nhiên là vơ vét một phen.

Một đường vừa đi vừa ngừng, hướng đông hành tẩu hơn mười ngàn dặm xa, liền tới Đông Hải, Diệp Thanh khinh ồ lên một tiếng, nhìn thấy phía dưới Đông Hải chăm chú nhìn một hồi, sau đó đem Tiên Thiên công kích linh bảo Không Động ấn xuất ra, xuống phía dưới quăng ra đánh tới, chỉ nghe một tiếng ầm vang vang sau, một trận hoa quang thoáng hiện, tiếp theo, xuất hiện một tòa tiểu đảo, trên đảo nhỏ, chỉ thấy hai mươi bốn khóa sắc sở loá mắt trần châu nổi tại giữa không trung.

"Không ngờ là này hai mươi bốn khóa Định Hải Thần Châu, chẳng thể trách có Tiên Thiên Thủy Linh Mê Tung đại trận che dấu." Diệp Thanh không khỏi vui vẻ.

Hai mươi bốn khóa Định Hải Thần Châu, cũng là tiên thiên linh bảo, có thể công có thể thủ, đời sau Phong Thần đại chiến trung Tiết Giáo bên trong Triệu

Công Minh đó là dựa vào này hai mươi bốn khóa Định Hải Thần Châu kinh sợ tam giới.

Diệp Thanh phát ra một trận tiên quang, đem kia hai mươi bốn khóa Định Hải Thần Châu bao lại, đột nhiên, kia hai mươi bốn khóa Định Hải Thần Châu thả ra hào quang, muốn giết Diệp Thanh tiên quang, nhưng là lấy Diệp Thanh Chấn Thánh đạo hạnh, kia hai mươi bốn khóa Định Hải Thần Châu tuy là tiên thiên linh bảo lại như thế nào giết được đâu.

Diệp Thanh tay phải vung lên, liền đem hai mươi bốn khóa Định Hải Thần Châu thu.

Thu hai mươi bốn khóa Định Hải Thần Châu, Diệp Thanh lập tức đi tây Côn Luân mà đi.

Tây Côn Luân, sau khi Nguyên Thủy Thiên Tôn thành thánh lúc sau trước tuyên lập giáo noi, ở Diệp Thanh kiếp trước trong trí nhớ, Tây Côn Luân bảo bối rất nhiều, trong đó liền có thiên địa tam đại linh căn một trong hồ lô cái.

Hồ lô cái, có thể kết bầy đại hồ lô, ba vạn năm có thể kết một cái, bảy kết thành, linh căn liền hủy, kiếp trước biết liền có ba, một cái đó là Thái Thượng Lão Quân trong tay Tử Kim Hồ Lô, có thể thu người dâng vật, đời sau bên trong Tôn Ngộ Không tây du hành thỉnh kinh trên đường, Thái Thượng Lão Quân tọa kỵ Kim Giác Tê Ngưu đó là trộm Tử Kim Hồ Lô mà đem phép màu Thông Thiên Tôn Ngộ Không cất vào trong đó, một cái đó là Hồng Vân tổ sư trên người Tán Phách Hồ Lô, một cái đó là uy lực cực mạnh Lục Áp trong tay Trảm Tiên Hồ Lô.

Trảm Tiên Hồ Lô, nhắm ngay đối phương, trì hồ lô người chỉ cần đem miệng hồ lô xoay tròn ba lượt, như vậy là được chém giết đối phương, bỏ thánh nhân, mặc người phép màu Thông Thiên cũng khó thoát khỏi cái chết.

Vì thế, Diệp Thanh đem Tây Côn Luân lật ra mấy lần, rốt cuộc tìm được này hồ lô cái, bất quá nhượng Diệp Thanh buồn bực đúng thể vốn nên đã kết xuất ba hồ lô linh căn phía trên, chỉ có một hồ lô, hơn nữa vừa mới thành hình không lâu, đúng là Trảm Tiên Hồ Lô, ra mời, Tử Kim Hồ Lô cùng Tán Phách Hồ Lô đã phân biệt bị Thái Thượng Lão Quân cũng chính là lão tử cùng Hồng Vân tổ sư sở trích đi.

Trích đi Trảm Tiên Hồ Lô lúc sau, nhượng Diệp Thanh tâm hi là ở Tây Côn Luân lại tìm được rồi nhất cây tam thiên quạt ba tiêu, này quạt ba tiêu cũng là có lai lịch lớn, một phen làm lão tử luyện đan sở dụng, một phen cũng La Sát nữ toàn bộ, năm đó Tôn Ngộ Không tây du hành thỉnh kinh khi trên đường đi qua Hòa Diệm sơn thì tiến đến La Sát nữ chỗ cầu phiến, không ngờ bị La Sát nữ một cái, đầu óc choáng váng lui phi không biết nhiều ít ngàn dặm.

Tìm được quạt ba tiêu, Diệp Thanh nhất thời hứng khởi, muốn thử xem này quạt ba tiêu uy lực hay không thực sự như thể uy lực, cầm trong tay, nhất niệm khẩu quyết, quạt ba tiêu thành lớn mấy lần lúc sau, nhắm ngay này Hồng Hoang nhẹ nhàng một cái, chỉ thấy phong vân bắt đầu khởi động, chung quanh cát đá thủ đều là biến mất bất vô âm tín, phía trước khí kinh thẳng tiêu, thẳng đi mấy vạn dặm xa.

Diệp Thanh không khỏi âm thầm trá lưỡi, bất quá cũng vui vẻ.

"Sau khi kia Tây Phương thánh nhân Chuẩn Đề đến ta Đông Phương nơi độ đoạt đệ tử, đến lúc đó phiến hấn mấy phiến, xem hấn có dám tới hay không." Diệp Thanh ác muốn.

Đối với Tây Phương Phật giáo giáo lý, Diệp Thanh thật là phản cảm.

Như thế, ở trong hồng hoang chạy mấy ngàn năm, Diệp Thanh liền trở về Bất Chu Sơn, nghĩ đến Bất Chu Sơn đúng thể Bàn Cổ xương sống biến thành, thiên đời sau lại bị Bàn Cổ máu huyết biến thành mười hai Tổ Vu một trong Cộng Công đánh ngã, Diệp Thanh không khỏi một trận cảm khái.

Diệp Thanh một bên chậm rãi chạy Bất Chu Sơn, một bên thưởng thức này Bất Chu Sơn cảnh đẹp, Bất Chu Sơn, núi non thay nhau nổi lên, kỳ hoa dị thảo, Bạch Vân vờn quanh.

Đột nhiên, chung quanh linh khí bắt đầu khởi động, chung quanh hơn mười dặm linh khí điên cuồng mà hướng một chỗ hội tụ đã qua, Diệp Thanh không khỏi đáp mây bay đi vào linh khí sở Hướng Chỉ, cũng phát hiện nhất nhiều màu Không Tước đang sản xuất tại chỗ mặt, quanh thân thả ra thanh hoàng xích trắng Hắc Quý chờ năm màu thần quang, linh khí đang không ngừng tràn vào nó trong cơ thể.

"Nguyên lai là này vật nhỏ ở Hóa Hình." Diệp Thanh trầm nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4 : Thu đồ đệ Khổng Tuyền khác kiếm tiên phủ

Chứng kiến vật trước mắt đang ở Hóa Hình, Diệp Thanh không khỏi nổi lên tương trợ ý, tùy theo, Diệp Thanh không khỏi Hư Không chỉ, chung quanh

mấy trăm dặm linh khí không ngừng phóng mạnh về kia năm màu Khổng Tước, trong chốc lát, kia năm màu Khổng Tước quanh thân thanh hoàng xích trắng Hắc Quỷ ngũ sắc quang hoa lóe ra không chừng, sau đó ổn định lại, hoa quang tán đi, hiện ra một nhân hình. c

Không ngờ, này năm màu Khổng Tước mới vừa hóa biết dùng người hình, trên chín tầng trời Hắc Vân bốc lên, cửu thiên thần lôi lắng xuống, chừng to cánh tay lớn nhỏ, đúng là Thiên kiếp.

Lúc này thiên địa đã mở, Hồng Mông đã phán, đại đạo đã thành, tự nhiên, linh vật Hóa Hình không hề giống lúc trước Diệp Thanh ở Hỗn Độn trong thế giới giống nhau không nên Độ Kiếp.

Thiên kiếp uy lực quá lớn, năm màu Khổng Tước mới vừa hóa hình người, trong cơ thể linh khí rối loạn, Thiên kiếp rút xuống, không khỏi kinh hãi.

Diệp Thanh thấy vậy, hai tay vung lên, chỉ thấy kia rút xuống cửu thiên thần lôi thể nhưng tan biến tại thiên địa trong lúc đó, như thể đại thần thông nhường năm màu Khổng Tước hồi hộp, hẳn vốn là thiên địa trong lúc đó con thứ nhất Khổng Tước, hồi thiên địa linh khí cho Ngũ Hành sở sinh.

Thần lôi tán đi, chín ngày trong sáng, hướng năm màu Khổng Tước lắng xuống hàng vạn hàng nghìn tiên linh chi khí, bị hàng vạn hàng nghìn tiên linh chi khí sau, năm màu Khổng Tước trực tiếp theo tu vi Thiên Tiên thăng chỉ kim tiên.

"Đệ tử Khổng Tuyên bá kiến thượng tiên, vừa rồi đa tạ thượng tiên tương trợ." Khổng Tuyên thừa nhận tiên linh chi khí sau đi nhanh lên hướng Diệp Thanh sản xuất tại chỗ bá kiến.

"Nguyên lai là Khổng Tuyên, chẳng thể trách mới vừa Hóa Hình bị tiên linh chi khí đã là kim tiên tu vi!" Diệp Thanh thầm nghĩ.

Khổng Tuyên, đời sau Phong Thần cuộc chiến trung bỏ thánh nhân ở ngoài người mạnh nhất.

Diệp Thanh vuốt cằm, nói: "Các ngươi hôm nay gặp lại cũng là có duyên, ngươi có bằng lòng hay không bá ta làm thầy?"

Khổng Tuyên nghe xong mừng rỡ, vừa mới Diệp Thanh phát tay trong lúc đó liền có thể nhường cửu thiên thần lôi tiêu tán, từ không phải bình thường Hồng Hoang đại thần thông người, vì thế nhanh chóng tiến lên cúi đầu nói: "Đệ tử Khổng Tuyên bá kiến lão sư."

"Hào, sau này ngươi vốn là môn hạ của ta đại đệ tử, đứng lên đi!" Diệp Thanh lại cười nói.

Chờ đợi Khổng Tuyên đứng lên đứng một bên, Diệp Thanh lại nói: "Ngươi bản thể đúng thể năm màu Khổng Tước, thân có Ngũ Hành thần quang, có thể chà Ngũ Hành trong vòng vạn vật, cũng có thể hộ thân, nhưng là luận công kích, vẫn không hề đủ, vì sư nay ban cho ngươi nhất linh bảo thần kích."

Diệp Thanh nói xong, Khổng Tuyên trước mắt trên không liền hiện lên nhất thần kích. Kích trường năm trượng, có Thanh Long bàn cho này thân, kích đầu hàn khí bức người, vốn là Tiên Thiên hàn tinh làm bằng, đặt ở Đỉnh Càn Khôn trung sở luyện, tái nhậm chức bản nguyên, công kích uy lực không thua tiên thiên linh bảo.

Khổng Tuyên vui vẻ, đem thần kích bung cho trên tay, hỏi: "Sư tôn, này kích có thể có danh?"

Diệp Thanh trầm ngâm một lát nói: "Này kích có Thanh Long bàn cho này thân, là bởi vì sư du lịch Hồng Hoang giết được một cái Thanh Long, đem vốn hồn phong nhập trong đó lại thêm lấy Tiên Thiên tinh kim chờ Ngũ Hành linh vật ở Đỉnh Càn Khôn trung sở luyện, đã kêu Thanh Long Ngũ Hành kích."

"Cảm ơn sư tôn ban tên cho." Khổng Tuyên nói.

Thu đồ đệ sự tất. Diệp Thanh cùng Khổng Tuyên trở về lúc trước Bàn Cổ sở bố trí Bàn Cổ đại trận.

Bàn Cổ đại trận chính là Bàn Cổ khai thiên khi làm Diệp Thanh sở bố trí, đã có trăm triệu năm, trong đó lại dựa vào Bát Chu Sơn, trong trận linh khí nồng đậm đến một số gần như hoá lỏng trình độ.

Ở trong đại trận, Diệp Thanh truyền Khổng Tuyên 《 Hỗn Độn Quyết 》 trước thiên, nhường này theo trong đó tu luyện.

Hỗn Độn Quyết 》 trải qua Diệp Thanh trăm triệu năm đối thiên đạo không ngừng hiểu được mà định ra làm sơ, trước, trung, sau tứ thiên, sơ thiên thích cho thiên tiên dưới tu luyện, mà khi Khổng Tuyên có thể đem trước thiên tu luyện xong, là được đạt Đại La Kim Tiên chi cảnh, trung thiên làm Chân Thánh, sau thiên là được chứng đạo thánh nhân.

Khổng Tuyên ở Bàn Cổ trong đại trận tu luyện chín chín tám mươi một năm, không chỉ có hấp thu trong cơ thể tiên linh chi khí ổn định kim tiên chi cảnh, hơn nữa ần có đột phá tới Thái Ất Kim Tiên chi cảnh.

Một ngày, Diệp Thanh nhìn thấy đang ở luyện tập võ nghệ Khổng Tuyên, chỉ thấy Khổng Tuyên khua tay Thanh Long Ngũ Hành kích, một đoàn kích ảnh đem bao lại không thấy bóng dáng, cuồng phong gào thét, chung quanh ngàn trượng trong vòng có cây đều không, cũng là bị Khổng Tuyên phát ra khí kinh sở treo cổ.

"Khổng Tuyên." Diệp Thanh vuốt cằm nói.

"Đệ tử ở." Khổng Tuyên nghe thấy sư phụ kêu to, dừng lại, tiến lên nhanh chóng đáp.

"Người thiên tư thông minh, trăm năm trong vòng là được đạt Thái Ất Kim Tiên chỉ cảnh, vạn năm lúc sau nhất định tu tới Đại La Kim Tiên, vì sư rất an ủi." Diệp Thanh lại cười nói.

"Đệ tử ngu dốt, thừa sư tôn chỉ điểm mới có hôm nay thành tựu, không dám tự mãn." Không Tuyên cung kính nói.

Diệp Thanh gật gù đầu, cũng không nói gì, sau đó nhìn kia thẳng vào tầng trời ba mươi ba Bất Chu Sơn, bùi ngùi thở dài. Không Tuyên thấy sư tôn như thế vẻ mặt, không rõ, Diệp Thanh không nói, nhưng cũng không dám hỏi, đứng yên một bên.

"Bất Chu Sơn linh khí nồng đậm mặc dù là tu tiên phúc địa, nhưng không phải lâu tu nơi, người và lại cùng ta xuất trận, khác kiếm một chỗ động phủ." Diệp Thanh sau khi biết thế bên trong vụ tộc Tổ Vu Cộng Công cùng Chúc Dung đại chiến, Cộng Công đem đánh ngã, gục Bất Chu Sơn.

"Là (vâng, đúng), sư tôn." Không Tuyên cung kính thanh đáp. Đến nỗi vì sao Bất Chu Sơn không phải lâu tu nơi, Diệp Thanh không có nói rõ, hẳn từ không dám hỏi nhiều.

Vì thế, Diệp Thanh mang theo Không Tuyên thầy trò hai người liền ra Bàn Cổ đại trận, lại hướng Hồng Hoang bước vào.

Trong hồng hoang có một sơn, nằm ở Hồng Hoang đại lục bắc e ngai lô châu chi bắc, có cách Đại Hải có vài chục ngàn dặm xa, có thể nói phải nằm ở phía chân trời một bên, vị chỗ nơi cực hàn, trên núi hàng năm hàn băng, linh khí dồi dào, sơn thể phạm vi mấy vạn dặm, có nhiều tu luyện Linh Thú.

Diệp Thanh mang theo đồ đệ chạy Hồng Hoang trăm năm, cũng nhìn trúng nơi đây, đòi sau bên trong, ở vô cùng tận lượng kiếp phía trước, bỏ thánh nhân, Hồng Hoang đại thần thông người tu luyện trăm triệu năm đều thành không tương, làm tránh đi kiếp nạn, cho nên Diệp Thanh mới lựa chọn này thiên địa cực bắc nơi làm sau khi tu luyện động phủ.

Tuyển định Linh sơn lúc sau, Diệp Thanh lại từ bắc e ngai lô châu lấy ra mấy chỗ linh mạch, lấy đại thần thông phong nhập núi này chân núi dưới, sau đó lại từ Bất Chu Sơn đem Bàn Cổ đại trận dời không sai thứ, đem trọn cái Đại Sơn bảo vệ.

Tiếp theo, lại từ Đình Càn Khôn trung rơi rụng bảy bốn bốn mươi chín Lạp Tiên Thiên thổ nhượng, lại đem theo Hồng Hoang du lịch đoạt được các linh vật tán ở hàn trong núi, trong khoảng thời gian ngắn, Địa Dũng linh khí, hương khí bốn phía, đã mở linh trí loài chim bay Linh Thú tùy ý có thể thấy được, như người gian tiên cảnh.

Nhìn thấy sư phụ đại thần thông, Không Tuyên trong lòng thần phục.

Nhìn thấy Linh sơn, Diệp Thanh lợi dụng chính mình đạo hiệu nổi lên tên: Thanh Liên Linh sơn.

Như thế, động phủ đã mở, Linh sơn đã định, Diệp Thanh liền mỗi ngày đối Không Tuyên giảng kia Bàn Cổ đại đạo phương pháp, ngày cũng là tự do tự tại.

Một ngày, Diệp Thanh giặt mình, đột nhiên khắp chỉ tính toán, đối Không Tuyên nói: "Người chờ đợi ở Thanh Liên Linh sơn tiếp tục tu luyện, vì sư đi ra ngoài xuống." Nói xong, nháy mắt chợt lóe liền không thấy bóng người.

Đi vào phía chân trời bên cạnh, Bàn Cổ khai thiên chỗ, Diệp Thanh cũng cả kinh, chỉ cảm thấy chung quanh lệ khí bạo ngược, chung quanh ngàn dặm không gian hắc khí tràn ngập, đi vào lệ khí ngọn nguồn, Diệp Thanh phát hiện đúng thể nhất linh bảo kiểm thai, dĩ nhiên thành hình.

Tay phải chỉ, toàn thân tràn ngập thiên địa lệ khí kiểm thai bay đến Diệp Thanh trên tay, lấy Diệp Thanh Chấn Thánh đạo hạnh, thể nhưng thiếu chút nữa cầm giữ không được dục bị này cản lại nguyên thần.

Diệp Thanh đầu nhập một tia nguyên thần sau khi tiến vào, mới hiểu được, nguyên lai lần này đúng thể Bàn Cổ khai thiên sau khi ngã xuống đất một ngụm troc khí sở thành, trăm triệu năm tới nay, dĩ nhiên thành hình, sau khi được không ngừng hấp thu thiên địa lệ khí, sẽ thành vừa tới bảo, này kiểm lệ khí tận trời, sát ý cuộn cuộn, quả thực là một công đánh lợi khí.

Đem kiểm thai thu hồi Thanh Liên Linh sơn lúc sau, Diệp Thanh đặt ở Đình Càn Khôn trung tế luyện, đồng thời đem năm đó Bàn Cổ khai thiên khi sở thu vào Đình Càn Khôn trung một nửa khai thiên công đức Huyền Hoàng khí nhốt đánh vào trong đó, lại lấy thu Hỗn Độn khí, vạn vật linh thủy chờ không ngừng luyện hóa.

Sau trăm tuổi, Thanh Liên Linh sơn linh khí bắt đầu khởi động, kiểm ý tận trời, hoa quang vạn trượng, kiểm thai phương như luyện hóa mà thành.

Thân kiểm có hai chữ: Hồng Mông. Cả vật thể Mặc lam, trong sát ý liễm, không kém hơn Khai Thiên thần phủ. Tuy rằng này Hồng Mông kiểm có Bàn Cổ khai thiên địa công đức luyện chú, nhưng lại đúng thể thu hút hàng tỉ tài thời tiết lệ khí sở thành, cho nên mặc dù là giết địch giao đầu chí bảo, nhưng lại không thể đa dụng, bằng không có thương tích thiên hòa.

Chương 5 : Hồng Quân thành thánh chứng thần nghe đạo

Tể luyện Hồng Mông kiếm lúc sau, Diệp Thanh trở ra động phủ, cho đòi Không Tuyên tiến đến, thấy Không Tuyên đạo hạnh đã đạt Thái Ất Kim Tiên chi cảnh, không khỏi an lòng, sau đó lại tiếp tục đối với Không Tuyên truyền kia Bàn Cổ đại đạo. C

Lần này, Diệp Thanh cũng dùng đại pháp lực đem thanh âm truyền ra, thanh âm không lớn, nhưng lại truyền ra khá xa, Thanh Liên Linh son mấy vạn dặm phạm vi đều có thể nghe thấy, mới đầu ở Thanh Liên Linh son tu luyện Linh Thú không vì ý, nhưng là nghe được vài câu lúc sau không khỏi như khẩn cấp giống như hướng Diệp Thanh chỗ động phủ tới rồi, đều ở Diệp Thanh chỗ động phủ dưới chân núi theo tu vi từ trên xuống dưới ngồi xong nghe giảng.

Diệp Thanh mặc dù không thành thánh nhưng là nói được ba hoa chích choè, âm động chín ngày, Kim Liên Địa Dũng, gánh vác hiện bán mẫu lớn nhỏ diệt sạch, quanh thân tường vân khí lành lộn lờ, tiên khí gọn sóng, dưới chân núi đông Linh Thú đều nghe được như si như say, có nhú mảy, có bật cười, có giật mình, có khổ tư, thần thái khác nhau.

Này nhất giảng đạo đó là trăm năm, sau trăm tuổi, Diệp Thanh dừng lại Diệu Âm, dưới chân núi đại đại tiểu tiểu khác nhau Linh Thú liền có vài chích Hóa Hình, đạt được tu vi Thiên Tiên.

Lần này giảng đạo, Không Tuyên được lợi lớn nhất, đã đạt Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ.

Diệp Thanh sau khi dừng lại, đối dưới chân núi một đám Linh Thú nói : "Bọn ngươi đều tự trở về đi, rất đem ta trăm năm Đã nói thể ngộ, lần sau giảng đạo, đi thêm tiến đến."

Đông Linh Thú mặc dù không muốn, thể nhưng đều cung kính lui ra, Hóa Hình mấy cái Linh Thú thậm chí khải hô "Lão sư".

Lần này giảng đạo lúc sau, Diệp Thanh dặn Không Tuyên rất tu luyện, liền từ trở về động phủ, hạch tội kia cách chứng đạo thành thánh cuối cùng một đường.

Một ngày, đương Diệp Thanh hạch tội đạo khi tỉnh lại, đột nhiên thiên địa trong lúc đó một trận gọn sóng, một cỗ mạnh mẽ tuyệt đối thiên đạo uy thế từ phía trên đập vào mặt mà đến, ngàn dặm trời cao, tường vân quay cuồng, thiên địa vạn vật trình tường, thiên hạ Linh Thú ai cũng quỳ bái.

"Ta nay đã đắc đạo, hôm sau bắt đầu bài giảng ba mươi ba ngoại ngày Tử Tiêu Cung, truyền ta đại đạo quy luật, người có duyên, đều có thể từ trước đến nay." Một đạo hùng hậu mà hồ hững thanh âm vang vọng ở Hồng Hoàng mỗi cái góc.

Diệp Thanh hiểu được, kia Hồng Quân rốt cục chứng đạo thành thánh, không thể tưởng được chính mình chuyển sang kiếp khác Hồn Độn thể giới trước Hồng Quân mà sinh cuối cùng vẫn là không thể ở Hồng Quân phía trước thành đạo.

Đây là Hồng Quân thành đạo lúc sau lần đầu tiên bắt đầu bài giảng, Hồng Quân nói rõ người có duyên đều có thể đi, nhưng là ba mươi ba ngoại ngày như thế nào dễ dàng như vậy tới, ba mươi ba ngoại ngày Hồn Độn dòng khí bạo ngược, không phải đại thần thông người không thể thông qua, bằng không không nghĩ qua là đều bị hóa thành bụi bụi, tan biến tại thiên địa trong lúc đó.

Lần này Hồng Quân giảng đạo, Diệp Thanh tự nhiên sẽ không bỏ qua, không chừng đến lúc đó có điều được, đối sau này mình lấy chứng cứ có sức thuyết phục đạo hữu trợ giúp.

Diệp Thanh thần nhiên tiến về phía trước một bước bước ra, liền tới đến tầng trời ba mươi ba, chỉ thấy tầng trời ba mươi ba một tòa phong cách cổ xưa đạo quan dựng ở trong hư không, công và sân nhám chặt, mặt trên ở giữa có ba chữ: Tử Tiêu Cung.

Nhìn thấy ngẫm có ý thiên đạo Tử Tiêu Cung ba chữ, Diệp Thanh tất nhiên là vừa lật hiểu được.

Tử Tiêu Cung trước cửa, vài đoạn thềm đá uốn lượn xuống, cũng là hợp đại đạo tới gần, Diệp Thanh một bên thập giai mà lên, một bên lo lắng lên đã chứng minh đại đạo Hồng Quân sẽ hay không nhìn ra chính mình chuyển sang kiếp khác Hồng Mông này dị đoan.

Đi vào Tử Tiêu Cung trước cửa, đã thấy bên trong cánh cửa đã đến hơn mười người, một cái mặt mũi hiền lành lão nhân, một vị bộ mặt uy nghiêm người trung niên, một cái vẻ mặt cương nghị người thanh niên, ba người đứng chung một chỗ, Diệp Thanh biết đó chính là Bàn Cổ nguyên thần biến thành Thái Thanh Thái Thượng Lão Quân, ngọc thanh Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Thượng Thanh Thông Thiên giáo chủ.

Tuy rằng ba người đều là Bàn Cổ nguyên thần biến thành, nhưng là Diệp Thanh chỉ đối với kia Thượng Thanh Thông Thiên giáo chủ có hảo cảm, Tam Thanh bên trong lão tử cảm lòng, nguyên thủy vô tình, chỉ có kia Thượng Thanh Thông Thiên giáo chủ ở phía sau thể Phong Thần đại chiến trung vì Tiết Giáo đệ tử cùng bốn vị thánh nhân đại chiến, đứng thể Tam Thanh bên trong duy nhất có người vị.

Bên trong cánh cửa mấy người bên trong, có Nữ Oa cùng Phục Hi, thân mặc màu đỏ đạo bào Hồng Vân tổ sư cùng tay cầm thư Trấn Nguyên Tử, còn có xấu xí lực phát Bích Nhân Côn Bằng, còn có một cái phương đầu mặt tròn, mặt mày hồng hào, một cái bộ mặt khô vàng, mày ủ mặt ê hai người, đứng là sau khi truyền xuống Tây Phương Phật giáo lượng thánh nhân Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn.

Có khác vẻ mặt âm khí đầy người huyết khí Minh Hà, tay cầm Hồn Độn Chung Thái Nhất, Thái Nhất bên cạnh đứng thể Đế Tuấn, mấy người khác,

Diệp Thanh theo kiếp trước trí nhớ cũng không thể biết được, nghĩ đến đúng thế trong hồng hoang một ít tiềm tu đại thần thông người.

Một lát sau, nhường Diệp Thanh lưu ý vâng, Tổ Vu Hậu Thổ cũng tới.

Theo tiếng chuông vang lên, trên đại điện nhất kim đồng nhất ngọc nữ đi ra, trường trắng ngần thật là đáng yêu, đúng là ngày sau nắm giữ tam giới Hạo Thiên Thượng Đế cùng Dao Trì Kim Mẫu.

Kim đồng đi ra sau, nhân tiện nói: "Lão sư sắp bắt đầu bài giảng đại đạo, chư vị đạo hữu đều tự ngồi xong, không được tiếng động lớn xôn xao."

Bên trong cánh cửa mọi người vừa nghe, đều là nhìn phía mặt đất kia bảy bồ đoàn, đầu tiên Tam Thanh đoàn kết một khối, hợp lực đem người gạt mở, chiếm được tiền tam vị, mà Diệp Thanh theo sát tiến lên, chiếm đệ tứ, Trần Nguyên Tử trợ được Hồng Vân ngồi thứ năm, thứ sáu lại bị Côn Bằng chiếm trước, mà Phục Hi trợ này muội muội Nữ Oa ngồi xuống vị thứ bảy.

Bảy vị đã không, Chuẩn Đề vẻ mặt háo sắc, Tiếp Dẫn thấp giọng thở dài, Chuẩn Đề đại buồn bực, nói: "Sư huynh, cái này như thế nào cho phải, huynh đệ chúng ta hai người nhiều lần trải qua trăm cay nghìn đắng mới từ Tây Phương đi tới nơi này Từ Tiêu Cung, lại không nghĩ biên chỗ ngồi cũng không có, ta còn không bằng đã chết quên đi." Nói xong, làm trạng dục gặp trở ngại đi.

Hồng Vân cũng cái người tốt, thấy vậy, đứng dậy khuyên như: "Đạo hữu chớ giận, vị này đưa khiến cho cùng người."

Chuẩn Đề vừa nghe, không khỏi vui vẻ, thu hồi đến thế, đặt mông liền ngồi vào Hồng Vân vừa mới đứng dậy trên vị trí, ngồi ở người bồ đoàn lúc sau, Chuẩn Đề đối người trên bồ đoàn Côn Bằng nói: "Người chỉ là một súc sinh, lại có gì kỹ năng ngồi ở trên bồ đoàn?"

Ngọc thanh Nguyên Thủy Thiên Tôn xưa nay kính trọng Yêu Tộc, thấy Côn Bằng cướp được chỗ ngồi, trong lòng không vui, hiện tại thấy Chuẩn Đề mở miệng làm khó dễ, liền cũng phụ họa nói: "Không sai, còn không mau đem chỗ ngồi tặng cho vị kia đạo hữu."

Đế Tuấn cùng Thái Nhất tuy rằng cùng Côn Bằng đều là Yêu Tộc, nhưng là luôn luôn mặt cùng lòng không các, tự nhiên cũng không hi vọng Côn Bằng bái ở Hồng Quân môn hạ, sau khi uy hiếp được hai người ở Yêu Tộc địa vị, bởi vậy, không nói không rằng tương trợ Côn Bằng.

Côn Bằng tiếp tục chờ đợi phản bác, lại bị Chuẩn Đề phản thủ đẩy, hạ xuống bồ đoàn, nhường Tiếp Dẫn ngồi xuống.

Côn Bằng đến tận đây không thể, chỉ phải chờ đợi lập một bên, nhưng trong lòng đúng thế âm thầm đem Hồng Vân hận thù ở trong lòng, nếu không phải Hồng Vân nhường chỗ ngồi cho Chuẩn Đề, hẳn cũng sẽ không mất chỗ ngồi.

Mọi người ngồi, một tiếng từ từ tiếng chuông vang lên, một bóng người xuất hiện ở tiểu trên đài cao, mọi người biết thì phải là Hồng Quân, đều dập đầu, khấu hô lão sư vạn yên tĩnh.

"Bọn người có thể, thì tới được Từ Tiêu Cung, đều có đại cơ duyên người, ta hiện tại bắt đầu giảng đạo, bọn người rất nghe giảng, hi vọng bọn người có thể có thu hoạch, đến lúc đó có thể có sở thành." Hồng Quân nhìn phía mọi người, cuối cùng ở Diệp Thanh trên người dừng lại chỉ chốc lát.

Cảm giác Hồng Quân lưu ý chính mình, Diệp Thanh trong lòng cũng máy động.

Bất quá Hồng Quân cũng bắt đầu rồi giảng đạo: "Thiên địa sơ khai phía trước, có vật hỗn thành, Tiên Thiên sinh, tịch này Liêu này, độc lập mà không sửa, chu đi mà không đổi, có thể vì thiên địa mẫu."

"Ta không biết kỳ danh, mạnh mẽ tự chi viết nói, mạnh mẽ lâm vào danh viết lớn. Đại viết trời, trời viết xa, xa viết trái lại. Đường xưa lớn, thiên đại, lớn, người cũng lớn. Vực trong có tứ đại, vạn linh ở thứ nhất yên. Linh pháp, pháp ngày, ngày pháp nói, đạo pháp tự nhiên. Dưới đường lớn, thiên địa làm cương, hết thấy tồn tại đều làm nói. Có cái gọi là đại đạo chỗ nào cũng có, đạo cũng chỗ nào cũng có."

Hồng Quân nhất bắt đầu bài giảng, dưới đài mọi người thần sắc khác nhau, Tam Thanh làm Bàn Cổ nguyên thần biến thành, nhất phúc duyên thâm hậu, bởi vì hiểu được góc thâm, mà Diệp Thanh từ không cần phải nói, một ít trước kia không hiểu rõ lắm chỗ rộng mở trong sáng, Nữ Oa cúi đầu, không biết trăm tư những thứ gì, Chuẩn Đề lắc đầu, Tiếp Dẫn sắc mặt vẫn là giống nhau sầu khổ.

Lần này Hồng Quân giảng đạo, nhất giảng đó là một ngàn năm, trước tiên tiến đến Từ Tiêu Cung ngoại nghe giảng người chỉ có hơn mười người, đến cuối cùng, ngoài cửa đứng thẳng người, không dưới mấy trăm.

Hồng Quân dừng giảng sau, lão tử hỏi: "Lão sư, xin hỏi như thế nào thành đạo." Lão tử tuy rằng phúc duyên thâm hậu, nhưng là cũng có không biết chỗ.

"Đại đạo ba nghìn, điều điều đều có thể thành đạo, tổng kết mà nói, không ngoài ba loại, vừa là công đức thành thánh, nhị làm trăm lại tam thì thành thánh, tam làm lấy chứng cứ có sức thuyết phục nói, lấy chứng cứ có sức thuyết phục đạo cũng khó nhất, cảnh giới cao nhất." Hồng Quân nói.

"Lão sư, đệ tử có một hỏi, ta vu tộc không tu nguyên thần, hay không không thể thành đạo?" Hậu Thổ đón hỏi.

Hồng Quân nhìn Diệp Thanh liếc mắt một cái, đối Hậu Thổ nói: "Ngày sau đều có cơ duyên, cơ duyên vừa đến, người liền tự biết." Sau đó rồi hướng chúng nhân nói: "Bọn người từ đi, rất linh ngộ ta ngàn năm Đã nói, ngàn năm sau Từ Tiêu Cung nặng mở, ngày sau liền theo như này ngồi pháp." Nói xong, liền từ trong đại điện tiêu thất.

Hậu Thổ mê hoặc, không rõ Hồng Quân điều chi.

Như thế, mọi người đều ra Từ Tiêu Cung, chạy về động phủ thể ngộ đoạt được.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6 : Phẩm nhân sâm quả đến Ngũ Trang Quan

Trở ra Từ Tiêu Cung, Diệp Thanh thấy Hậu Thổ cho đến quay lại vụ tộc, không khỏi tiến lên phía trước nói: "Hậu Thổ nương nương, tại hạ Diệp Thanh, hữu lễ. wWw. tXt6. NEt "

"Đạo hữu hữu lễ, Hậu Thổ còn có chuyện quan trọng, sau khi tiếp tục tự." Hậu Thổ tâm cúp Hồng Quân theo như lời việc, Vô Tâm cùng Diệp Thanh nhiều tự, lập tức ly khai. Thấy vậy, Diệp Thanh không khỏi bất đắc dĩ, vốn định cùng Hậu Thổ cùng nhau tiến đến vụ tộc, tự thuật kia Bàn Cổ nguyên thần việc.

Bàn Cổ thân hóa thiên địa phía trước, Diệp Thanh đòi được Bàn Cổ kia tia nguyên thần, đó là đối đãi được mười hai Tở Vu một trong Hậu Thổ lúc sau đem Bàn Cổ nguyên thần giao cho nàng, lấy bảo Bàn Cổ nhất huyết mạch.

Đòi sau vụ yêu đại chiến trung, mười hai Tở Vu đang cùng Yêu Hoàng Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất đánh nhau thì mười hai Tở Vu toàn bộ thân vẫn, nếu Hậu Thổ có thể gọn gàng nguyên thần, liền có thành thánh chỉ ky, có thể cỡi thiên đạo chỉ thúc.

Diệp Thanh chờ đợi Hậu Thổ đi rồi, vốn chờ đợi xanh trở lại liên Linh sơn, đột nhiên sau lưng truyền đến một tiếng: "Đạo hữu tính toán nơi nào đi a?"

Diệp Thanh quay đầu, nguyên lai là địa tiên chi tổ Trần Nguyên Tử cùng Hồng Vân tổ sư Hồng Vân.

Trần Nguyên Tử, cùng Diệp Thanh giống nhau, chính là Hồng Mông tu thành nguyên thai, Hóa Hình là lúc kèm thêm thiên địa mằng thai biến thành nơi thư cùng người sâm quả cây, thư vốn là tiên thiên linh bảo, phòng thân chí bảo, cùng Diệp Thanh bản thể sở sinh ba mươi sáu phẩm Thanh Liên cùng cái đạo lý, mà Trần Nguyên Tử trăm triệu năm sơ tu, một thân đại thần thông ở Hồng Hoang trong mọi người cũng là còn gì nữa.

Nhân sâm cây ăn quả, Diệp Thanh kiếp trước trí nhớ tự nhiên rõ ràng, thiên địa tam đại linh căn một trong, ba ngàn năm nhất nở hoa, ba ngàn năm nhất kết quả, luôn mãi ngàn năm mới được chín, ngắn đầu một vạn năm vừa mới được ăn, này vạn năm, mới kết ba mươi cái trái cây.

Trái cây bộ dáng như ngày thứ ba lại mặt không đầy tiểu hải tử, tứ chi đều đủ, ngũ quan hàm bị, người hoặc hữu duyên, được kia trái cây nghe một cái có thể sống ba trăm sáu mươi tuổi, ăn một cái, sống tứ vạn bảy nghìn năm.

"Diệp Thanh gặp qua hai vị đạo hữu, trong lúc rảnh rồi, vốn định chung quanh du lịch, hai vị đạo hữu lại không biết đi đâu?" Diệp Thanh đáp.

"Đạo hữu nếu là vô sự, không bằng cùng ta cùng đi Trần Nguyên Tử huynh Ngũ Trang Quan quấy rầy một phen, trao đổi tu luyện đoạt được, hơn nữa Trần Nguyên Tử huynh Ngũ Trang Quan có một nhân sâm cây ăn quả, lúc này chính trực thành thực hết sức, không bằng cùng đi nhắm nháp một phen." Hồng Vân cười nói.

Hồng Vân cùng Trần Nguyên Tử chính là thiên địa sơ khai là lúc sở biết, Hồng Vân thái độ làm người hào sảng hiếu khách, Trần Nguyên Tử lòng có hào cảm, này trăm triệu năm đến hai người thường xuyên cùng một chỗ thảo luận tu luyện đại đạo, giao tình sâu đậm.

Nhân sâm quả tuy rằng trân quý, nhưng là đối với cái này có chút lớn thần thông giả mà nói lại không coi vào đâu, thấy Hồng Vân mở miệng, Trần Nguyên Tử cũng thành tâm mời Diệp Thanh: "Liên ba mươi cái trái cây vô quá mức ngạc nhiên, đạo hữu nếu là vô sự liền cùng đi."

Ở Từ Tiêu Cung một ngàn năm nghe đạo, đối với Tam Thanh thanh ngạo, Minh Hà, Côn Bằng, Đế Tuấn đám người âm trầm, Diệp Thanh thái độ làm người quá mức cùng hai người bọn họ dân cư vị, hơn nữa lấy Trần Nguyên Tử một thân tu vi thể nhưng nhìn không thấu Diệp Thanh vốn, sớm đã có khúc mắc ý.

"Nhưng, nhận được hai vị đạo hữu như thế thịnh mời, cùng đi, ta vốn sớm muốn kiến thức kia khai thiên đệ nhất linh căn." Diệp Thanh đáp.

Bất quá so sánh mà nói, Diệp Thanh cũng biết, năm đó cùng Bàn Cổ du lịch Hồng Mông Hỗn Độn giờ quốc tế, được nhất Tiên Thiên linh cây Hỗn Độn cây ăn quả so với người này sâm quả cây vẫn còn thắng một ít.

Vì thế, ba người đang ra đi, trên đường rồi rảnh tự.

Hồng Vân, một thân hồng bào, đạo phát cao bàn, hai tai tóc dài theo gió, sắc mặt hồng nhuận, mặt mày hàm thiện, treo một khô vàng hồ lô, đúng là kia

tán hồn hồ lô, mà Trần Nguyên Tử, mặt có tam lồi đẹp râu, có vẻ như mặt trẻ, cầm trong tay nhất bộ phong cách cổ xưa thư, đúng là kia thư.

Mà Diệp Thanh trừ bỏ xuất trần phiêu dật khí chất ngoại, trên tay vô quá mức pháp bảo, nhưng là giờ tay nhắc chân trong lúc đó đều hàm thiên đạo, bí hiểm, ba người đồng hành, Hồng Hoang đại thần thông người ai cũng sôi nổi ghé mắt.

Đi vào Ngũ Trang Quan trước, chỉ thấy chỗ quần sơn Thanh Yên lượn lờ, linh khí bắt đầu khởi động, trên cửa một cặp liên: "Trường sanh bất lão thần tiên phủ, cùng ngày cùng thọ đạo nhân gia."

Ba người vào khỏi xem, hai cái tiểu đồng tử đón nhận tiến đến, sản xuất tại chỗ hô: "Cung nghênh sư tôn trở về núi, sư tôn thánh yên tĩnh."

Trước mắt lượng tiểu đồng tử, Diệp Thanh cũng biết, đúng là kia Thanh Phong, Minh Nguyệt hai người.

"Thanh Phong, Minh Nguyệt, lại đây bái kiến hai vị thượng tiên, ta muốn cùng hai vị thượng tiên phẩm hưởng nhân sâm trứng gà, các ngươi đi đánh mười, chuẩn bị tốt tiệc rượu." Trần Nguyên Tử phân phó nói.

Thanh Phong Minh Nguyệt lượng đồng tử bái kiến Diệp Thanh cùng Hồng Vân lúc sau, trực tiếp từ đã đi, bị hạ tiệc rượu.

Ba người vào khỏi bữa tiệc, trên yến tiệc trừ bỏ nhân sâm quả ngoại, còn có một chút hiếm lạ linh quả, quỳnh tương ngọc dịch, ba người thôi chén cử trăn, thâm nói hoan đàm. Diệp Thanh ăn nhân sâm kia quả thì vốn là một trận mùi thơm ngát nhập vào cơ thể, nhập khẩu hậu vị đạo cực đẹp.

Ăn nhân sâm trứng gà, Diệp Thanh không tốt sinh chịu, liền xuất ra thập khóa Hồn Độn quả, Hồn Độn quả vừa ra, tiên linh chi khí bốn phía, hương khí thể nhưng vượt qua nhân sâm kia trứng gà, Trần Nguyên Tử cùng Hồng Vân cả kinh.

"Diệp Thanh đạo huynh, đây là cái gì trái cây?" Trần Nguyên Tử không khỏi hỏi.

"Hồn Độn quả, là ta năm đó ở Hồng Mông Hồn Độn bên trong đoạt được, nay bị Trần Nguyên Tử huynh nhân sâm quả, cũng muốn thỉnh Trần Nguyên Tử huynh cùng Hồng Vân huynh phẩm hưởng này Hồn Độn quả." Diệp Thanh nói.

Trần Nguyên Tử cùng Hồng Vân phẩm kia Hồn Độn quả sau, thẳng thán liên tục, Trần Nguyên Tử nói: "Này quả lúc này lấy đệ nhất quả tiên, nhân sâm trứng gà cùng chín nghìn năm cây bàn đào đều không thể so sánh với."

Hồng Vân phụ xung cực kỳ.

Nhắm nháp quả tiên lúc sau, ba người thảo luận tu luyện cùng trao đổi ở Từ Tiêu Cung ngàn năm nghe đạo đoạt được.

Diệp Thanh thấy tận mắt chứng minh Bàn Cổ khai thiên trước sau, hơn nữa Bàn Cổ tặng cho Tạo Hóa Ngọc Diệp đại pháp, tự nhiên, đối với thiên đạo chút ngộ so với Trần Nguyên Tử cùng Hồng Vân đều thâm.

Một phen nói chuyện với nhau xuống dưới, Trần Nguyên Tử cùng Hồng Vân đối Diệp Thanh tán phục.

Cần biết, Hồng Vân vốn là thiên địa trong lúc đó đệ nhất đóa Hồng Vân biến thành, một thân thần thông cũng cực kỳ còn gì nữa, trong hồng hoang có thể làm cho hấn thần phục người chính là cực nhỏ.

"Diệp Thanh đạo huynh đạo hạnh như thế tinh thâm, lại không biết động phủ ở đâu?" Hồng Vân hỏi.

Hồng Hoang tu luyện triệu năm tới nay, Hồng Vân cũng không nghe nói qua Diệp Thanh tên, thật là kỳ quái, phải biết rằng lấy Diệp Thanh như thế tinh thâm tu vi ở trong hồng hoang không phải là hạng người vô danh mới đúng.

"Bắc can lô châu chi bắc, khoảng cách Đại Hải hơn mười ngàn dặm chỗ, có một tòa Linh sơn, đó là." Diệp Thanh nói.

"Bắc can lô châu? Diệp Thanh đạo huynh làm có thể đem tu luyện động phủ tuyển ở Bắc can lô châu, Hồng Hoang Linh sơn thật nhiều." Trần Nguyên Tử cùng Hồng Vân tâm cảm kỳ quái.

Phải biết rằng, Hồng Hoang tứ bộ châu, Đông Thắng thần châu linh khí nhất nồng đậm, mà Bắc can lô châu cũng hoàn toàn tương phản, chỗ Hồng Hoang chi bắc, cánh đồng hoang vu đất cằn sỏi đá, khí độc vũng bùn trải rộng, mãnh thú sào huyết chỗ, thông thường tiên nhân chắc là sẽ không đem tiên phủ mở ở Bắc can lô châu.

"Không ngại, ta kia động phủ không thua Đông Thắng thần châu Linh sơn, đến lúc đó hai vị đạo huynh đã đi liền biết." Diệp Thanh cười nói.

Thấy Diệp Thanh như thế thần bí, Trần Nguyên Tử cùng Hồng Vân cũng dẫn hứng thú, không khỏi nói: "Đến lúc đó nhất định tiến đến bái kiến."

Diệp Thanh ở Ngũ Trang Quan ngây người mấy tháng, phút cuối cùng, phải về Thanh Liên Linh sơn thì đối Hồng Vân nói: "Sau khi tu cần thận kia Côn Bằng."

Hồng Vân lúc trước nhường ngôi trên Chuẩn Đề, hại Côn Bằng mất bỏ đoàn chỗ ngồi, nhưng không có nghĩ sâu, không biết Diệp Thanh điều chi vì sao, hỏi: "Côn Bằng? Xin hãy Diệp Thanh huynh nói rõ."

"Từ Tiêu Cung nghe đạo, tuy rằng không phải người hại kia Côn Bằng mất bỏ đoàn chỗ ngồi, nhưng là Côn Bằng độ lượng chính là nhỏ nhất người, sợ là

đem Chuẩn Đề Tiếp Dẫn cùng người nhất đẳng hận thù lên."

Thấy Diệp Thanh sắc mặt ngưng trọng, Hồng Vân liền nhớ lên tâm, lập tức đáp: "Nghe Diệp Thanh đạo huynh lời nói, sau khi chú ý chính là."

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7 : Đại kiếp nạn mở màn Thú Tộc chém giết

Trở ra Ngũ Trang Quan, Diệp Thanh liền đáp mây bay hướng Bắc can lô châu bay đi. Nội vực * tiểu thuyết võng võng hữu thù đã tuyên bố

Chuyện kể rằng chu thiên trong vòng có ngũ tiên, vốn là thiên địa thần tiên quý; có ngũ côn trùng, vốn là doanh lân lông chim côn, trong đó lân giáp lấy Long làm tổ, thú lấy Kỳ Lân vi tôn, loài chim bay lấy Phượng Hoàng là vua, thiên địa sơ khai, này tam loại giống thực lực mạnh hoành, số lượng lại nhiều, có một chút trời sinh thần thông, lại nhiều làm hung tàn bất tuân hạng người, đều hiểu chiến chém giết.

Diệp Thanh một đường hành tẩu, chỉ thấy kia Hồng Hoang thượng thông thường này Thú Tộc chém giết, hoặc quân tam tụ ngũ, hoặc thi triển đại pháp, phong hỏa thủy, son băng địa liệt, thẳng thấy Diệp Thanh lông mày cau chặt, khắp chi tính toán, biết là thiên đạo cho phép, cũng không thể.

Long Phượng Kỳ Lân tam tộc đánh nhau, đúng là Hồng Hoang lần đầu tiên đại kiếp nạn bắt đầu.

Một ngày, Diệp Thanh đang hành tẩu ở Hồng Hoang trong núi lớn, đột nhiên mặt đất động son lay, phía trước truyền đến gào thét đánh nhau tiếng động, liền một cái lắc mình, đi vào ngoài trăm dặm trên không, phía dưới đánh nhau song phương, vừa là sải thân, vòi nước, thanh vĩ yêu thú, đúng là trùng mắt, tương truyền truyền thuyết Long Nhị tử.

Long tính vốn dâm, hảo cùng với nó thú loại giao hợp, sống ở giống như Long phi Long linh tinh, đời sau truyền có "Cha mẹ sinh con trời sinh tính" nói đến, phân biệt là lão Đại tù ngục, hi âm nhạc, ngồi dựng ở cầm đầu; lão Nhị trừng mắt (yázi), thị sát hi đầu, khắc lữ cho đao khâu, chuỗi kiểm nuốt khâu; lão Tam trào gió, bình sinh nguy hiểm thật, nay gốc điện thú đúng thể này di ảnh; lão Tứ bỏ lao, chịu đánh liên rồng lớn kêu, sung chỉ hồng chung cái quai thú nữ, trợ này mình thanh truyền xa; lão Ngũ con nghề (suānní), hình như sư, hi yên hảo ngồi, ý dựng ở lư hương trên bàn chân, tùy theo nuốt yên thô vụn; Lục tử Bá Hạ (cũng có một khác trung tên, khung vuông nội xem thành một chữ, [còn trùng bát][còn trùng hạ]), lại danh XX(bǒngxí), giống như quy có răng, thích phụ trọng, trời sinh thần lực, dưới tấm bia quy thị dã; đũa con thứ bảy ngục thất (bǒng' àn), giống nhau hổ hảo tụng, ngục môn hoặc quan nha chánh đường hai bên có này giống; bát tử phụ hỷ (phuxi), thân giống như Long, nhả hảo nhả nhận, quay quanh ở tấm bia đá đỉnh đầu; cửu tử ly hôn (chīwěn), lại danh si vĩ hoặc si (chí) hôn, khẩu nhuận tăng to mà hảo nuốt, toại thành điện sống hai đầu nuốt sống thú, thú này đập tắt lửa tiêu tai họa.

Mà cùng trùng mắt đối chiến đúng thể nhất màu đỏ, năm màu, gà hình, mình trung ngũ âm loan điều.

Loan điều đúng thể hoàng trung một loại.

Phượng Hoàng cùng Kỳ Lân giống nhau, đúng thể sống mái gọi chung, hùng làm phượng, thư làm hoàng, này gọi chung là làm Phượng Hoàng. Hoàng không chỉ có loan điều một loại, cùng Long Nhất dạng, chủng loại bệ bọn, như: Tất Phụng, ế điều, khâu khâu (này tự làm cô tự), ngục Tộc, nặng mình, tiêu mình, túc sương, u xương, uyên sô, Hồng Loan... ... Đều lệ thuộc Phụng Tiên Tộc.

Diệp Thanh nhìn lại, chỉ thấy kia trùng mắt hét lớn một tiếng, hướng tiền phụng loan điều thổi đi, Lôi Điện đánh thiểm mà ra, mà kia loan lông chim mao cứng rắn như cương, miệng phun Liệt Diễm.

Lưỡng thú đánh nhau, cũng khổ chung quanh Hồng Hoang mấy trăm dặm sinh linh.

Diệp Thanh thấy thế, chỉ một ngón tay, khâu thét lên: "Định!"

Trùng mắt cùng kia loan điều đều bị định cố.

Diệp Thanh định trụ lưỡng thú lúc sau, vừa sải bước, liền tới hai thú bản thể trước mặt.

Bởi vì hiện tại Hồng Hoang một ít đại thần thông người đều kiểm tiềm tu đại đạo phương pháp, rất ít xuất hiện, cho nên thú chi nhất tộc đều không coi ai ra gì, cuồng ngạo, lấy đúng thể thiên địa chúa tể tự cho mình là, kia trùng mắt trời sanh tính hung tàn hiểu chiến, tính tình dữ dằn, thấy mình cư nhiên bị trước mắt một ít tiên nhân đánh lên định trụ, không khỏi giận dữ cùng không phục, quát: "Ngột kia tiên nhân, người lại có thể dám quân vốn gia sự tình, đánh lên bị cho là cái gì bổn sự, mau sinh thả ta, bằng không đến lúc đó, ta nhất định phải sinh phệ người huyết nhục."

Diệp Thanh thấy thế, cười nói: "Người nói ta đánh lên? Tốt lắm, liền thả người, người có gì bổn sự, cứ việc khiến."

Cũng không thấy Diệp Thanh làm gì trạng, tròng mắt chờ Diệp Thanh dứt lời, liền phát hiện thân mình đã có thể cử động dần.

Tròng mắt khôi phục tự thân, hung tính nhất bạo, không lên nghĩ nhiều, liền khẩu thối Lôi Điện hướng Diệp Thanh oanh.

Diệp Thanh thấy, cũng không sử xuất pháp bảo, chính là đứng lại nơi đó, mặc cho kia Lôi Điện oanh kích, như thế, tròng mắt một kích không có hiệu quả, tiếp tục đánh như cũ như thế, thấy được vô luận mình tại sao gây sức ép cũng vô pháp đem đối phương đạo nhân bị thương chia ra Nhất Hào, không khỏi sinh lòng kinh sợ thối lui ý.

"Vật nhỏ, ngươi có thể ăn xong?" Diệp Thanh nói.

Tròng mắt chớp mắt, nói : "Hừ, ngươi sử cái gì yêu pháp, có gì bốn sự để cho ta phục?" Sau đó, liền xoay người, dục giương cánh mà bay đi, tròng mắt vốn là Long Tộc đời sau, bay cao thuật tuy rằng không bằng Phượng Hoàng bộ tộc, nhưng lại cũng không chậm, nháy mắt ngàn dặm khỏi phải nói.

Cho nên, tròng mắt tính toán vâng, đánh không lại chẳng lẽ còn chạy không khỏi?

Đương tròng mắt giương cánh tính thời gian thở, trong lòng đang muốn mừng thầm, thình lình nghe Thiên Không một tiếng uy nghiêm thần nhiên thanh âm truyền đến: "Vật nhỏ, ngươi cho dù tiếp tục đồ lực, cũng vô pháp bay ra ta Hỗn Độn thế giới."

Hỗn Độn thế giới, cũng Diệp Thanh vô số nguyên sẽ ở Hồng Mông Hỗn Độn trung kết hợp Bàn Cổ khai thiên sở lĩnh ngộ đại thần thông, khiến triển khai tự thành nhất giới, tại đây nhất giới trung, Diệp Thanh đó là thiên địa đại đạo.

Cùng đời sau kia Tiếp Dẫn tức Như Lai Phật Tổ giới đáng thế giới không sai biệt lắm một cái đạo lý, Phật hiệu trung, nhất cát một cây đều nhất thế giới.

Tròng mắt quay đầu, đã thấy đến đạo nhân kia dĩ nhiên cũng làm ở sau người, hơn nữa bên cạnh còn đứng lên phía trước cùng với nó đánh nhau loạn điệu, chung quanh một chuyện một vật đều là vừa rồi rồi đi là lúc cảnh tượng, không khỏi hoảng sợ muôn dạng.

"Chính mình giương cánh trong nháy mắt ngàn dặm, vừa rồi tính thời gian thở, đã không dưới hơn mười ngàn dặm, chẳng lẽ còn đứng ở tại chỗ?" Tròng mắt đến tận đây mới biết, chính mình bắt quá người ta trong mắt con kiến.

Diệp Thanh vẫy tay, tròng mắt thân cao mấy trượng bản thể thu nhỏ hướng này trong tay bay tới.

Lúc này, tròng mắt thu nhỏ, không dám làm lần nữa, ở Diệp Thanh bàn tay phải trung không ngừng cầu xin tha thứ.

"Cũng thế, ta đang cần ngồi xuống ký thay đi bộ, sau khi ngươi liền đi theo ta đi." Diệp Thanh nói.

Tròng mắt thấy vậy, bái phục.

Đến nỗi kia loạn điệu, Diệp Thanh hiểu biết sau khi trải qua, cũng không khó xử, liền dẫn tròng mắt hướng Bắc can lô châu bước vào. Trên một đường này, có tròng mắt thay đi bộ, Diệp Thanh ngồi trên như vậy, đẳng vân giá vũ, cũng là tự do tự tại.

Tròng mắt, vốn là Long chi nhị tử, trời sinh thần thông đó là cường đại, chẳng những có thể nắm trong tay Lôi Điện, hơn nữa tiếng hô như sấm, chấn động lòng người, tu luyện hơn mười vạn năm, đạo hạnh phép màu tất nhiên là không thấp, đã đạt Thái Ất chân tiên chi cảnh.

Bất quá đối với Diệp Thanh mà nói, ngồi vì hấn chi vật dễ cười, tròng mắt đạo hạnh hay là không miễn thấp chút, vì thế, vốn là đem theo Ngũ Trang Quan đoạt được hai viên nhân sâm trái cây cho một viên ăn vào, chờ này hấp thu lúc sau, cho ... nữa thứ nhất khóa Hỗn Độn quả, chờ đợi trở lại Thanh Liên Linh sơn thì tròng mắt tu vi đã tới kim tiên chi cảnh.

Chuyện kể rằng Diệp Thanh đem tròng mắt thu phục làm như vật dễ cười, vốn vô quá nhiều sự, nhưng lại đúng thế thành này Long Hán sơ kiếp sơ khởi sự bởi vì.

Long Phượng bộ tộc đánh nhau hơn mười vạn năm, oán hận sâu đậm. Tròng mắt làm long chi nhất tộc cử đại Long thần Nam Hải Thanh Long người ấy, cùng loạn điệu đánh nhau lúc sau không trở về, Thanh Long liền dẫn dưới của hấn một con rồng Tộc tiến đến Phượng tộc thảo nhân.

Đương nghe được kia loạn điệu giải thích con mình làm một đạo nhân bắt phục làm như vật dễ cười, giận này Phượng Hoàng bộ tộc giết chết con mình ngược lại kiểm có thoái thác, do vâng, Phượng Hoàng kết giao không ra nhân tình huống, Thanh Long sở mang bộ tộc ở Phượng Hoàng bộ tộc nơi đánh nhau.

Này đôi vừa mới đánh nhau, thần thông cùng thi triển, chết khó tránh, vì thế, diễn biến càng liệt, đến cuối cùng, tới song phương chí tử phương hư nông nổi.

Tự nhiên, Thanh Long sở mang bộ tộc yếu không địch lại mạnh, cuối cùng, bị thương mà chạy, Thanh Long sở mang trong tộc mấy ngàn cao thủ chỉ bỏ chạy về... Hơn mười người.

Chương 8 : Sơ kiếp chấm dứt thánh nhân vị

"Thanh Long, này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Từ hải Long cung trên đại điện, Long chi tổ thần Chúc Long sắc mặt xanh mét, mạnh mẽ uy thế nháy mắt tràn, theo ngàn dặm đáy biển phá vỡ mặt biển tận trời mà ra, lệnh tứ hải khắp nơi Thù Tộc kinh hãi. wWw. tXT6. NET

Đại bại mà quay về chật vật không chịu nổi Thanh Long đem Phượng tộc giết chết con mình một chuyện nói, sau đó thêm mắm thêm muối đem chính mình tiến đến Phượng tộc đòi cái thuyết pháp mà bị Phượng tộc giết chết trải qua nói được nước mắt gọn sóng, cực kỳ thê lương, khẩu hô: "Lão tổ nên vì ta tác chủ a!"

Đầu người thân rắn, làn da xích nâu ngọn lửa Long chi tổ thần Chúc Long không khỏi sắc mặt âm trầm: "Phượng chi nhất tộc khinh người quá đáng!" Nói xong, một chưởng vỗ vào sở ngồi trên ghế rồng, do thù son chi động cùng Tiên Thiên tinh kim sở luyện long ý bị lấy được dập tắt.

Long dưới điện các linh tôn tướng của đều là lạnh giọng đảm chiến.

Long trên điện, trừ ra Thanh Long ở ngoài, còn có Bát Đại Long thần theo thứ tự là Kim Long, bạch long, ly Long, Hắc Long, xích long, Hoàng Long, Cầu Long, Ứng Long.

Cửu đại Long thần cũng đứng ở Long trên điện, đối mặt lão tổ tông lửa giận, không người dám nói tiếp.

Long Phượng lượng Tộc chi tranh hơn mười vạn năm, thế nhưng đều đứng thế trong tộc bên ngoài đệ tử thương vong, Long Phượng bốn tộc người cũng không có thân tử, lần này, Phượng tộc lại đánh vỡ song phương điểm máu chốt.

Thật lâu sau, Chúc Long nói: "Bọn người có thể có thượng sách?"

Thấy tổ thần câu hỏi, hiểu chiến phe giết nhất hung tàn Hắc Long đạo: "Lão tổ, Phượng tộc không coi ai ra gì, để cho ta chờ mang cho hơn mười vạn Cường Binh công giết đi qua, nhất định phải giết nó cái toàn tộc bắt lưu!"

Thanh Long thấy thế, vội phụ họa.

Tĩnh tĩnh ôn hòa bạch long còn chờ đợi khuyên bảo, Chúc Long vung tay lên, hạ chỉ nói: "Hắc Long lĩnh chỉ, mang Cường Binh ba mươi vạn, tiến đến hướng Phượng tộc đòi thuyết pháp."

Hắc Long tuân mệnh lĩnh chỉ.

Thanh Long thỉnh chỉ đang tiến đến, Chúc Long ứng. Vì thế, Hắc Long cùng Thanh Long dẫn dắt hơn mười vạn trong biển Cường Binh phá vỡ mặt biển, dâng vân giá vũ hướng Hồng Hoang mặt đất Phượng tộc nơi đánh tới.

Hơn mười vạn linh tôn tướng của, trong biển khắp nơi tu luyện thành công thủy thủ đông nghìn nghịt theo thanh không mà qua, bao phủ ở bên thanh thiên, mặt đất giống như tối sẫm rất nhiều, Hồng Hoang các tiềm tu người đều là kinh hãi.

Long Tộc một đường đằng đằng sát khí, tới Phượng tộc một trong, cũng không chờ đợi nói, phe giết hiểu chiến Hắc Long liền cùng Phượng tộc khai chiến.

Đại kiếp nạn cuối cùng lên. Long Tộc tuy rằng thế lớn, nhưng là Phượng tộc đã có Kỳ Lân bộ tộc tương trợ, cho nên song phương thế lực lớn dần tương bình, này nhất chém giết, thiên hôn địa ám, Hồng Hoang bị lộng được tan hoang xơ xác, tiếng kêu than dậy trời đất. Tam tộc mấy chục vạn năm ân oán oán càng diễn càng liệt, giống bộc phát núi lửa giống nhau. Cứ như vậy, tam tộc không ngừng tranh đấu, mấy trăm năm sau, đều nguyên khí đại thương, cũng không còn ban đầu bá chủ khí.

Mà chịu tam tộc liên luy, Hồng Hoang một ít đại thần thông người cũng bỏ thêm đi vào, vì thế, này nhất chém giết đến cuối cùng, Hồng Hoang mặt đất chết tu sĩ vô số.

Đương này Hồng Hoang đệ nhất đại kiếp nạn chấm dứt thì Long Tộc cửu tử hồi sinh bị Diệt Thanh thu phục làm như vật để cười tròng mắt cái khác toàn bộ thân tử, cửu đại Long thần cũng chỉ còn lại bạch long, Ứng Long, ly Long. Phượng Hoàng bộ tộc chỉ có Kim Sí Đại Bàng chờ mấy đứa con quăng đòi còn lại, Kỳ Lân bộ tộc số lượng vốn là cực nhỏ, lại càng không sai biệt lắm diệt tộc, chỉ có kia Kỳ Lân vương giả Hắc Kỳ Lân có thể chạy trốn.

Đúng là vô cùng tận lượng kiếp trước, trừ kiếp thánh nhân không dính nhân quả nghiệp lực, cái khác vạn vật đều kiếp trước thiên đạo luân hồi cho phép.

Lại nói Diệp Thanh đem trùng mắt thu phục, mang về Thanh Liên Linh sơn sau, liền từ tiềm tu, hiểu được Từ Tiêu Cung nghe đạo đoạt được. Mà nhân rồi liền lại Khai Sơn giảng đạo, Diệp Thanh giảng đạo, thần âm Miếu Miếu, tuy rằng tinh thâm, cũng dễ hiểu, mỗi lần giảng đạo, Thanh Liên Linh sơn mấy vạn sinh linh đều là tiến đến theo tự ngồi xong, tôn Diệp Thanh vì sư, mỗi lần rời đi, đều sản xuất tại chỗ cúi lạy thánh tượng này yên tĩnh.

Trùng mắt bị Diệp Thanh thu phục làm như vật dễ cười, cũng phúc duyên thâm hậu, ngồi ở Không Tuyên dưới nghe đạo, tu vi tinh tiến thần tốc.

Mấy trăm năm xuống dưới, trùng mắt theo lúc trước kim tiên lúc đầu tu vi thăng tới Thái Ất Kim Tiên, cũng không còn sáng khoải sơ làm Long Tộc Vương tộc ngạo khí cùng bất tuân, vì sao? Chỉ vì có một so với hắn càng cuồng ngạo Không Tuyên.

Không Tuyên mấy trăm năm nghe Diệp Thanh giảng đạo xuống dưới, hơn nữa thân mình thiên phú, tu vi đã đạt Đại La Kim Tiên chỉ cảnh, so với Diệp Thanh sở kỳ cao hơn nữa.

Này nhất giảng đạo, đó là mấy trăm năm, nguyên bản Thanh Liên Linh sơn mấy vạn dặm sinh linh tới nghe Diệp Thanh giảng đạo, dần dần một truyền mười, mười truyền một trăm, Thanh Liên Linh sơn ở ngoài hơn mười ngàn dặm trong vòng sinh linh đều tới Thanh Liên Linh sơn nghe đạo cũng định ở tại Thanh Liên Linh sơn tiềm tu.

Thiên hạ sinh linh, ai cũng ngang hàng, tiến đến nghe đạo mà không nảy sinh sự tình người, Diệp Thanh từ không cự tuyệt cho ngoài núi.

Mấy trăm năm qua, tuy rằng tiến đến nghe đạo kính bái người nhiều, nhưng là gây chuyện chọn bờ đại thần thông người tất nhiên là không ít. Bất quá đều nhất nhất ở Thanh Liên Linh sơn ngoại Bàn Cổ trong đại trận hóa thành bụi bụi.

Những người này, phần lớn là Đại La Kim Tiên đã ngoài tu vi.

Thanh Liên Linh sơn ở Bắc can lô châu chi bắc, Bắc can lô châu nơi, nhiều mãnh thú độc trùng, này đó linh trí đã mở mãnh thú độc trùng nổi tiếng tiến đến, cùng trước tiên Diệp Thanh vật dễ cười trùng mắt thông thường phần lớn là bất tuân, nhưng thấy Diệp Thanh thủ đoạn sau, ai cũng kính sợ Diệp Thanh.

Hồng Hoang bất kể năm, nháy mắt đã qua ngàn năm.

Từ Diệp Thanh lần trước nghe Hồng Quân giảng đạo đã qua ngàn năm, chỉ nghe Hồng Quân kia uy nghiêm thanh âm lại từ thiên địa trong lúc đó vang lên: "Lần trước bắt đầu bài giảng đã qua ngàn năm, hôm sau thanh mây cung lại bắt đầu bài giảng, bọn ngươi có thể tiến đến tầng trời ba mươi ba."

Diệp Thanh lắc mình lại đi vào tầng trời ba mươi ba Từ Tiêu Cung ngoại, lúc này, Trần Nguyên Từ cùng Hồng Vân đã đến, tất nhiên là cùng Diệp Thanh một phen tiếp đón, Tam Thanh cùng Đế Tuấn Thái Nhất đám người từ lâu ngồi trên mặt đất trên bờ đoàn, thấy Diệp Thanh tiến đến, thần sắc khác nhau.

Tam Thanh bên trong lão tử lấy Bàn Cổ nguyên thần biến thành nhất ngạo mạn, nhưng là theo này ngàn năm qua hiểu được Hồng Quân sở thụ thiên đạo mà tu vi tinh tiến đồng thời, cũng càng phát ra cảm thấy được trước mắt này thấy không lịch sự tiếng tăm truyền xa kêu Diệp Thanh đạo nhân tu vi sâu.

Giờ tay nhắc chân, ngầm có ý thiên đạo ý.

Lúc này "Keng keng keng" chuông vàng ngọc khánh tiếng động truyền đến, chỉ nghe kia trên điện kim đồng nói: "Thỉnh các vị đạo hữu theo lần trước vị ngồi xong,, lão sư sắp sửa bắt đầu giảng đạo."

Mọi người nghe vậy, liền không thềm nói (nhắc) lại, theo lần trước chỗ ngồi ngồi xong. Nhìn thấy ngồi trên mặt đất trên bờ đoàn Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn, Côn Bằng ánh mắt ngoan độc, nhìn phía Hồng Vân khi cũng lộ ra hận ý, có lần trước Diệp Thanh nhắc nhở, Hồng Vân phát hiện Côn Bằng trong mắt hận ý, không khỏi cả kinh, để lại thần.

"Lần trước bị ngươi đào thoát, lúc này đây, ngươi cũng không như vậy hào vận." Côn Bằng đối Hồng Vân trong lòng thầm hận nói, từ lần trước bởi vì Hồng Vân chỉ cố hại chính mình mất đi chỗ ngồi, này một ngàn năm, Côn Bằng vẫn đối với Hồng Vân ôm hận, vốn muốn lần trước rời đi Từ Tiêu Cung khi liền muốn trả thù, tiếc rằng Hồng Vân lần trước có Trần Nguyên Từ cùng Diệp Thanh tương bồi, sau lại luôn luôn ở lại trang nguyên xem.

Mọi người ngồi, đại diện trên đài liền lặng yên không một tiếng động địa xuất hiện một người, đứng là Hồng Quân, chỉ nghe Hồng Quân nói: "Lần thứ hai giảng đạo bắt đầu." Vì thế Hồng Quân bắt đầu giảng đạo, nhất thời, Từ Tiêu Cung nội địa dừng Kim Liên, tiên âm từng trận, tường vân lượn lờ. Trải qua một ngàn năm chút ngộ, lúc này đây đạo pháp truyền vào mọi người trong tai, đều như si như say, nước miếng hoa sen, răng hương bốn phía.

Mọi người nghe được si say, này nhất giảng đạo, đó là hai ngàn năm, Hồng Quân đột nhiên dừng lại nói: "Ta được Tạo Hóa Ngọc Diệp, ngộ ba nghìn đại đạo, giáo hóa mọi người, hơn nữa lần trước, đã giảng đạo ba ngàn năm, lần sau không hề mở cung giảng đạo, bọn ngươi có cái gì nghi vấn, có thể nói ra."

Lúc này đây, lại là lão tử hỏi trước: "Từ lần trước nghe lão sư giảng kia chứng đạo ba đường, cũng không rõ cái gì gọi là chém tới tam thi."

"Nhân thân có tam thi chi côn trùng, làm đầu thi tam côn trùng, trung thi tam côn trùng, hạ thi tam côn trùng. Có tam ác dục, làm ham muốn cá nhân, thềm ăn, tính dục, lấy tiên thiên linh bảo hoặc Kim Thân Pháp Tướng ký thác chém tới tam độc, chứng được tam thi thánh nhân, vạn kiếp không mai, bất nhiễm nhân quả, ở tại thiên đạo dưới bất diệt."

"Lão sư, kia dưới đường lớn, có mấy người có thể chứng được thánh nhân vị." Bên cạnh Nguyên Thủy cũng hỏi ra mọi người quan tâm nhất sự. Mọi người Tề tiếp cận Hồng Quân.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9 : Vạn vật sô cầu thánh vị có bát

Hồng Quân nhìn Nguyên Thủy liếc mắt một cái, nói : "Vài cho nhất, dựng ở tam, thành cho ngũ, thịnh cho thất, cực cho cửu, thiên đạo dưới, cửu vốn là cực số, nhưng thiên đạo không được đầy đủ, thiên hạ thánh vị đương có tám, ta ngồi xuống đương có thất đệ tử, tức bảy vị thánh nhân. [www. neiyu. com](http://www.neiyu.com) "

"Bàn Cổ khai thiên, khắp thiên hạ muôn dân vốn là đại công đức, Tam Thanh làm Bàn Cổ nguyên thần biến thành, có thể thành thánh." Nghe được Hồng Quân như thế nói, Tam Thanh đều là vui vẻ.

Dừng một chút, Hồng Quân nhìn phía về mặt về lo lắng Chuẩn Đề cùng sáu khổ Tiếp Dẫn, nói : "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề vốn là đại trí tuệ cùng đại nghị lực người, ngày sau ở Tây Phương đương lập Phật giáo, tạo nhân gian thế giới cực lạc có công lớn đức, có thể thành thánh."

Chuẩn Đề nghe xong mặt lộ mừng rỡ, Tiếp Dẫn vẫn là vẻ mặt sầu khổ, biểu hiện trên mặt tựa hồ vạn năm không thay đổi.

"Nữ Oa ngày sau có công lớn đức, có thể thành thánh." Hồng Quân sau khi nói xong, ngừng lại một cái.

Hồng Quân lúc trước nói ngồi xuống có bảy người có thể được thánh vị, hiện tại đã minh sáu người có thể chứng minh đại đạo, còn lại một người là ai? Từ Tiêu Cung nội các vị đại thần đều là khăn trương nhìn Hồng Quân.

Hỗn Nguyên vô cực thánh nhân, bất nhiễm nhân quả, không dính nghiệp lực, có thể coi thiên đạo chi thúc, mà thánh nhân dưới, ở vô cùng tận lượng kiếp phủ xuống thời giờ, đều có thể hóa thành bụi bụi, hàng ti tái tu vì đều thành không tướng. Mọi người đều đúng thế Hồng Hoang sơ khai khi liền tôn tại đại thần thông người, lại chẳng phải mình này đó, này đây đều khát vọng người cuối cùng điểm trúng chính mình.

Hồng Quân giống như điều đủ đông đại thần ăn uống, cuối cùng mới tiếp cận Diệp Thanh nói : "Diệp Thanh có thể thành thánh."

Mọi người thất vọng đồng thời lại ngạc nhiên, chỉ đơn giản như vậy? Lúc trước sáu người đều chỉ ra thành thánh mấu chốt, chính là Diệp Thanh đúng thế như thế nào thành thánh?

Hồng Quân nói xong, cũng không chỉ ra Diệp Thanh thành thánh mấu chốt, sau đó nói: "Nay ban thưởng cho bọn người Hồng Mông Từ Khí, sau khi cần nhiều hơn tìm hiểu, để sớm chứng được thánh vị, thành tựu Hỗn Nguyên thánh nhân."

Hồng Quân tay phải vung lên, chỉ thấy lục đạo Hồng Mông Từ Khí không có vào lão tử đám người trong cơ thể, chính là mọi người lại cảm mê hoặc là vì sao có tình lợt Diệp Thanh, Hồng Quân vừa rồi đã nói rõ Hồng Mông Từ Khí chính là sau khi chứng được thánh vị mấu chốt.

Hồng Mông Từ Khí, Diệp Thanh cũng không phải thiếu, năm đó Hồng Mông Hỗn Độn trong thế giới Hóa Hình phía trước liền được ba đạo, nhưng là Diệp Thanh biết lão tử bọn hắn cho dù không có Hồng Mông Từ Khí, từ nay về sau giống nhau có thể chứng được thánh vị, Tam Thanh lập nhân, xiển, một đoạn tam giáo mà thiên đạo tự hành lắng xuống đại công đức trợ ba người thành thánh, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn hai người cũng là như thế, Nữ Oa cũng tạo người mà được đại công đức thành thánh.

Hồng Mông Từ Khí nói trắng ra là, chính là trợ mọi người làm sâu sắc đổi thiên đạo thể ngộ mà thôi.

"Năm mới thiên địa sơ khai, ta du lịch Hồng Hoang khi được một ít linh bảo, nay cùng nhau phân phát cho bọn người, sau khi có thể trấn áp số mệnh." Hồng Quân nói.

Mọi người phục hồi tinh thần lại, hai mắt đều là sáng lên.

Nói đến phân bảo, Diệp Thanh hiện tại có thể tính tài đại khí thô, không có gì hứng thú, không nói trước có Hóa Hình sở sinh ba mươi sáu phẩm Thanh Liên, còn có kia khai thiên đệ nhất công đức chỉ bảo Huyền Hoàng Linh Lung Tháp, cũng có công kích chỉ bảo Không Động ấn cùng sát lục chỉ khí Hồng Mông kiếm, luyện vật còn bản nguyên Đinh Càn Khôn, Âm Dương Bảo Kính cũng là nhất kỳ bảo.

Mặc dù là kia Trảm Tiên Hồ Lô, cũng là giết người không thấy máu bảo bối.

Cho nên khi Hồng Quân đem Thái Cực đồ, Bàn Cổ Phiên, Tru Tiên Tử Kiếm chia đều đừng phát cấp Tam Thanh thì mọi người đều đổ kị thì Diệp Thanh cũng không nhìn liếc mắt một cái, bất quá cũng xúc vật thương thế, bởi vì kia Thái Cực đồ cùng Bàn Cổ Phiên chính là Bàn Cổ Khai Thiên thần phủ biến thành.

Diệp Thanh giống như lại thấy được đại ca Bàn Cổ khai thiên khi tình cảnh.

"Thái Cực đồ, có thể định địa thủy hòa phong, trấn áp số mệnh."

"Bàn Cổ Phiên, có thể mở Hồn Độn, trấn áp số mệnh."

"Tru Tiên Từ Kiếm, đi sát phạt việc, phi tử thánh không thể phá, công kích chí bảo." Hồng Quân đem linh bảo cho Tam Thanh, sau đó nhất nhất đối Tam Thanh nói.

Tiếp theo, lại đem Sơn Hà Xã Tắc đồ, Hồng Tú Cầu cho Nữ Oa, sau đó lại cho Thập Nhị Phẩm Kim Liên cùng Tiên Thiên ngũ kỳ chi nhị Bắc Phương quỹ thủy kỳ, Ly Địa Diễm Quang Kỳ cho Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề.

Các vị sau khi có thể chứng được thánh vị thánh nhân đều được linh bảo, đối với Diệp Thanh, Hồng Quân cùng ban cho Hồng Mông Từ Khí khi giống nhau tựa như đã quên Diệp Thanh tồn tại.

Chỉ bảo phát xong sau, Hồng Quân rồi hướng chung quanh tha thiết mong chờ nhìn thấy mọi người nói: "Phân bảo nham thượng còn có một chút linh bảo, bọn người có thể từ đi thu, các định cơ duyên."

Mọi người nghe xong, cũng không dám đối Hồng Quân sinh lòng bất mãn, dù sao Hồng Quân tuy là thánh nhân, nhưng là thiên vị môn hạ của chính mình cũng là chuyện trung việc, huống hồ kia Diệp Thanh không phải cũng không có phân đến chỉ bảo sao?

Mọi người đều tới phân bảo trước mồm đá, các thử cơ duyên.

Tam Thanh phép màu đạo hạnh cao thâm, tự nhiên lại phải đến không ít bảo bối, như lão tử được đến kia long đầu quả trượng, mà Nguyên Thủy được đến tam bảo Ngọc Như Ý, Thông Thiên được đến Thanh Bình Kiếm.

Thấy mọi người phân hết linh bảo, Hồng Quân nói: "Bọn người từ đi thôi, rất thể ngộ ta truyền lại đại đạo, mười hai vạn chín nghìn lục sau trăm tuổi Từ Tiêu Cung mở lại."

Mười hai vạn chín nghìn sáu trăm năm? Diệp Thanh cũng rõ ràng, đó là Phong Thần thời kỳ, xem ra, Hồng Quân cần bề quan lấy đã thân hợp đạo.

Hồng Quân nói xong, mọi người đều bái phục khấu hô: "Lão sư thánh thọ không giới hạn!" Sau đó thôi lui ra khỏi Từ Tiêu Cung, thẳng trở về động phủ thể ngộ Hồng Quân đã nói đại đạo.

Diệp Thanh đang muốn rời đi, lại nghe Hồng Quân nói: "Diệp Thanh lưu lại."

Mọi người rời đi thì nghe được Hồng Quân tự mình lưu lại Diệp Thanh, trong lòng quái dị.

Thấy Diệp Thanh đi vào trước mặt, Hồng Quân nói: "Môn hạ thất đệ tử, chỉ riêng ta tính không ra người căn bản, chính là biết người cùng Bàn Cổ có chút ân duyên, các người trong lúc đó sợ, ta cũng chỉ biết một phần, Hồng Mông Từ Khí bản thân người đúng thể không thiếu, linh bảo cũng có không ít."

Hồng Quân nói đến đây, thật lệnh Diệp Thanh ngượng ngùng.

Hồng Quân ý tứ, chẳng lẽ tự trách mình cảm vốn không nên thuộc về mình đồ vật này ư? Bất quá, phần lớn linh bảo làm Hồng Mông thế giới thiên địa mặt mờ là lúc đoạt được, không dính nhân quả, Diệp Thanh cũng không phải e ngại.

"Đến nỗi Hậu Thổ việc, người cũng nghịch đừng thiên đạo ý." Hồng Quân nhìn chăm chăm Diệp Thanh nói, thấy không rõ ra sao ý tưởng.

"Thiên ý khó dò, cái còn có một tuyến chỉ ky, không tranh, cũng không hề hi vọng." Diệp Thanh nói.

Hồng Quân thấy Diệp Thanh kiên trì, hít một tiếng, nói: "Thôi, tùy người, thất đệ tử trung, người sau khi cảnh giới thuộc về cao nhất, chỉ là chúng ta đi ra cũng bất đồng, ta đi đúng thể vô tình chi đạo, mà người chứng minh hữu tình đạo."

Hồng Quân sắc mặt phức tạp, đối Diệp Thanh nói thanh: "Bản thân người trở về đi." Liền biến mất không thấy.

Chờ đợi Hồng Quân đi rồi, Diệp Thanh mới ra Từ Tiêu Cung, đã thấy kia bị các vị đại thần chia cắt linh bảo phân bảo nham trống rỗng đứng ở giữa không trung, phân ra nguyên thần nhất thị, không khỏi kinh hãi, phát tay đem phân bảo nham thu.

Phân bảo nham, cũng Hồn Độn trong thế giới tập Bàn Cổ khai thiên điểm bắt đầu khi sở hình thành âm dương nhị khí mà thành, đến lúc đó lấy về bỏ vào Đinh Càn Khôn trung tế luyện một phen, trả bản nguyên, lại là một cái Tiên Thiên chỉ bảo.

Thu phân bảo nham, Diệp Thanh vốn định trở về Thanh Liên Linh sơn, nhưng là nhưng trong lòng đúng thể vừa động, không khỏi khấp chỉ tính toán, biến sắc, nháy mắt biến mất ở ba mươi ba ngoại ngày.

Chuyện gì khiến tâm giềng không dao động Diệp Thanh sắc mặt đại biến đây? Nguyên lai cũng cùng Hồng Vân có quan hệ.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10 : Hồng Vân gặp nạn Côn Bằng bị đánh

Chuyện kể rằng Hồng Vân cùng Trần Nguyên Tử trở ra Từ Tiêu Cung, Trần Nguyên Tử lại mời Hồng Vân cùng đi Ngũ Trang Quan tìm hiểu Hồng Quân. Đã nói đại đạo, Hồng Vân vui vẻ đồng ý, nhưng đi tới nửa đường, Hồng Vân cũng nhớ tới đã có hơn nghìn năm không quay về tự động phủ nhĩn, liền đưa ra cần về trước động phủ, ngày sau lại đi Ngũ Trang Quan. Di động đồ bộ: Wap. Txt6. Net

Từ lần đầu tiên Hồng Quân ở Từ Tiêu Cung bắt đầu bài giảng đại đạo sau, Hồng Vân một ít ngàn năm liền luôn luôn đứng ở Ngũ Trang Quan cùng Trần Nguyên Tử hợp ngộ thiên đạo, này hơn một nghìn năm mật từng trở về tự động phủ.

Vì thế, hai người phân đạo mà đi.

Cũng là nên này Hồng Vân đương có một kiếp, Diệp Thanh cho tới nay lo lắng sự vẫn là đã xảy ra.

Côn Bằng luôn luôn hận thù cho Hồng Vân lần trước Từ Tiêu Cung nhường chỗ ngồi hại chính mình mất bỏ đoàn chỗ ngồi việc, này lần thứ hai Từ Tiêu Cung bắt đầu bài giảng đại đạo, Hồng Quân lại càng điểm thất thánh vị thuộc bỏ đoàn sở ngồi người, vì thế Côn Bằng càng thêm hận thù Hồng Vân, đem Hồng Vân mỗi hận chuyển sang mất đi thánh vị mỗi hận.

Này Côn Bằng độ lượng bụng hẹp hòi, kỳ thật không nói Hồng Vân chi cớ, đó là kia Hồng Quân cho Côn Bằng thánh vị. Côn Bằng lại có gì công đức thành thánh? Thánh vị đều không phải là Hồng Quân khâm điểm, thiên đạo đã muốn nhất định, Hồng Quân bắt quả là chỉ ra mà thôi.

Côn Bằng trở ra Từ Tiêu Cung lúc sau, liền luôn luôn theo sát ở Hồng Vân cùng Trần Nguyên Tử lúc sau, hiện tại vừa thấy hai người phân đạo mà đi, không khỏi mừng thầm. Chờ đợi hai người tách ra không dưới trăm vạn dặm lúc sau, Côn Bằng liền phi thân chạy đi lên, ngăn ở Hồng Vân đường đi, hận nói : "Hồng Vân, hôm nay ta liền muốn ngươi thân thể nguyên thần câu diệt!" Không làm nhiều lời, liền một đạo thần lôi hướng Hồng Vân đánh tới.

Côn Bằng hành vi cùng đánh lên không khác, Hồng Vân không ngờ Côn Bằng như thế vô sỉ, mặc cho Hồng Vân đứng thế Hồng Hoang người tốt, bị này một cái thần lôi oanh giết, cũng sinh ra hỏa.

Hồng Vân cuống quít lui thân hết sức, thả ra bản thể khai thiên đệ nhất đóa Hỗn Độn Hồng Vân phòng ngự, bất quá Côn Bằng cùng Hồng Vân vốn là phép mầu đạo hạnh không kém bao nhiêu, lại là đánh lên dưới, Hồng Vân bị kia thần lôi oanh giết được quần áo không chỉnh tề, đạo phát tán loạn, thậm chí đạo phục riêng địa phương sinh ra phá động, Hồng Vân không khỏi khí cực mà mắng: "Côn Bằng như khinh người quá đáng, hôm nay nhất định phải cùng ngươi đòi cái thuyết pháp."

Vì thế, Hồng Vân xuất ra lúc trước từ hồ lô linh căn đoạt được Tán Phách Hồ Lô, tế ở giữa không trung, chỉ thấy theo Hồng Vân miệng niệm câu thần chú, kia Tán Phách Hồ Lô phun ra vô số Gaza, lập tức liền che ở nửa bầu trời, này Gaza chính là Tiên Thiên vật, ác độc vô cùng, có thể ô nguyên thần, bị dính người, thân thể thối rữa nháy mắt hóa thành nước mủ.

Côn Bằng thấy thế, trong mắt ngoan độc về chợt lóe, hét lớn một tiếng hóa ra bản thể, chỉ thấy nhất cực đại vô cùng, trên lưng sinh có một song nhục sĩ cá lớn liền xuất hiện ở Côn Bằng đỉnh đầu.

Đứng là "Bắc Minh có cá, kỳ danh làm côn, côn to lớn, không biết này vài ngàn dặm vậy. Hóa làm điều, kỳ danh làm bằng, bằng chi lưng, không biết này vài ngàn dặm vậy. Giận mà bay, này cánh nếu rũ xuống ngày chi vân. Đứng thế điều vậy. Vận chuyển đường biển thì đem đồ cho Nam Minh."

Côn Bằng hiện ra bản thể, chỉ thấy Thiên Không tối sầm xuống dưới. Hồng Vân thấy thế, không khỏi cả kinh.

Côn Bằng sát ý hơi hơi, hận nói : "Hồng Vân, năm đó Hồng Quân đạo tổ Từ Tiêu Cung giảng đạo, đó là người hại ta mất thánh nhân vị, hôm nay, ta nhất định phải diệt ngươi nguyên thần, cho ngươi hóa thành bụi bùi."

Nói xong, lợi dụng kia ngàn dặm dài bản thể hướng Hồng Vân oanh áp lại đây.

Hồng Vân không ngờ được Côn Bằng quả nhiên Như Diệp thanh theo như lời có hận thù với mình hại hấn mất bỏ đoàn chỗ ngồi, hiện thấy kia Côn Bằng bản thể hướng chính mình oanh giết mà đến, trực giác đỉnh đầu thiên địa thất sắc, liền sử xuất chính mình cực mạnh công kích, đạo đạo thần lôi đánh rơi, Tán Phách Hồ Lô cũng là một đoàn một đoàn Gaza phun ra, không ngờ dừng ở Côn Bằng bản thể phía trên.

Kia ác độc vô cùng Gaza lúc này lại đứng thế mất tác dụng, cùng thần lôi dừng ở Côn Bằng bản thể này thượng, không khác kiến càng lay cây thông thường căn bản không thể bị thương Côn Bằng may may.

"Hắc hắc, Hồng Vân, hôm nay đó là ngươi chết ngày!" Côn Bằng cười to, sau đó bản thể hướng Hồng Vân oanh áp tới, mặc cho Hồng Vân bay cao tốc độ cực nhanh cũng vô pháp đào thoát, kia Côn Bằng bản thể giương cánh trong lúc đó đó là cứu ngàn dặm, luận tốc độ, liền chỉ có kia mười hai Tổ Vu một trong Đế Giang nhanh hơn cho hắn.

Hồng Vân chỉ cảm thấy Già Thiên Tế Nhật, trước mắt tối sầm lại, tiếp theo, bên tai liền nghe được Côn Bằng tiếng cười to âm, thiên địa trong lúc đó một tiếng âm âm nổ vang, Hồng Vân thân thể liền tại đây nhất oanh kích bên trong hóa thành bụi, chỉ thoát được một ít ti nguyên thần bám vào bản thể Hỗn Độn Hồng Vân phía trên.

Hồng Vân thân thể bị hủy, kia tiên thiên linh bảo Tán Phách Hồ Lô cũng rơi rụng một bên, Côn Bằng vừa thấy, trong mắt hiện lên một tia tham lam, đang định lại đem Hồng Vân nguyên thần oanh diệt, sau đó giành được linh bảo lúc sau, đột nhiên nghe được Thiên Không truyền đến một tiếng gầm lên: "Tặc tử nguoi dám!"

Thanh âm vang tận mây xanh, mới vừa vang thì tại phía xa phía chân trời trăm vạn dặm, thanh âm rơi xuống, Côn Bằng trước mắt liền lóe ra một đạo nhân. Đúng là kia bỏng đốt ngón tay ra Hồng Vân có kiếp nạn mà chạy tới Diệp Thanh.

Bất quá Diệp Thanh cuối cùng là đã tới chậm từng bước, Hồng Vân thân thể đã hủy.

Diệp Thanh trong lòng thầm than một tiếng: "Xem ra thiên đạo dưới, có thể nào thánh nhân, cuối cùng là không thể thay đổi cái gì." Diệp Thanh tuy rằng bỏng đốt ngón tay ra Hồng Vân hợp đương nên có kiếp nạn này, nhưng là vẫn bị thiên đạo sờ thúc.

"Hồng Quân chỉ riêng lưu lại chính mình, xem ra là bày ra chính mình một đạo." Diệp Thanh nghĩ thầm

Côn Bằng chứng kiến đúng thế Diệp Thanh, ánh mắt phức tạp, ghen tị, âm tàn, không thể nói rõ.

Ở Từ Tiêu Cung thượng, Hồng Quân nói rõ Diệp Thanh sau khi có thể chứng được thánh vị, điều này làm cho hắn ghen tị, mà Diệp Thanh cùng Hồng Vân giao hảo, liền ngay cả Diệp Thanh cùng nhau hận lên.

"Nguyên lai là Diệp Thanh đạo hữu, việc này cùng ngươi không quan hệ, ngươi rời đi cho thỏa đáng, miễn cho nhiễm nhân quả!" Côn Bằng nói.

Diệp Thanh cũng nghe không được Côn Bằng nói giống như, quay đầu lại tay phải vung lên, thu Tán Phách Hồ Lô, tiếp theo chỉ thấy một đạo sáng mờ hiện lên, một tòa khí lành vạn trượng, tản mát ra một tia Huyền Hoàng khí bảo tháp đem Hồng Vân nguyên thần bao lại, thu Hồng Vân nguyên thần sở phụ Hỗn Độn Hồng Vân vào bên trong tháp, bảo tháp liền trở về Diệp Thanh tay phải.

"Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp!" Côn Bằng biến sắc, kinh hãi.

Diệp Thanh dực những tay việc này, Côn Bằng biết không cách nào tránh khỏi cùng Diệp Thanh kết liễu nhân quả, vừa mới Côn Bằng tâm tư điện thiểm giống như, muốn cùng nhau tìm một cơ hội đem này còn không có chứng được thánh vị Diệp Thanh oanh giết, không ngờ Diệp Thanh thế nhưng được kia khai thiên độ nhất công đức chí bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp!

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp, té ra dựng ở trên đỉnh, trước sẽ không bại, muốn giết Diệp Thanh đã là uổng công.

Côn Bằng sắc mặt âm trầm, nói: "Diệp Thanh đạo hữu nguyên lai giống như này phòng ngự chí bảo, chẳng trách dám tiếp được này phân nhân quả, hừ!"

Lại nghe Diệp Thanh nói: "Ngươi bắt quá nhất súc sinh, còn không nhập ta mắt, hôm nay không thiếu được cần khiển trách một phen!"

Nghe được Diệp Thanh khẩu hô chính mình súc sinh, Côn Bằng nhớ tới lúc trước kia Chuẩn Đề đoạt chính mình chỗ ngồi khi cũng là như thế nói, nhất hận, nói: "Hảo! Hảo! Hảo! Hôm nay ta liền muốn nhìn ngươi có gì bốn sự!" Nói xong, cũng không chờ đợi nói, lão chiêu khiến, ngàn dặm bản thể Già Thiên Tế Nhật hướng Diệp Thanh oanh áp mà đến.

Bất quá, Diệp Thanh nếu không phải Hồng Vân, không nói trước Diệp Thanh đạo hạnh phép màu cao hơn Côn Bằng, đó là kia vô số linh bảo, tùy tiện một cái cũng đủ Côn Bằng ăn được một hũ.

Diệp Thanh không vội, vốn là té ra Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp dựng ở trên đỉnh, sau đó hướng Côn Bằng bản thể ném ra nhất ấn, ấn ra, đón gió mà dài, nháy mắt núi nhỏ lớn nhỏ, lấy hủy thiên diệt địa xu thế oanh kích ở Côn Bằng trên lưng, chỉ nghe âm âm vang lên, Côn Bằng một tiếng thê lương kêu thảm thiết, ối như điên tâm huyết.

Chỉ thấy Côn Bằng bản thể nhận được một kích này, mặt trái ngàn dặm hai cánh chặt đứt hơn phân nửa, sau lưng huyết nhục mơ hồ.

Côn Bằng nhìn thấy giữa không trung kia Cửu Long quần thân con dấu, mất lộ hồi hộp, nói: "Không Động ấn!"

Côn Bằng thấy vậy, tiếp tục không dám dừng lại, vận dụng đại pháp lực, miễn cưỡng giương cánh thoát đi mà đi, nháy mắt lướt qua. Diệp Thanh cũng không truy, liền cũng mặc hắn rời đi, biết sau khi Phong Thần cuộc chiến còn chờ đợi cùng này Côn Bằng đã làm một hồi, hiện tại giết hắn không được.

Diệp Thanh cùng Côn Bằng một trận chiến này, Hồng Hoàng một ít đại thần thông người câu có cảm ứng.

Tại phía xa hàng ti lý Chuẩn Đề biến sắc, Tiếp Dẫn sắc mặt càng thêm sầu khổ, thở dài một tiếng.

Mà ở Bát Chu Sơn Tam Thanh, lão tử hừ lạnh, Nguyên Thủy sắc mặt âm trầm, Thông Thiên cũng mỉm cười.

Côn Bằng bị thương thoát đi, Diệp Thanh nhìn thấy ở Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp nội Hồng Vân nguyên thần, không khỏi trầm nghĩ: "Hồng Vân thân thể bị hủy, không thể, chỉ phải đầu thai chuyển sang kiếp khác trùng tu."

Bất quá, bây giờ còn không có lục đạo luân hồi, thiên địa trong lúc đó sinh linh vật sau khi chết, hồn phách đều là phiêu đảng không gian, không chỗ nào nơi đi, Diệp Thanh chợt lóe, liền hướng vu tộc chỗ Bộ Lạc bay đi.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11 : Hóa thân lục đạo Hậu Thổ thân vẫn

Diệp Thanh một đường đi tới, đã thấy Hồng Hoang nơi yêu vu lượng Tộc các trung tiêu Bộ Lạc chém giết không ngừng, không khỏi thở dài: "Thiên địa bất nhân, vạn vật vô sở cầu."

Mấy trăm năm trước, trải qua Long Hán sơ kiếp Long, phượng, Kỳ Lân tam tộc đã muốn dần dần đem ra Hồng Hoang, lui ở trên đất, mà tùy theo vu lượng Tộc rầm rộ, dần dần trở thành Hồng Hoang mặt đất chứa tể.

Vu yêu nhị Tộc, đại thần thông người đều là bất phàm, trong đó lấy Yêu Tộc Nữ Oa, Đế Tuấn, Thái Nhất cầm đầu, vu tộc lấy Bàn Cổ máu huyết biến thành mười hai Tổ Vu vi tôn, Nữ Oa lặn trong tu luyện, không để ý tới thế sự, mà Đế Tuấn, Thái Nhất đều là đã tâm bưng bưng hạng người, dưới tay tích tụ rất nhiều Yêu Tộc, mưu đồ trở thành thiên địa trong lúc đó bá chủ.

Mà mười hai Tổ Vu, tuy rằng không tu nguyên thần, nhưng lại đứng thế Bàn Cổ máu huyết biến thành, thân thể cường hãn, một loại mặc dù so với Đế Tuấn, Thái Nhất hơi kém, nhưng là mười hai người gia tăng, cũng không thể so Đế Tuấn, Thái Nhất yếu hơn chia ra, huống hồ này mười hai Tổ Vu phần lớn cho rằng thiên địa làm Bàn Cổ sơ mở, vu tộc lý nên nắm giữ thiên địa.

Vì thế, này mấy trăm năm qua, vu yêu lượng Tộc tranh chấp không ngừng.

Long Hán sơ kiếp lúc sau, thiên địa trong lúc đó linh hồn vô số, nhưng lại không chỗ nào nơi đi chỉ có thể ở Hồng Hoang mặt đất tùy ý phiêu đảng, mà một ít Hồng Hoang tu sĩ phát hiện đem tự thân pháp bảo gia nhập này đó hồn phách tế luyện lúc sau liền uy lực tăng nhiều, vì thế, bốn phía bắt giữ này đó hồn phách tiến hành tế luyện các loại pháp bảo lấy tăng tu vi, đặc biệt này tu vi thành công sinh linh sau khi chết hồn phách ưu đãi càng sâu, như thế, này hồn phách phiêu đảng ở thiên địa trong lúc đó, khóc thét khóc lè tiếng động tràn ngập Hồng Hoang mặt đất trong lúc đó, làm cho người ta nghe xong, ai cũng thương thế.

Mười hai Tổ Vu trung, không giống cái khác Tổ Vu, Hậu Thổ nhân từ, mỗi ngày đêm nhìn thấy này đó hồn phách không chỗ nào nơi đi, trong lòng bi thiết.

Tổ Vu Hậu Thổ hóa thân lục đạo luân hồi chính là số trời, Diệp Thanh thuận Hồng Vân này một chuyện tiến đến chỉ ra làm nhất công quả, cũng là công đức một món đồ. Đi vào vu tộc Bộ Lạc, Tổ Vu đại diện thủ điện vu người lại nói Hậu Thổ đi vắng, Diệp Thanh kháp chỉ tính toán, lắc mình liền tới Huyết Hải.

Huyết Hải, thiên địa sơ khai khi thiên địa trong lúc đó một mảnh không sạch sẽ khí hình thành, bất luận người, tiên, quỷ, vu, yêu rơi vào trong đó đều bị bản nguyên thân, bất quá tạo hóa thiên đạo nhưng cũng Huyền Kỳ, kia ở Từ Tiêu Cung nghe giảng đông đại thần thông người trung Minh Hà lão tổ đó là sinh ra cho này trong biển máu, mà Huyết Hải làm Hồng Hoang sâu trong lòng đất dơ bản nhất chỗ, cũng tụ tập một số lớn phiêu đảng linh hồn, này Hồng Hoang vô số từ năm nay, sợ là không dưới mấy tỷ vạn.

Ngày hôm đó, Tổ Vu Hậu Thổ liền tới đến này Huyết Hải tĩnh tọa, nhìn thấy này Huyết Hải phía trên du đảng oan hồn dã quỷ, thần tôn thương thâm than.

Diệp Thanh mỉm cười, đi vào Hậu Thổ bên cạnh, nói: "Hậu Thổ nương nương, Diệp Thanh lễ ra mắt, không biết nương nương lúc này vì chuyện gì trầm tư?"

Hậu Thổ thấy là đều là Từ Tiêu Cung nghe đạo Diệp Thanh, đứng lên đáp lễ, sau đó nói: "Hồng Hoang vô số từ năm nay, các tộc tranh chấp, người có ham muốn cá nhân, vô số sinh linh chịu khổ ngập đầu, hồn phách lại không có sở nơi đi, rất đáng thương, thiên địa làm Bàn Cổ đại thần sơ mở, này vô số sinh linh lại là thiên địa sinh ra, sau khi chết lại thể thâm như thế, cũng không biết có gì biện pháp."

Diệp Thanh nói: "Nương nương nhân từ, thiên đạo luân hồi, thế gian vạn vật trốn không thoát luân hồi hai chữ, mà thiên đạo luân hồi, làm lục đạo, phân

thiên đạo, nhân đạo, Atula, súc sinh nói, nga quý nói, Địa Ngục nói."

Hậu Thổ nghe xong lại hỏi: "Đạo hữu có thể hay không đem lục đạo rõ ràng chi tiết báo cho, này sinh linh sau khi chết lại tổng này hướng lục đạo bên trong gì đạo?"

Diệp Thanh nói: "Thiên địa trong lúc đó sinh linh sau khi chết, bằng khi còn sống tội nghiệt đến đỉnh, phạm nhân ở dương thế, thuở nhỏ ý định làm việc thiện người, tới thọ chung nên được dẫn đăng tiên đạo, ưu khuyết điểm lương bình người, mạng cuối cùng miễn nhập tam đồ chịu khổ, cho dù cõi sinh ra nói, làm thỏa mãn ân nghĩa túc duyên, thiện thiếu ác nhiều người, vạch nhập chư ngục chịu khổ, vẫn nay vãng sinh nhân đạo, phân biệt giá cả thể nào thọ yếu đi phước, thù lại tâm tính, tăng thiện người chuyển sang kiếp khác phúc địa, nhiều ác nghiệt người phục kém lệ quý, thu hút chư ngục chịu khổ, tiếp tục lệnh cực bản cực tiện cực khổ chỗ, sinh gặp tai họa hại, chết về Địa Ngục sa vào.

Khi còn sống sở chi đủ loại chi ác, sau khi chết tất có đủ loại chi báo, phạm di hại rợn làm hậu thế người, đều vĩnh cấm kháng khất chớ ngục chịu khổ, tiếc rằng thể nhân mặc dù thấy các triều đại tam giáo các huấn, đều nghĩ đến thường lời nói xuống, cùng phụ từ ân, ở sinh nắm mê, có phạm trăm không một sửa, này đây lập pháp thêm nghiêm, thêm bổ trí hình phạt."

Hậu Thổ cúi đầu trầm tư, sau đó liền hóa ra chân thân, chỉ thấy kia Hậu Thổ mình người đuôi rắn, lưng có thất thủ, tay cầm hai cái đằng xà, nói: "Đa tạ đạo hữu chiếu sáng."

"Ta ta xả thân, hóa thân lục đạo."

Chỉ nghe Hậu Thổ nói xong, ngay có điều cảm, thiên địa thụ triệu, lắng xuống vô cùng tận đại công đức, công đức chia làm hai phần, một phần làm bát, về phía sau đất trùm tới, một phần làm nhị, hướng Diệp Thanh trùm tới, Diệp Thanh thấy thể liền dùng Đinh Càn Khôn đem chi thu.

Hậu Thổ chịu trời giáng đại công đức sở cái lòng, dần dần tan biến tại thiên địa trong lúc đó, mà sinh chịu ngày đó hàng đại công đức, Hậu Thổ chém tới ác thi, hóa ra một người con gái, cùng Hậu Thổ bộ dáng tương tự, đứng là ngày sau quản lý minh gian Hậu Thổ hoàng chi bình tâm nương nương.

Đến tận đây, Địa phủ thành hình, luân hồi định lập.

Vô số sinh linh có cảm này công đức, đều sản xuất tại chỗ ca tụng Hậu Thổ nương nương từ bi, ca tụng Hậu Thổ nương nương công đức, mà phiêu đảng ở Hồng Hoang thiên địa trong lúc đó cô hồn dã quỷ sôi nổi đầu quân hướng sau khi thổ tâm mà hình thành tiên thiên linh bảo âm dương nhị khí luân hồi bàn, hồn phách một khi đầu nhập, âm dương nhị khí luân hồi bàn càng chuyển càng nhanh.

Vì thế, Hồng Hoang thiên địa trong lúc đó vô số hồn phách cũng càng ngày càng ít, cho đến không có, Hồng Hoang khôi phục một mảnh trong sáng.

Mà kia âm dương nhị khí luân hồi bàn, theo các hồn phách khi còn sống tội nghiệt nghiệp lực vấy quả phán này đầu nhập các đạo, hoặc đi vào súc sinh cỏ cây nói, hoặc nhập nhân đạo chuyển sang kiếp khác thái độ làm người, hoặc làm nga quý nói.

Hồng Hoang vu tộc Bộ Lạc còn lại Tổ Vu cảm ứng Hậu Thổ hóa thân lục đạo mà thân vẫn, đều là bi thống, muốn bọn hán mười hai Tổ Vu đều là Bàn Cổ máu huyết sở sinh, có thể nói đều là một khối, trăm triệu năm ở chung, cảm tình thật dày, Hậu Thổ nhân hậu, đồng Tổ Vu đều là bảo vệ cô muội muội này, đó là kia tính tình nhất dữ dần Tổ Vu Chúc Dung cũng rơi lệ.

Diệp Thanh đi vào âm dương nhị khí luân hồi bàn trước, liền đem kia Hồng Vân nguyên thần thả ra, nói: "Hồng Vân đạo huynh, người đầu thai chuyển sang kiếp khác trùng tu, kiếp sau cũng cùng Tiết Giáo có một lần cơ duyên, ngày sau người kia linh bảo Tấn Phách Hồ Lô ta cho ... nữa ta người." Nói xong, tay phải vung lên, Hồng Vân kinh kia âm dương nhị khí luân hồi vận chuyển thể đầu thai tái thể trùng tu.

Sự tất, Diệp Thanh đi vào Hậu Thổ hoàng chi bình tâm nương nương trước mặt, bái, nói: "Hậu Thổ nương nương thân hóa lục đạo, chết làm mọi người, ta chớ thánh nhân môn hạ không bằng. Năm đó, ta nhận lời Bàn Cổ huynh trưởng bảo vu tộc nhất mạch, vu tộc nhất mạch số mệnh gắn tại trên người." Nói xong, liền đem năm đó đòi được Bàn Cổ một tia nguyên thần vận nhập Hậu Thổ hoàng chi bình tâm nương nương trong cơ thể.

Được Bàn Cổ nguyên thần, Hậu Thổ hoàng chi bình tâm nương nương liền hiểu rõ hết thảy trước sau, nói: "Hậu Thổ khấu tạ Tạ sư thúc đối vu tộc to lớn ân."

Diệp Thanh vuốt cằm, nói: "Chào người sinh thể ngộ đại đạo, có này một tia nguyên thần tương trợ, sau khi chứng đạo đều có thể."

Hậu Thổ hoàng chi bình tâm nương nương nói: "Cảm ơn sư thúc dạy bảo."

Diệp Thanh thấy sự tình đã tất, liền lác mình trở về Thanh Liên Linh sơn.

Lại nói Tổ Vu Hậu Thổ nương nương thân hóa lục đạo, minh gian các ứng việc vật vẫn còn tu nhân công quản lý, mà Tổ Vu Hậu Thổ nương nương Bộ Lạc tất cả Đại Vu, Tiểu Vu tiến đến, gánh chịu chủ tư minh gian lớn nhỏ chi chức.

Mà mình ở giữa ngục lại làm thập điện, mỗi điện lại có nhất Diêm La Vương chủ quản, đó là kia thập điện Diêm La Vương.

Chương 12 : Nữ Oa tạo người Diệp Thanh tương trợ

Ở Huyết Hải chỉ ra Tô Vu Hậu Thổ hóa thân thành lục đạo luân hồi lúc sau, Diệp Thanh đăng vân giá vũ liền trở về Thanh Liên Linh sơn. Nội vực * tiểu thuyết vòng vòng hữu thù đã tuyên bố

Trở lại Thanh Liên Linh sơn, Diệp Thanh dò xét Không Tuyên, trùng mắt tu vi, thật là vui mừng, tuy nói vô cùng tận lượng kiếp phía trước, thánh nhân dưới vô số nguyên có đều thành không tưởng, nhưng là nhiều một phần thực lực liền nhiều một phần bảo đảm.

Trở về Không Tuyên, đáp Không Tuyên mấy ngày nay tới giờ đổi chỗ tu luyện không rõ chỗ, Diệp Thanh liền cười trùng mắt đi trước tầng trời ba mươi ba tới gặp nữ kia Oa nương nương.

Tô Vu Hậu Thổ hóa thân lục đạo, lục đạo quan trọng nhất một đạo thái độ làm người nói, như vậy nên nhân tộc xuất hiện, tạo hóa nhân tộc, cũng là Nữ Oa thành thánh chỉ căn bản.

Nữ Oa, nhân tộc thánh mẫu, đời sau tương truyền, hoá sinh vạn vật, ngày ché bảy mươi dạng đồ vật này nọ.

Đi vào tầng trời ba mươi ba Nữ Oa trước cung, cửa cung điện ngoại cũng đứng một nữ tiên đồng, thi cái lễ, nói: "Sư tôn biết tứ sư bá tiến đến, đặc mạng ta tới nghênh đón."

Nữ tiên đồng nói xong, liền dẫn Diệp Thanh vào Nữ Oa cung.

Vào Nữ Oa cung, Diệp Thanh cũng cười, người đạo vì sao? Chỉ thấy nữ kia Oa đang ở dùng thổ nhường bìa đặt kia gà, cẩu, dương, heo, ngừ, mã các vật.

Thấy Diệp Thanh tiến vào, bật cười, Nữ Oa đẹp đẽ mặt cười hơi đỏ lên, cũng xinh đẹp vạn phần, thấy Diệp Thanh ngẩn ngơ.

Khó trách đời sau Trụ vương ở Nữ Oa sinh nhật ngày cây giáng hương thấy được này trong điện Nữ Oa thánh giống sau, kinh với đất nước sắc dung nhan, lành nghề cung phần trên vách đá đề nhất thơ: "Phượng loan bảo trưởng cảnh phi thường, lộ vẻ nữ kim loại xảo dạng trang. Khúc khúc Viễn Sơn phi thúy sắc; nhẹ nhàng vũ tay áo ánh hà thường. Lê hoa ái vũ tranh kiều diễm, cây thực được lung yên sinh mỹ trang. Nhưng được xinh đẹp có thể hành động, thu hồi Trường Nhạc thị quân vương."

Cũng là nên kia Thương Triều vận số đã hết, Trụ vương đề này nhất dâm thơ, Nữ Oa khí hận, lấy "Chiêu Yêu Phiên" mạng kia yêu hồ tiến đến Triều Ca tai nạn và rắc rối quân tâm, cho đến dân sinh đều chịu nước sôi lửa bỏng nỗi khổ, diễn tới Chu Vũ Vương thảo phạt Trụ vương chi Phong Thần tất cả việc.

Bất quá, lúc này, Nữ Oa thấy kia Diệp Thanh đang nhìn mình ngẩn ngơ, cũng thẹn đỏ mặt, nói: "Tứ sư huynh trong lúc rảnh rỗi, cũng đến Nữ Oa cung giễu cợt ta." Tuổi đẹp mặt oán trách, đương thật tuyệt sắc chi tư.

Diệp Thanh rõ ràng thanh thanh âm, có điểm mất tự nhiên, biết rõ còn cố hỏi nói: "Nữ Oa sư muội bìa đặt này đó sinh linh, cũng vì sao?"

Nữ Oa nói: "Ta bấm đốt ngón tay Thiên Cơ, cũng tính ra tạo hóa vạn vật là ta thành thánh mẫu chốt, nhưng là không rõ đương ché vật gì mới được."

Diệp Thanh cười thầm, nói: "Tô Vu Hậu Thổ nương nương thân hóa lục đạo luân hồi, nhân đạo làm lục đạo nặng, Hồng Hoang khai thiên đến nay, cũng còn không có nhân tộc, Nữ Oa sư muội sao không tạo người?"

Oa nghe xong, khổ tư, nói: "Như thế nào người?"

Diệp Thanh chỉ ra: "Nữ Oa sư muội sao không phảng chừng ta chỉ bộ dáng mà làm ra. Bàn Cổ đại thần khai thiên, là vì đại công đức, Nữ Oa sư muội như tạo hóa nhân loại, cũng đương có công lớn đức, Bất Chu Sơn vốn là ngày chỉ trụ, chúng ta có thể hướng Bất Chu Sơn, ở ngày ý kiến chứng minh dưới làm ra nhân loại."

Nữ Oa nghe xong, miệng cười trực mở, nói: "Đại thiện."

Toại Diệp Thanh cùng Nữ Oa đi vào Bất Chu Sơn dưới chân.

Bất Chu Sơn, khai thiên lúc sau làm Bàn Cổ cột sống biến thành, cao tới cửu ngàn dặm, trên sườn núi, mây mù lượn lờ, tiên linh chi khí tràn đầy nhưng, mệnh mông cổ nói lỏng, tiên thú khác linh, thật là tiên gia phúc địa.

Từ kia ngàn vạn năm trước Diệp Thanh đem động phủ tuấn ở Bắc can lô châu chi Thanh Liên Linh sơn sau liền chưa có trở về qua, hiện tại lại trở về, thấy được này tiên cảnh, hồi tưởng Hồng Hoang thiên địa sơ khai là lúc lúc này tu luyện năm tháng, không khỏi thổn thức.

Nữ Oa đi vào Bát Chu Sơn lúc sau, liền lấy Bát Chu Sơn thổ nhưỡng, bắt chước mình và Diệp Thanh chỉ bộ dáng, nặn ra người đến.

Quả nhiên, kia nhân loại tạo hóa mà ra, Nữ Oa trực giác nguyên thần trong sáng, thiên đạo quy luật lại rộng mở trong sáng rất nhiều, vì thế, liền dùng Hồng Hoàng triệu năm linh ngộ đại thần thông đoàn đất tạo hoá thần công đem kia Bát Chu Sơn thổ nhưỡng gờ xuống nhất phương, vung lên, vô số tượng đất mà rơi, không dưới mấy vạn.

Bất quá kia Bát Chu Sơn thổ nhưỡng cuối cùng là thế gian chi đất, sở tạo người, không hề sinh cơ, sắc mặt đại ra, miệng không thể nói, thần không thể động, so với kia Hồng Hoàng sinh linh thiếu linh tính.

Nữ Oa nường mảy, Diệp Thanh nói: "Nữ Oa sư muội không cần lo lắng, năm đó du lịch Hồng Hoàng, ta cũng được nhất linh đất, nghĩ đến hữu dụng." Nói xong, liền xuất ra Đinh Càn Khôn, sau đó đổ ra một vật, đúng là Cửu Thiên Tứ Nhượng, thấy vậy, Nữ Oa không khỏi vui vẻ, sau đó liền đem kia Cửu Thiên Tứ Nhượng hồn lấy Tiên Thiên linh thủy tạo biết dùng người.

Tiếp theo, Nữ Oa cùng Diệp Thanh lại phân biệt phân ra một giọt máu huyết vung tiến những người này trong cơ thể, dính được Nữ Oa máu huyết là nữ tính, dính được Diệp Thanh máu huyết làm nam giới.

Quả nhiên, sở tạo nhân loại tràn ngập linh tính, cùng Hồng Hoàng chúng sinh linh đã mất khác thường, chỉ thấy kia mấy người loại vừa ra, đều tiến lên đây phục bái, đàn hô: "Cảm ơn thánh phụ thánh mẫu!"

Nữ Oa nghe vậy, sắc mặt đỏ lên, trộm nhìn Diệp Thanh liếc mắt một cái, thấy đối phương không có biểu lộ, liền cũng không nói gì.

Đột nhiên, thiên địa trong lúc đó một trận rung động, trên chín tầng trời một mảnh kim quang khí lành buông xuống, hà màu lộ ra, Loan Phượng Tường Thụy, sau đó Quang Hoa Tinh vinh dự đón tiếp, làm dịu vạn vật, cũng Nữ Oa tạo người, ngày cảm này ân huệ, lắng xuống vô cùng tận công đức.

Vô cùng tận công đức, một phân thành hai, cửu thành bay về phía Nữ Oa, vừa thành hướng Diệp Thanh bay đi, Diệp Thanh lấy Đinh Càn Khôn thu. Mà Nữ Oa nhận được vô cùng tận công đức, đập đất chứng đạo, thành tựu Hồn Nguyên thánh nhân, phát ra một trận uy thế, tràn ngập Hồng Hoàng mỗi cái góc, thiên địa trong lúc đó hàng vạn hàng nghìn sinh linh ai cũng cảm ứng, đều hướng Nữ Oa phương hướng bái phục: "Thánh nhân vạn yên tĩnh!" Thanh âm vang vọng cả Hồng Hoàng, các đại thần thông giả ai cũng sắc mặt đại biến.

Hồng Hoàng thiên địa Hồn Độn sơ khai, khổ tu hàng tỉ tã, Nữ Oa rốt cục thành thánh! Cũng là Hồng Quân ngồi xuống có thể chứng minh thánh nhân trong bảy người thứ nhất thành thánh.

Tam Thanh bên trong, lão tử cảm ứng Nữ Oa thành thánh, sắc mặt cũng khó coi, hẳn là Bàn Cổ nguyên thần biến thành, lại là Tam Thanh đứng đầu, không muốn, ở Hồng Quân lúc sau ngược lại là cái kia Yêu Tộc bên trong Nữ Oa trước thành thánh.

Đối với Yêu Tộc vô rất tốt cảm NguyênThủy, hừ lạnh một tiếng, phục vừa trầm tịch.

"Chúc mừng Nữ Oa thánh nhân được chứng minh Hồn Nguyên, thành tựu thánh nhân vị." Diệp Thanh ở bên đánh nhất chấp tay, nói.

Nữ Oa thấy vậy, cũng vô thánh nhân chi dạng, nói: "Tứ sư huynh bằng lại đây giễu cợt ta." Ngụ ý rất có oán quái.

Diệp Thanh trong lòng máy động, thấy kia như Oa thần sắc, có chút kỳ quái.

Nữ Oa lại nói: "Của ta thành thánh, được Tứ sư huynh chi trợ, Tứ sư huynh có thể có giờ rồi, cùng ta cùng quay về Nữ Oa cung, ta rất đáp tạ một phen."

Diệp Thanh sắc mặt đỏ lên, nhìn trước mắt kia tuyệt thế dung mạo, nói: "Nữ Oa sư muội vừa mới được chứng minh Hồn Nguyên thánh nhân, sợ là Nữ Oa cung hội chật ních Hồng Hoàng đại thần thông người, muốn kia Đế Tuấn, Thái Nhất có tiến đến cung chúc thánh yên tĩnh, ta cùng với người cùng đi, sợ là không tốt, ngày sau có rảnh, lại đi không muộn."

Nữ Oa bất đắc dĩ, nói: "Như thế, cũng tốt, kia Tứ sư huynh, ngày sau có rảnh rảnh nhất định phải đến Nữ Oa cung."

Diệp Thanh nói: "Nhất định."

Từ đó, Nữ Oa quay lại tầng trời ba mươi ba, trở về Nữ Oa cung, mà nhân loại mới vừa bị tạo hóa mà ra, không giống Hồng Hoàng sinh linh, trời sinh một ít thần thông, làm người bảo lãnh loại sinh sản, Diệp Thanh thì truyền một ít tu tiên pháp thuật cho nhân loại, mới cười tròng mắt dâng vân giá vũ lộn trở lại Thanh Liên Linh sơn.

Chương 13 : Đông Thắng thần châu Lục Nhĩ Mi Hầu

Diệp Thanh cười tròng mắt vốn muốn trở về Bắc can lô châu, bất quá dọc đường Đông Thắng thần châu thì Diệp Thanh trong lòng vừa động, nhân tiện nói: "Ngao Nghiễm, ngươi vốn là Long Tộc hoàng tử, kia Hồng Hoang nơi có tòa danh sơn, gọi là Hoa Quả Sơn, ngươi có thể rõ ràng?"

Ngao Nghiễm, làm Diệp Thanh vật để cười tròng mắt gốc rễ danh. Di động đồ bộ: WaP. tXT6. NET

Tròng mắt nghe được Diệp Thanh chỉ hỏi, nhân tiện nói: "Chủ nhân chính là muốn đi du lịch một phen? Kia Hoa Quả Sơn, cũng nổi danh, vốn là tiên gia phúc địa, bất quá nơi đó đa số yêu hầu tụ tập nơi, bất phẩm đại thần thông người, tu luyện chỉ sĩ thông thường không dám đem tiên phủ tuyển tại nơi Hoa Quả Sơn chung quanh ngàn dặm."

Hoa Quả Sơn, thập châu chi tổ mạch, tam đảo chi lai Long, tự khai thanh trọc mà đứng, Hồng Mông phán sau mà thành, nằm ở Đông Thắng thần châu, dựng ở ở trong biển rộng.

Đối với Hoa Quả Sơn, Thạch hầu Tôn Ngộ Không Thủy Liêm động phủ chỗ, Diệp Thanh cũng nhất thời nổi lên hứng thú, muốn nhìn một chút hoa này quả sơn hay không đương như đời sau theo như lời vạy nhân gian tiên cảnh.

Đi vào Hoa Quả Sơn biên cảnh, Diệp Thanh cười tròng mắt hạ được chín ngày, tại nơi giữa núi rừng chậm kỳ mà đi.

Chỉ thấy được kia đan nhai quái thạch, dựng đứng kỳ phong, Thanh Tùng thương bách, dao hoa dị thảo. Dưới tàng cây linh cảm tiên hạc, Thanh Trúc trong lúc đó mây mù mờ mịt, trong rừng có trường lộc chồn bạc, đan nhai thượng, thái phượng thanh minh, yên hà thường diệu.

Lần này thắng cảnh, cũng so với kia Thanh Liên Linh sơn hơn tạo hóa chi kỳ đẹp, thấy Diệp Thanh không khỏi say trong đó.

"Thật sự là tiện nghi cho kia đời sau sinh ra Thạch hầu, Tôn Ngộ Không được này nhất tiên sơn động phủ, cũng không biết đủ, kém cái khó trừ, đi chỗ đó Thiên Đình làm ra gây chuyện, cuối cùng bị Như Lai áp cho Ngũ Chi sơn hạ năm trăm năm." Diệp Thanh thầm nghĩ.

"Bất quá như vậy đến cũng dụng tâm lương khổ, muốn tam giáo hợp nhất, ngược lại muốn nhờ Thạch hầu Tôn Ngộ Không Tây Thiên thỉnh kinh tay, phải biết rằng, Bồ Đề lão tổ thân mình đó là kia Phật giáo thánh nhân Chuẩn Đề biến thành, dạy Thạch hầu một thân bốn sự, nhường Thạch hầu đại náo Thiên Đình, Thiên Đình vốn là đạo giáo nắm giữ." Diệp Thanh thầm nghĩ.

Thạch hầu thỉnh kinh, trên đường gặp mấy kiếp nạn, thân mình chính là Đạo Phật hai giáo an bài chỉ tranh. Tôn Ngộ Không thầy trò đám người thỉnh kinh, đều là Đạo Phật chỉ tranh chơi cờ tử.

Đang lúc trầm tư, đột nhiên, nghe được phía trước một trận tiếng chém giết âm, Diệp Thanh không khỏi cười tròng mắt tiến đến, xem ra sao sự.

Đi vào vài dặm ở ngoài, cũng thấy được nhất Mi Hầu cùng một đầu lão hồ tinh đang ở chém giết, chung quanh ngoài ngàn mét còn có mấy trăm một đám lớn nhỏ hóa được bán hình yêu quái ở nơi này trợ oai: "Đại vương thánh uy, pháp lực vô biên, thống lĩnh Hồng Hoang, ai cũng xưng phục!"

Yêu Tộc tu luyện, hóa toàn bộ hình đó là cùng người không khác, hóa được bán hình, ngon miệng phun nhân ngôn, hành động cùng người vô quá mức khác biệt, chính là ngoại hình thì vẫn còn bảo lưu lấy một nửa yêu thể hình thái.

Kia đang ở chém giết lão hồ tinh nghe xong đông tểu yêu quái nói sau cũng cười ha ha.

Diệp Thanh nghe thấy, không khỏi cười thầm, Hồng Hoang mặt đất, một ít Tiểu Yêu cũng chiếm núi làm vua, thu được một ít còn không có Hóa Hình yêu quái liền tự xưng là Vương, tự cao tự đại.

Đế Tuấn, Thái Nhất lúc này còn mặt nắm giữ Thiên Đình, đang ở tuyển nhận binh mã, mà một ít Tiểu Yêu lặn trong Đại Sơn trong lúc đó, có chút còn không có chịu phục.

Bất quá, chờ đợi Diệp Thanh thấy cùng kia lão hồ tinh chém giết Mi Hầu thì không khỏi nói: "Lục Nhĩ Mi Hầu."

Chuyện kể rằng "Chu thiên trong vòng có ngũ tiên, vốn là thiên địa thần tiên quý; có ngũ côn trùng, vốn là loa lân lông chim côn. Thắng nhãi này phi ngày phi phi thần không thuộc mình phi quý, Diệc Phi loa phi lân phi mao phi vũ phi côn. Lại có tứ hầu hỗn thế, không vào thập loại chi loại."

Đây cũng là hỗn thế tứ hầu.

Đầu tiên là linh minh Thạch hầu, thông biến hóa, biết khí hậu, biết địa lợi, dời Tinh đối đầu. Thứ nhì là xích khào mã hầu, hiểu âm dương, có việc người, thiện xuất nhập, tránh chết kéo dài sinh. Đệ tam đứng thế thông tí viên hầu, lấy nhật nguyệt, lui Thiên Sơn, biện lưu cửu, Càn Khôn ma làm. Đệ tứ đứng thế Lục Nhĩ Mi Hầu, thiện linh âm, có thể sát đê ý, biết trước sau, vạn vật đều mình.

Không muốn Diệp Thanh lúc này lại đứng thế nhìn thấy thế hầu bên trong Lục Nhĩ Mi Hầu.

Chỉ thấy này Lục Nhĩ Mi Hầu, cái trán ở giữa có một dựng đứng ánh mắt, ẩn hiện tự nhiên, thượng khả quan Tam Thập Tam Thiên, hạ hỷ nhìn vạn

trượng Minh phủ. Quả thực là nhất lợi hại thần thông.

Này Lục Nhĩ tuy rằng trời sinh thông thần, một thân bốn sự khiến cho khắp nơi thể lực chú ý, trong đó gồm có một đó chiếm núi làm vua Yêu Vương, bọn hán nghĩ thâm, nếu là có chiêu thức ấy hạ tương trợ, cái này Hồng Hoang, chính mình là được được nhất ngôi xuống đất, cho nên Lục Nhĩ tuy rằng có thể dựa vào lên trời sinh thần thông tránh đi nguy hiểm, nhưng lại đứng thế Hóa Hình không lâu, chung quanh thoát đi trong lúc đó trải qua hoa này quả son, vẫn bị phụ cận Nhất Hồ tinh chặn đường ở.

Hồ tinh muốn nhận này làm dưới trướng, nhưng là Lục Nhĩ lại há lại cam tâm vì người khác sở sử dụng? Như thế, ngôn ngữ bất hoà, đánh nhau, này một tá đầu, cuối cùng liền diễn biến làm chém giết.

Này hồ tinh nhưng cũng còn gì nữa, một thân tu vì đã đạt Thái Ất thắng tiên chi cảnh, Lục Nhĩ tuy rằng ý vào thần thông, nhưng là một phen khổ chiến xuống dưới, vết thương chồng chất, kia cao thấp Kim Mao trong lúc đó nhiều chỗ kiến huyết, mắt thấy bị bắt cũng là sớm hay muộn việc.

Diệp Thanh thấy thế, thầm nghĩ: "Thôi, liền cứu cùng người, tiếp được này nhất nhân quả."

Chỉ thấy Diệp Thanh chỉ một ngón tay, liền thấy kia trong ngón tay kim mang vạn trượng, liền đem kia hồ tinh đánh cho lui phi vài dặm, trọng thương dưới, rốt cuộc trì không được hình người, hóa ra yêu thể, chỉ thấy vài dặm ở ngoài, một con cá vật thể tối tăm, chiều cao mười trượng lão hồ nằm ở trên mặt đất, hấp hối.

Diệp Thanh đạo hạnh đã tới Chân Thánh đỉnh, chỉ kém một đường là được chứng được đại đạo thành tựu Hồn Nguyên thánh nhân, vừa mới chính là điểm nhẹ, không muốn vẫn là đem kia hồ tinh biến thành gần chết, sợ là không có mấy trăm năm không còn pháp khôi phục đạo hạnh.

Chung quanh đông tiểu yêu quái thấy, cuồng quát nói ra bọn hán Đại vương, ai cũng hóa gió mà chạy, trong nháy mắt, đi được sạch.

Lục Nhĩ Mi Hầu vốn làm cùng hồ tinh vừa chết liều mạng ý niệm trong đầu, không muốn đột nhiên trong lúc đó sinh ra như thế biến cố, cho đến kia mấy trăm Tiểu Yêu đi được không có bóng dáng, mới phản ánh lại đây, đi tới cảm ơn nói: "Đa tạ tiên trưởng ân cứu mạng!"

"Đứng lên đi." Diệp Thanh lại cười nói.

Lục Nhĩ Mi Hầu nghe vậy đứng dậy, đứng thẳng một bên. Diệp Thanh thấy được Lục Nhĩ vết thương trên người, tay phải vung lên, một đạo kim quang liền đem Lục Nhĩ Mi Hầu bao phủ ở, một lát, kim quang tán đi, Lục Nhĩ cũng phát hiện, không chỉ có trọng thương cũng đã, tu vi còn tinh tiến không ít, thẳng muốn đột phá chân tiên chi cảnh.

Lục Nhĩ Mi Hầu lại là cảm ơn. Sự tất.

Diệp Thanh nói: "Ta vốn là Hồng Quân thánh nhân môn hạ, người có thể nguyện bái ta làm thầy?"

Lục Nhĩ Mi Hầu lúc trước thấy được Diệp Thanh đại thần thông, đã sớm tâm phục, hiện nghe được trước mắt đạo nhân không ngờ là Hồng Quân thánh nhân môn hạ, nào có không muốn chi đề ý, liền nhanh chóng bái phục, khấu hô: "Đệ tử nguyện ý, Tạ lão sư thể thương!"

Đã lấy Diệp Thanh vi sư, kia Hồng Quân đạo tổ liền cũng là hán sư tổ, những năm gần đây bị khắp nơi đuổi bắt, chật vật suốt ngày, cái này, đó là không sợ.

Diệp Thanh vuốt cằm: "Người có đại thần thông, cũng vô quá mức linh bảo, nay vi sư tặng người vài món." Nói xong, liền xuất ra Bạch Tơ Vân Bộ Lý, một bộ Tỏa Tử Hoàng Kim Giáp, đỉnh đầu Phụng Sứ Tử Kim Quan, đem chi ban thưởng cho Lục Nhĩ Mi Hầu.

Lục Nhĩ Mi Hầu tiếp, cảm ơn lúc sau mặc xong xuôi, đó là đời sau một cái Tôn Ngộ Không hiển nhiên bản cũ.

Mấy thứ này, vốn là Diệp Thanh thái được Tiên Thiên tinh kim, thủ sơn chi động chờ ở Đỉnh Càn Khôn trung luyện thành, dục cấp mấy vạn năm sau Thạch hầu Tôn Ngộ Không, hiện tại nhưng thật ra cho Lục Nhĩ Mi Hầu.

"Xem ra, kia Định Hải Thần Châm, còn chờ đợi đi Đông Hải cùng nhau mang tới tặng cho này đồ nhĩ." Diệp Thanh thầm nghĩ.

Sau đó, Lục Nhĩ Mi Hầu lại đây bái kiến trùng mắt Ngao Nghiễm, gọi là "Ngao sư huynh", trùng mắt Ngao Nghiễm mặc dù là Diệp Thanh vật để cười, nhưng lại thường bạn Diệp Thanh bên cạnh cùng nhau, cùng Không Tuyên nghe Diệp Thanh giảng đạo, bị cho là Diệp Thanh ký danh đệ tử.

"Đi thôi, chúng ta đi Đông Hải." Diệp Thanh nói, cười trùng mắt, liền dẫn Lục Nhĩ Mi Hầu dựng đứng mây mù, hướng đông hải mà đi.

Chương 14 : Đông Hải long cung Định Hải Thần Châm

Diệp Thanh ba người một đường hướng đông hải đằng vân giá vũ mà đi.

Trên đường, Diệp Thanh xuất ra Hồn Độn quả cho Lục Nhĩ Mi Hầu ăn, kia Hồn Độn quả quả thực là thiên địa Hồng Hoang đệ nhất quả tiên, Lục Nhĩ Mi Hầu ăn lúc sau, lại tặng thêm Diệp Thanh ở bên chi trụ, tu vì một đường tiêu thăng, từ phía trên tiên chi cảnh lại thăng tới kim tiên chi cảnh!

Đời sau Vương Mẫu có cây bàn đào ba nghìn sáu trăm gốc cây, ba ngàn năm nhất chín cây bàn đào, ăn là được lập chứng minh tiên đạo, cũng chính là thành tựu thiên tiên chi cảnh, nhưng là còn không thể tránh né tam tai họa, có thể sống một ngàn năm, mà sáu nghìn năm nhất chín cây bàn đào ăn, là được trường sanh bất lão, trường sanh bất lão so với thành tiên cũng cao hơn một bậc, có thể tránh né tam tai họa, ít nhất có thể sống hai nghìn năm trăm năm.

Chín nghìn năm nhất chín cây bàn đào ăn, vậy liền lợi hại, có thể thiên địa Tề thọ, nhật nguyệt cùng tuổi. Đương nhiên, này thiên địa Tề thọ đều không phải là trường sinh bất tử, như thế nào ngày? Cũng chính là đời sau Thiên Đình, Thiên Đình làm Ngọc đế sở nắm giữ, mà Ngọc đế mỗi mười hai vạn chín nghìn sáu trăm năm có một kiếp, mười hai vạn chín nghìn sáu trăm năm, đó là Nhất Nguyên biết, thiên địa Tề thọ ý, có thể sống mười hai vạn chín nghìn sáu trăm năm.

Nhưng là này Hồn Độn quả, cũng so với chín nghìn năm cây bàn đào tốt hơn nhiều.

Hồn Độn quả, vốn là Hồn Độn bên trong, Hồn Độn dòng khí sở ngưng, Ngũ Hành căn nguyên đó là Hồn Độn dòng khí biến thành.

Lục Nhĩ Mi Hầu ăn được này Hồn Độn quả lúc sau, chỉ cảm thấy trong cơ thể tiên linh chi khí chảy xiết, chỉ dục như đi vào cõi thần tiên tầng trời ba mươi ba, thật lâu sau, trở mặt ra, mở miệng nói: "Sư tôn, đây là cái gì trái cây, như thế mỹ vị, ta vừa mới nuốt được mau, muốn tiếp tục nhỏ phẩm."

Diệp Thanh nghe xong, cười mắng: "Người này bát hủ, này Hồn Độn quả, thiên địa tiên nhân nhiều vô kể, ngay cả nghe một cái phúc phận đều không có, người khen ngược, ăn một viên, còn phải lại tham, bất quá, cũng không phải đúng thể sư tôn keo kiệt này quả tiên, quả tiên dù cho, lần đầu tiên dùng đại hiệu, lần thứ hai liền thấy nhỏ, và lại dựa vào quả tiên tăng lên tu vi, đạo tâm không xong, đối với người sau khi tu luyện bất lợi, cần được nhớ lấy."

Lục Nhĩ Mi Hầu vui cười lên thưa dạ ứng.

Diệp Thanh lắc đầu cười cười. Hồn thể tứ hủ, mỗi người bát hủ, này Lục Nhĩ Mi Hầu, tuy rằng không giống cái khác tam hủ tính tình tàn bạo, nhưng là chỉ sợ sau khi gặp phải không ít tai họa.

Một đường, có Lục Nhĩ này bát hủ vui đùa ẩm ỉ, ba người một đường vừa nói vừa cười, tới Đông Hải.

Biển rộng mênh mông, mênh mông vô bờ, sợ là có hàng tỉ lý xa.

Diệp Thanh nói: "Chúng ta đi Đông Hải long cung."

Trùng mắt Ngao Nghiễm vốn là Long Tộc hoàng tử, tự nhiên Khinh Xa đường đi chín, Đằng Vân tới Nhất Hải mặt, liền dẫn Diệp Thanh cùng Lục Nhĩ chui vào ba trung, tách ra thủy lộ, kính vào Đông Dương đáy biển.

Đang giữa các hàng, đã thấy nhất tuần hải Dạ Xoa, Dạ Xoa vốn định ngăn trở quát hỏi, bất quá vừa nhìn thấy Diệp Thanh tọa kỵ trùng mắt thì chần chờ hỏi han: "Chính là Ngao Nghiễm hoàng tử?"

Trùng mắt chi phụ làm Nam Hải Long cung Thanh Long Vương, tứ đại Long cung thường lui tới, Dạ Xoa tự nhiên nhận được trùng mắt. Chính là không phải nói trùng mắt bị Phượng tộc giết chết sao? Đúng là bởi vậy, Thanh Long Vương mới đi Phượng tộc thảo nhân cho đến sau lại diễn biến thành tam tộc chém giết.

Nhường Dạ Xoa thật là kinh nghi đúng thể Nam Hải Long cung hoàng tử trùng mắt Ngao Nghiễm khi nào thành tu sĩ vật để cười sao?

Trùng mắt Ngao Nghiễm nghe Dạ Xoa vừa hỏi, uy thế vừa để xuống, quát: "Đúng là bốn vương tử, nhanh đi thông báo."

Kia dạ xoa sợ tới mức run rẩy thưa dạ, nhanh quay ngược trở lại quay về Đông Hải Thủy Tinh cung nội truyền đưa tin: "Đại vương, Nam Hải Long cung trùng mắt Ngao Nghiễm hoàng tử đang ở bên ngoài, còn có một đạo nhân cùng nhất kim hầu."

Đương nhiệm Đông Hải long cung Long Vương Ứng Long Ngao Khâm cả kinh nghi, vội đứng dậy, trở ra ngoài cung, quả nhiên đúng là kia đồn đãi ở ngàn năm trước bị Phượng tộc giết chết trùng mắt Ngao Nghiễm, hỏi: "Hiện chất, người còn sống?!"

Ứng Long Ngao Khâm, đó là kia Long Hán sơ kiếp lúc sau quảng đời còn lại tam đại Long thần một trong.

Trùng mắt Ngao Nghiễm vốn là nắm dưới vai lứa Chi Lễ, sau đó đem sự tình cùng Ứng Long Ngao Khâm nhất nhất nói rõ.

Nghe được trùng mắt Ngao Nghiễm bị Diệp Thanh thu phục làm như vật để cười lúc sau, Ứng Long Ngao Khâm không khỏi cực giận, muốn kia Long Tộc làm Hồng Hoang bá chủ, trùng mắt Ngao Nghiễm thân là Long Tộc hoàng tử, nhất tu sĩ thể nhưng đem chủ ý đánh tới Long Tộc trên người, hơn

nữa đó là bởi vì đạo này người chỉ có, mới đưa đến Long, phượng, Kỳ Lân tam tộc chém giết, Long Tộc thiếu chút nữa dồn diệt.

"Người đạo này người, đáng giận, thật giận! Hôm nay nhất định phải gọi người muốn chết không thể, muốn sống không được, lấy tể ta Long Tộc oan hồn chi linh." Ứng Long Ngao Khâm nói xong, liền xuất ra một thanh bức tranh can Phương Thiên kích, hướng Diệp Thanh đâm tới.

Diệp Thanh thấy thế, chìa tay phải, lấy hữu chưởng đề ở kia hiệp thiên địa chi uy mà đâm đến bức tranh can Phương Thiên kích, sau đó, mặc cho Ứng Long Ngao Khâm như thế nào dùng lực, cũng không nhúc nhích được mảy may, sắc mặt đại biến.

Ứng Long Ngao Khâm tuy là Long thần, bất quá Đại La Kim Tiên tu vi, như thế nào Diệp Thanh đối thủ? Diệp Thanh Hồn Độn Hóa Hình chi sở, liền được Bàn Cổ máu huyết, lại là Hồn Độn thân thể, riêng là thân thể liền không thua mười hai Tổ Vu.

Trùng mắt Ngao Nghiễm biết rõ Diệp Thanh lợi hại, thấy Ứng Long Ngao Khâm vội vàng, không khôi phục bái: "Thúc thúc bị nhất thời con giận lửa gạt thần trí, mong rằng chủ nhân còn khát kỳ tâm, thông cảm thúc thúc mạo phạm!"

"Đứng lên đi. Hết thầy đều có thiên định, việc này không trách người thúc thúc." Diệp Thanh nói.

Ngao Nghiễm mới đứng dậy. Diệp Thanh khẽ quát một tiếng, liền thấy Ứng Long Ngao Khâm rút cuộc cầm giữ không được bức tranh can Phương Thiên kích, đánh bay trăm mét, triệt rảnh tay.

Ứng Long Ngao Khâm tuy rằng không có việc gì, nhưng là song chưởng cũng chấn đắc ê ẩm tê dại, nửa ngày nâng không nổi, lại nhìn về phía Diệp Thanh, hồi hộp nói: "Người đạo này người là ai?"

Diệp Thanh nói: "Ta vốn là Hồng Quân môn hạ Tử đệ lá mặt thanh."

Ứng Long Ngao Khâm nghe này, cũng không còn lúc trước thần sắc, cung kính thi lễ: "Nguyên lai là thánh nhân môn hạ, Ngao Khâm vừa rồi mạo phạm, còn khát thứ tội."

Côn Bằng bị Diệp Thanh sở bại, chạy trốn chết việc, Ứng Long Ngao Khâm cũng là biết, Côn Bằng là ai? Đó là cùng Long chi tổ thần Chúc Long giống nhau tồn tại, nhưng vẫn là bị Diệp Thanh sở bại.

Sự tình làm tất. Diệp Thanh nói ý đồ đến: "Ta đây nhất đồ đệ, còn thiếu nhất sở trường binh khí, nghe được tứ hải có linh bảo Định Hải Thần Châm, tiến đến nhìn xem."

Nói là xem, nhưng Diệp Thanh ý, Ngao Khâm lại há lại nghe không rõ, cũng cười khổ: "Thượng tiên có điều không biết, kia Định Hải Thần Châm vốn làm thiên địa sinh ra, trấn áp tứ phương Đại Hải, như bị lấy đi, sợ là vô số trăm họ lâm than."

Diệp Thanh nói: "Không ngại, người và lại mang ta tiến đến vừa nhìn."

Ngao Khâm không nói thêm lời, liền dẫn Diệp Thanh ba người tại phía trước dẫn đường, dẫn tới hải giấu ở giữa, chợt thấy kim quang vạn trượng, Ngao Khâm nói: "Kia tòa ánh sáng đó là."

Ba người thuận chỉ vừa nhìn, chỉ thấy một cây Thiết Trụ tử, ước chừng đầu to, nhị trượng có thừa, hai đầu đứng thế hai cái kim cô, ở giữa vốn là một đoạn ô Thiết, ở giữa có một hàng chữ, gọi làm "Nhu Ý Kim Cô Bồng", Lục Nhĩ Mi Hầu vừa thấy này Kim Cô bồng, liền hỉ, không đợi Diệp Thanh mở miệng, liền tiến lên đi lấy lên kia Kim Cô bồng, sử xuất thần thông, đảo quanh Thủy Tinh cung, trong lúc nhất thời, Đông Hải nước dừng lay động bất an, mặt biển bọt sóng ngàn trượng.

Nhu Ý Kim Cô Bồng, nặng một vạn ba nghìn năm trăm cân. Hồn thể tứ hải, đều trời sinh thần lực, Lục Nhĩ Mi Hầu cầm lấy vừa khua múa, cũng tiêu sái tự nhiên.

Hầu Tử trời sinh thích múa thương làm lớn, Lục Nhĩ này nhất đùa bốn, cũng đã quên dừng lại.

Diệp Thanh bắt đắc dĩ, quát: "Lục Nhĩ, người này kém đồ, còn không ngừng xuống."

Lục Nhĩ lúc này mới dừng lại, lại nói: "Sur tôn, này Nhu Ý Bồng, quá thô dài đó." Vừa mới nói xong, như vậy ý lớn đột nhiên nhỏ một chút, Lục Nhĩ vui vẻ, ngay cả kêu "Có nhỏ đi nữa đó có nhỏ đi nữa đó", cho đến Nhu Ý Bồng biến tới nhị trượng dài ngắn, chén nhỏ độ mịn.

Diệp Thanh thấy kia Ngao Khâm thần sắc, nhân tiện nói: "Ta cũng không khiến người khó xử, cầm này Định Hải Thần Châm, ta người một vật, có thể định Đông Hải." Liền thấy Diệp Thanh xuất ra nhất trân châu, cũng Diệp Thanh phảng kia Thái Cực đồ cùng Định Hải Thần Châu sở luyện linh bảo "Trần Hải châu."

Trần Hải châu, vốn là Diệp Thanh thu chín ngày ngâm nước, Hồn Độn dòng khí chờ tất cả vật ở Đình Càn Khôn sở luyện, tuy rằng không thể so lão tử Thái Cực đồ, nhưng là định trụ này Đông Hải, cũng không khó.

Trần Hải châu vừa ra, tể ở ban đầu Định Hải Thần Châm chỗ, Đại Hải phục bình. Ngao Khâm mới an tâm.

Về tấu chương Định Hải Thần Châm xuất hiện một chuyện, làm tình tiết phát triển cần đến. Định thần hải châm làm Đại Vũ trị thủy lúc sau mới có, nhưng là thần thoại, cũng vì truyền thuyết mà thôi)

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15 : Lục Nhĩ tai hoạ đại chiến tương khởi

Diệp Thanh mang theo Lục Nhĩ Mi Hầu này tân thu đồ đệ đệ cười trừng mắt ra Đông Hải, Ngao Khâm tất nhiên là cung tiễn. Nội vực * tiểu thuyết võng
võng hữu thủ đã tuyên bố

Ra Đông Hải, ba người giả lên mây mù liền hướng Bắc can lô châu mà quay về. Từ Hồng Quân lần thứ hai giảng đạo ra Từ Tiêu Cung, Diệp Thanh còn chưa kịp hảo hảo thể ngộ, dĩ thân chứng đạo.

Diệp Thanh ba người trở lại Thanh Liên Linh sơn, Không Tuyên tiến đến vấn an, thấy Diệp Thanh tân thu cái sư đệ, tất nhiên là vui vẻ, mà Lục Nhĩ lại thật là hợp Không Tuyên tính tình, này lượng sư huynh đệ ở vào cùng nhau thường xuyên nhiệt náo Thanh Liên Linh sơn yêu phi thú khiêu.

Lục Nhĩ ăn Hồn Độn quả lúc sau, tu vi tiến nhanh, lại phải Định Hải Thần Châm chờ linh bảo thần khí, thường xuyên tìm này Thanh Liên Linh sơn hóa được hình yêu quái luyện luyện tập, bởi vậy, từ kia Lục Nhĩ đến sau, Thanh Liên Linh sơn kia mấy vạn đồng tiểu yêu quái đều sống ở trong nước lửa, Lục Nhĩ tuy rằng không hạ nặng tay, nhưng là tấu được này tiểu yêu quái mũi coi trọng sùng tất nhiên là không để cập tới.

Dần dà, Lục Nhĩ liền khác hẳn thành Thanh Liên Linh sơn mấy vạn lớn nhỏ yêu quái người đứng đầu, cũng chính là sơn Đại vương, phong cảnh vô cùng, cùng năm đó bị Hồng Hoang trong núi rừng đông Tiểu Yêu Vương đuổi bắt tình cảnh cũng thiên địa khác biệt!

Thanh Liên Linh sơn, Lục Nhĩ trừ bỏ kính sợ Diệp Thanh cùng tôn Không Tuyên là sư huynh ngoại, cái khác người, đều không vào pháp nhãn, thường xuyên triệu tập một đám tiểu yêu quái đi chỗ đó Thanh Liên Linh sơn ở ngoài đi lang thang, trong khoảng thời gian ngắn, uy phong lẫm lẫm.

Mấy vạn năm, Thanh Liên Linh sơn mấy vạn đồng tiểu yêu quái, hóa được thành hình đã không dưới mấy nghìn người, trong đó cũng không thiếu tu vi cao thâm người, nắm chắc người lại càng đạt được huyền tiên cảnh giới, Thái Ất chân tiên không dưới mấy trăm người.

Lục Nhĩ núi này Đại vương dẫn theo đồng tiểu yêu quái trở ra Thanh Liên Linh sơn, sợ tới mức chung quanh mấy trăm ngàn dặm trong vòng một ít động phủ thanh tu yêu quái đều không dám rời núi môn, kinh hoàng không chịu nổi một ngày.

Diệp Thanh vừa về tới Thanh Liên Linh sơn, liền bế quan thể ngộ thiên đạo đã đi, đem Lục Nhĩ bảo đảm trọng trách ném cho Không Tuyên này đại đồ đệ, bất quá Lục Nhĩ thật là đối Không Tuyên tính tình, Không Tuyên bảo vệ người sư đệ này, đối với Lục Nhĩ này đó cái lộn cũng không để ý tới, mở một con mắt nhắm một con mắt, tùy ý hấn đùa bốn đã đi.

Trong núi tu luyện vô năm tháng, từ từ liền qua sáu mươi năm, Diệp Thanh từ Đông Hải mà quay về đã bế quan sáu mươi năm.

Một ngày này, trở ra quan.

Diệp Thanh gặp kia Không Tuyên tiến đến, Không Tuyên bái yên tĩnh lúc sau, Diệp Thanh không thấy Lục Nhĩ, không khỏi kỳ quái: "Người sư đệ đây? Vì sao không thấy Lục Nhĩ?"

Không Tuyên cũng cả lăm đáp không được, Lục Nhĩ mấy ngày trước mang theo đồng tiểu yêu quái ra Thanh Liên Linh sơn, lúc này, Không Tuyên cũng không rõ ràng người sư đệ này ở nơi nào cái lộn.

Diệp Thanh thấy Không Tuyên vẻ mặt, liền đoán được cái một phần, thầm nghĩ: "Này bát hải, nếu như sau này không thêm vào quân thức, sợ này Hồng Hoang thật đúng là cái bị hấn làm cái long trời lở đất."

Lúc này, Lục Nhĩ cũng không biết Diệp Thanh sớm xuất quan, còn tại bên ngoài Tiêu Dao khoái hoạt. Ở Thanh Liên Linh sơn ở ngoài mấy vạn dặm ở ngoài, có tòa sơn, đỉnh núi có một chiếm núi làm vua Giao Long.

Này chi Giao Long cũng từ cái dựa vào vạn năm tu luyện Hóa Hình, chỉ có chân tiên chi cảnh, dưới tay có mấy trăm Tiểu Yêu, một ngày này thấy được này Lục Nhĩ mang theo lũ yêu đi vào chính mình đỉnh núi, nào dám không tiến đến cung nghênh.

Đem Lục Nhĩ cùng lũ yêu nghênh vào động phủ, Giao Long dưới tay một đám Tiểu Yêu mang lên quả tiên, linh rượu, đại bàn chén nhỏ, mọi người liền tiếp thổi tràn nâng chén mua vui. Này Giao Long trong bữa tiệc tự nhiên không thể thiếu chụp Lục Nhĩ hầu cái rằm, liền đem Lục Nhĩ lấy được phiêu nhiên.

Rượu qua ba mươi tuổi, Giao Long nói : "Tiểu đệ nghe nói Đại vương có một linh bảo thật là lợi hại, gọi làm Như Ý Kim Cô Bổng, lại chẳng biết có

được không xuất ra khiến một phen thần thông, nhường tiểu đệ cùng các dưới tay khai mở nhân giới."

Lục Nhĩ nghe xong, hơn nữa rượu hứng, trong lòng cao hứng, nhân tiện nói: "Này lại có làm sao, và lại nhường bọn người nhìn xem ta đây Như Ý Kim Cô Bồng lợi hại!" Nói xong, liền từ trong lỗ tai xuất ra biến thành da lông cao cấp giống như to tiểu Như Ý Kim Cô Bồng.

Con thường luồng Vương lữ yêu xem này linh bảo thể nhưng có thể biến đổi tiểu giấu tới cái lỗ tai trong vòng, thật là lấy làm kỳ, Lục Nhĩ nói: "Ha ha, này bị cho là cái gì! Và lại xem!" Chỉ nghe Lục Nhĩ đem Như Ý Kim Cô Bồng tùy tay đặt trên mặt đất, kêu "Đại! Đại! Đại!", chỉ thấy kia lớn càng lúc càng lớn, thượng đế Tam Thập Tam Thiên, cho tới tầng mười tám Địa Ngục.

Phen này trêu đùa khen ngược, lại gặp phải tai họa.

Tầng mười tám Địa Ngục chịu này Kim Cô bồng nhất oanh, phá cái lỗ thùng, đông quỷ khóc hào, một ít lệ quỷ lại càng thừa này mà chạy đi ra. Mà kia Hậu Thổ hóa thân lục đạo thân chém ra nhất thi hóa thân mình gian chương quân giả bình tâm nương nương nghe được như thể đại động tĩnh, nhúu mày, không khỏi khắp chỉ tính toán, cũng không thêm vào hiểu.

Bất quá kia Kim Cô bồng trên đỉnh ba mươi ba ngoại khí hậu, cũng vừa vặn ở giữa Thái Dương Cung, Thái Dương Cung, Yêu Hoàng Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất đang có lợi thảo luận lên tích tụ thiên hạ Yêu Tộc đoạt này thiên địa bá chủ vị, không ngờ, đột nhiên nghe được một tiếng vang thật lớn, Thái Dương Cung đột nhiên một trận chớp lên, Đế Tuấn, Thái Nhất quát hỏi dưới tay là chuyện gì xảy ra thì thập đại yêu thánh một trong Kế Mông tiến vào đem sự tình báo.

Yêu Hoàng Đế Tuấn không khỏi cả giận nói: "Này bát hủ thật sự đáng giận, đương giết chi, Kế Mông, Bồn để liền lên ngai dẫn người tiến đến đem chi oanh giết, bắt lưu hẩn nguyên thần hồn phách!"

Từ kia lần thứ hai Từ Tiểu Cung nghe Hồng Quân giảng đạo lúc sau, Yêu Hoàng Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất liền phân biệt dựa vào kia tiên thiên linh bảo Hà Đồ Lạc Thư cùng Hỗn Độn Chung chém nhất thi, đạt được Chấn Thánh cảnh giới, được Yêu Tộc thánh nhân Nữ Oa chỉ trợ, sau đó tập kết trăm vạn Yêu Tộc liền tự lập Thiên Đình.

Tự lập Thiên Đình tới nay, còn không người nào dám như thế phá hẩn da mặt.

"Chậm đã!" Thập đại yêu thánh một trong cửu anh đứng ra nói.

Yêu Hoàng Đế Tuấn mặt không hề duyệt, nói: "Chuyện gì?"

Cửu anh nhanh chóng nói: "Yêu Hoàng bệ hạ, theo thần biết, kia Lục Nhĩ Mi Hầu vốn là Diệp Thanh môn hạ nhị đệ tử."

Lục Nhĩ ở Bắc can lô châu cãi lộn, tự nhiên khiến cho một số người chú ý, bất quá mấy chục năm qua luôn luôn không có tai họa, cũng xem ở Diệp Thanh trên thể diện.

Yêu Hoàng Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất nghe này, không khỏi nhúu nhúu mày.

Lúc này, yêu sư Côn Bằng đứng ra nói: "Yêu Hoàng bệ hạ, này Lục Nhĩ ý vào một ít bổn sự liền dám không nhìn thấy ta Thiên Đình Yêu Tộc chi uy, nếu không khiến trách, tất làm Hồng Hoàng các tộc nhạo báng, chúng ta Thiên Đình không còn mặt mũi, còn gì đảm nắm giữ thiên địa Hồng Hoàng! Nói không chừng đó là kia Diệp Thanh mạng hẩn này kém đồ làm, chúng ta nếu không giết chi, sau khi phạm gặp thánh nhân môn hạ như thế giống như, thiên uy ở chỗ nào!"

Yêu sư Côn Bằng phía trước bị Diệp Thanh gây thương tích, kinh cho Diệp Thanh thực lực, liền đi nhờ vả Đế Tuấn cùng Thái Nhất lấy tí chính mình, hiện tại thấy được có cơ hội trả thù Diệp Thanh, như thế nào không đem nắm cơ hội?

Yêu Hoàng Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất không khỏi tâm động, tiếp theo thập đại yêu thánh anh cho đòi đám người cũng sôi nổi phụ họa.

Yêu Hoàng Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất nhìn nhau, Đế Tuấn mở miệng nói: "Như thế, liền khoảnh khắc Lục Nhĩ, lập Thiên Đình chi uy!"

Dừng hạ xuống, Đế Tuấn nói: "Yêu sư Côn Bằng."

Côn Bằng đáp: "Thần ở."

"Lên ngai dẫn dắt mười vạn yêu binh, tiến đến nói kia Lục Nhĩ đầu khi tới gặp ta." Đế Tuấn hạ chỉ.

Côn Bằng rất mừng, lĩnh chỉ mà đi.

Lúc này, Lục Nhĩ còn không biết giết họa trước mắt, vẫn tại nơi Giao Long động phủ uống rượu khoái hoạt. Côn Bằng khâm điểm mười vạn yêu binh, chính xác yêu khí tận trời, đặng đặng sát khí, hướng Bắc can lô châu đánh tới. Trong khoảng thời gian ngắn, u ám bao phủ ở Hồng Hoàng mặt đất phía trên. Hồng Hoàng mặt đất phía trên vu tộc nghĩ đến Yêu Tộc Cường Binh đến công, các Tô Vu lệnh trung tâm tiểu Bộ Lạc sôi nổi tụ tập chuẩn bị chiến tranh, không ngờ, đã thấy đối phương Đàng Văn hướng khác địa phương mà đi.

Chương 16 : Mùoi vạn yêu binh gió nổi lên lô châu

Lục Nhĩ đang cùng gia Giao Long lũ yêu nâng chén uống thả cửa, vừa rồi mở ra thần thông, lại thừa lũ yêu đại chụp hầu cái rằm, kia trên mặt hồng thông như mộng, đã có một tia say ngà ngà. c

Đại vương nhóm đang ở sung sướng, mà Giao Long động phủ ngoài núi một thủ mong Tiểu Yêu lúc này lại thấy xa Thiên Nhất đông Thiên Đình mùoi vạn yêu binh hướng bên này đằng đằng sát khí mà đến, bị này một trận thế, không khỏi sợ tới mức mộng nước tiểu lưu, kinh hoàng té tiến vào đưa tin: "Lớn, lớn, Đại vương, ngoại ngoại bên ngoài." Hoảng sợ dưới cũng ngay cả nói đều nói không rõ ràng.

Con thường luồng Vương thấy thủ hạ Tiểu Yêu kinh hoàng chạy vào, nửa ngày chỉ ngơ nói không ra lời, cảm thấy mất mặt, quát: "Chuyện gì như thế kích động? Tộc báo "

Tiểu Yêu ngay tại chỗ trước đi, gằn gằn, nói : "Đại vương, bên ngoài, bên ngoài, người ta yêu binh, yêu binh giết qua đến đây."

Tiểu Yêu nhất thời thuyết minh không rõ, con thường luồng Vương vừa nghe, tưởng văn kiện phụ một ít động phủ Yêu Vương làm chiếm lĩnh địa bàn mang theo dưới tay giết tới đây, không khỏi nói : "Tiểu nhóm, thủ ta mặc giáp trụ binh khí, cùng ta cùng nhau giết hấn cái thất bại thảm hại!"

Con thường luồng Vương từ nghĩ tại Lục Nhĩ trước mặt biểu hiện một phen.

Con thường luồng Vương dưới tay lũ yêu ai cũng mài đao soạn soạn, lấy tự binh khí, theo sát Đại vương xuất động nghênh chiến. Lục Nhĩ cùng Thanh Liên Linh son lũ yêu cảm giác say cũng thanh tỉnh rất nhiều, cũng ra, hấn cũng muốn nhìn xem là ai dám ở động thổ làm nhà xúc phạm sao thái tuế.

Con thường luồng Vương dẫn theo mấy trăm dưới tay trở ra động, chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm lại, cũng nói : "Kỳ quái, vừa rồi rõ ràng vẫn là ban ngày, sao lần này ngày liền tối sầm, chẳng lẽ này nhất uống rượu, lại đến buổi tối?"

Chờ đợi con thường luồng Vương Hòa dưới tay lũ yêu nhìn về phía Thiên Không thì con thường luồng Vương Hòa dưới tay lũ yêu ai cũng hít vào một hơi! Sợ tới mức cước bộ không xong, hai chân thẳng run đầu nói : "Mẹ ta nương liệt, thiệt nhiều, thiệt nhiều yêu binh!"

Đã thấy kia trên chín tầng trời, mùoi vạn Thiên Đình yêu binh đã đến con thường luồng Vương động phủ đỉnh núi hơn mùoi dặm phía trên, che thiên nhật, ban ngày giống như Hắc Thiên. Mùoi vạn Yêu Yêu binh, này trận thế, con thường luồng Vương này đó tiểu đả tiểu nháo Yêu Vương như thế nào kiến thức qua? Kia đập vào mặt mà đến sát khí cùng uy thế, ép tới chỉ có chân tiên chi cảnh con thường luồng Vương thiếu chút nữa thờ không được.

Đi theo đi ra Lục Nhĩ cùng Thanh Liên Linh son lũ yêu cũng gặp qua cảnh đời, mặc dù có chút kinh hãi, nhưng cũng không trở thành bị trước mặt này trận thế dọa nạt ngủ ở, Lục Nhĩ vận đại pháp lực, quát: "Bọn ngươi người nào? Chẳng lẽ lần ta Bắc can lô châu không người, dám can rờ như thế, tốc tốc thoái lui, bằng không để cho gọi ngươi ăn gia gia ta nhất bổng!"

Tại phía xa ngoài mấy chục dặm Côn Bằng đứng ở lũ yêu binh đứng đầu, nghe vậy kiệt kiệt cười to: "Kiệt kiệt khặc! Không biết bát hầu, ngươi thật lớn mặt, dám can đảm không nhìn thấy Thiên Đình chi uy, khiến kia pháp bảo va chạm Thái Dương Cung, ta chờ phụng Yêu Hoàng bệ hạ chi mệnh, tiến đến nói ngươi đầu khi trở về! Ta vốn là yêu sư Côn Bằng, còn không mau mau chịu trối, miễn cho để cho liên lụy vô tội!"

Côn Bằng cũng biết, này Lục Nhĩ bát hầu có Thanh Liên Linh son sau lưng mấy vạn lớn nhỏ yêu, này nhất chém giết, không khỏi hao tổn Thiên Đình binh lực, cho Thiên Đình Yêu Tộc từ nay về sau cùng vu tộc chi tranh bất lợi, nếu Lục Nhĩ có thể từ phục, cũng tốt nhất.

Bất quá sự tình lại há có thể như nguyện.

Côn Bằng này vừa nói, Lục Nhĩ cùng lũ yêu thủy biết tai họa từ đâu dựng lên.

Nghe được kia đầy người âm trầm kỳ quái thân mặc màu xanh biếc đạo phục người đó là yêu sư Côn Bằng, Lục Nhĩ tuy rằng kinh hãi, không khỏi cũng cười to: "Ha ha, nguyên lai ngươi đó là Côn Bằng kia Điều Nhĩ! Như thế nào? Mấy trăm năm trước ăn sư phó của ta một cái Không Động ấn, hôm nay muốn tới đây ăn gia gia của ngươi ta một cái Như Ý Bổng có thể nào? !"

"Ngươi, ngươi này bát hầu!" Côn Bằng chỉ vào Lục Nhĩ, tức giận tới mức khiêu, Lục Nhĩ bóc hấn chỗ đau, gừ ra không chịu nổi, để cho hấn sắc mặt cực giận! Nói : "Yêu thánh Kế Mông ở chỗ nào? Tiến đến đem kia bát hầu giết, đem nó đầu khi mang tới!" Cũng Côn Bằng không tiện ra tay, cong thân phàn.

Bên cạnh một người đứng dậy, đúng là cùng đi thập đại yêu thánh một trong Kế Mông, Kế Mông lĩnh mệnh tiến đến, đi vào phía trước mùoi dặm giữa không trung chỗ, quát: "Ngột kia bát hầu! Ngươi có dám tiến đến nhận lấy cái chết!"

Nhận được một kích, Lục Nhĩ sao lại lùi bước, bay lên trời, đi vào kia yêu thánh Kế Mông trước mặt nói : "Có gì không dám? Chờ người đánh cho người bỏ lại đi, kêu to gia gia!"

Yêu thánh Kế Mông nghe vậy, sắc mặt giận dữ, hét lớn một tiếng, liền hóa ra một con rồng thủ lĩnh thân, thân cao trăm trượng, toàn thân trên dưới đặng đặng sát khí chân thân, Thiên Đình thập đại yêu thánh, như thể nào dễ dàng cùng với nó vai lứa, đó là thực lực ở mặt Kế Mông cũng có Đại La Kim Tiên lúc đầu tu vi, mà Lục Nhĩ kim tiên tu vi cùng với nó so sánh với, cũng kém một mảng lớn, đối mặt Kế Mông uy thế, không khỏi tâm kêu khổ vậy. Chỉ phải chờ mong sư huynh Không Tuyên hoặc sư tôn Diệp Thanh sớm đi đuổi tới nơi này, nếu không mình trên gáy đầu khi sợ chính xác làm cho người ta gia hái được!

Bất quá lúc này lại đứng thế không đường thối lui, Lục Nhĩ Mi Hầu liền gầm rú một tiếng cũng hiện ra thân mình, chỉ thấy Lục Nhĩ cao trăm trượng, đầu như Thái Sơn, thắt lưng như hùng lĩnh, mắt có tia chớp, khẩu như máu châu, nha như kiếm kích, hàn quang thiểm nhưng, trong tay hiện ra nhất bổng, đúng là Như Ý Kim Cô Bổng, trong khoảng thời gian ngắn, uy thế không thể so đôi diện yêu thánh Kế Mông kém hơn nhiều ít, Thanh Liên Linh son lữ yêu cùng con thường luồng Vương chờ cũng không vì ủng hộ trợ uy đứng lên!

Yêu thánh Kế Mông cũng không nói chuyện, cầm trong tay nhất kim trạc xiên, há mồm nhất hô, cuồng phong gào thét, thổi trúng hơn mười dặm ở ngoài con thường luồng Vương lữ yêu đứng không vững, sau đó hướng Lục Nhĩ ám sát mà đến, kim trạc xiên phát ra một trận kim quang, vỡ tan không gian, dòng khí không xong.

Lục Nhĩ thủ vung đại bổng cũng thẳng đánh mà đến, kim trạc xiên cùng Như Ý Kim Cô Bổng va chạm đụng, tiếng vang như sấm, ngoài mấy chục dặm tu vi hơi yếu Tiểu Yêu bị này vang lên sấm đánh được tâm thần bị thương.

Phen này chém giết, hai người thẳng đánh cho thiên hôn địa ám, cuồng phong gào thét, kết giao Lôi Thiểm điện, Hắc Vân lãn lãn, lớn nhỏ đỉnh núi nổ tung, ngàn dặm trong vòng nhất câu hồ, lang, chúng chờ sinh linh ai cũng chịu kia kinh khí nuốt hết, hóa thành thịt vớ!

Thanh Liên Linh son lữ yêu cùng con thường luồng Vương dám người thế nào gặp qua uy thế như thế, không khỏi kinh ngạc đến ngây người.

Bất quá, Lục Nhĩ tuy rằng chiếm được thân lớn chi lợi, nhưng là lại yên đứng thế yêu thánh Kế Mông nhất địch chi tướng, đánh hơn mười cái hiệp, liền bị làm cho kế tiếp tháo chạy, rút lui thẳng đến ra hơn mười dặm ngoại, một tên cũng không để lại thân, lực không hề kể, nhận được yêu thánh Kế Mông nhất kích, bị thẳng đánh cho đánh ngã, gục mặt đất một tòa vài dặm Cao Sơn đầu, sau đó bị đỉnh núi cự thạch che dấu, không biết sinh tử!

Thanh Liên Linh son cùng con thường luồng Vương lữ yêu ai cũng hoảng thần. Côn Bằng dám người thấy thế cười to.

Yêu thánh Kế Mông đang định đi xuống, phá vỡ kia núi đá, nói ra Lục Nhĩ Mi Hầu đầu khi đi ra, không ngờ, núi đá nổ tung, bay ra một người tới, đúng là kia Lục Nhĩ, bất quá Lục Nhĩ lúc này cũng không còn lúc trước phong cảnh bộ dáng, hầu mao rơi bởi một đoàn, trên đầu kia gánh vác Phụng Sứ Từ Kim Quan đã oai, trên người kia phó Tòa Từ Hoàng Kim Giáp cũng nhiều chỗ phá hư, khóe miệng tràn đầy máu!

Yêu thánh Kế Mông không muốn này bát hủ ăn chính mình một cái đòn nghiêm trọng thế nhưng không có thân tử.

Hỗn thế tứ hủ, vốn là ngày thân mình đồng da sắt, thân có ưu thế, Lục Nhĩ mặc dù không có đời sau mình linh thạch hủ Tôn Ngộ Không có Kim Thân bất diệt chi thể, nhưng là không phải chịu yêu thánh Kế Mông một kích liền có thể diệt sát, hơn nữa thân mặc Tòa Từ Hoàng Kim Giáp, cũng là nhất phòng hộ linh bảo.

Thanh Liên Linh son, Diệp Thanh động phủ.

Lúc này, Không Tuyên bái phục nói : "Sư tôn, Lục Nhĩ sư đệ hân! "

Thanh Liên Linh son cự Lục Nhĩ hai người đại chiến nơi mấy vạn dặm xa, nhưng là hai người đại chiến thế uy, lấy Không Tuyên Đại La Kim Tiên tu vi cũng có cảm ứng, tâm hệ sư đệ an nguy, không khỏi vội la lên.

Đồ đệ Lục Nhĩ việc, Diệp Thanh đã sao lại không biết, chính là bị cho là Lục Nhĩ đương có kiếp nạn này, cũng muốn nhường cái khác bị nhục, tiêu diệt này kém đồ kém cái, sau khi dễ dàng bảo đảm, này đây mới không có ra tay.

"Chúng ta đi thôi, đem này kém đồ mang về!" Diệp Thanh nói. Nói xong, một đoàn thanh quang khỏa hướng Không Tuyên, sau đó, hai người biến mất ngay tại chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 17 : Chấn Thánh đỉnh kinh thế cuộc chiến

Diệp Thanh thi triển đại thần thông mang theo Không Tuyên xuất hiện ở Lục Nhĩ cùng yêu thánh Kế Mông đại chiến trên không thì yêu thánh Kế Mông đâm tới mà đến kim trạc xiên đang muốn đâm thủng Lục Nhĩ thân mình, mắt thấy Lục Nhĩ máu tươi Hồng Hoang, Diệp Thanh thấy thế, xuất ra nhất bảo tháp, về phía trước nhất mắt, tể ở Lục Nhĩ đỉnh đầu, đúng là Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp. Nội vực * tiểu thuyết võng võng hữu thủ đã tuyên bố

Chỉ thấy kia Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp dựng ở Lục Nhĩ Mi Hầu đỉnh đầu, phát ra vạn trượng một tia Huyền Hoàng khí, đem Lục Nhĩ Hộ ở trong đó, yêu thánh Kế Mông trong tay kim trạc xiên phát ra một trận kim quang đâm tới kia Huyền Hoàng khí thượng, lại bị kia Huyền Hoàng khí phản chấn trở ra ra vài dặm, Kế Mông không khỏi hoảng sợ.

Côn Bằng mắt thấy Lục Nhĩ bị giết, không ngờ nhìn thấy kia Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp xuất hiện, liền biết tiếp tục khó khăn giết được này Lục Nhĩ! Có chút hối hận vừa mới bần tâm thân phận, nếu không mình ra tay, Lục Nhĩ chỉ sợ sớm bị diệt.

"Nguyên lai là Diệp Thanh đạo hữu." Côn Bằng sắc mặt âm trầm.

Diệp Thanh nói : "Đúng là tại hạ, Côn Bằng đạo hữu phong thái như trước, làm cho người ta rất hâm mộ."

Đã thấy Côn Bằng xuất ra một đao, đúng là mấy trăm năm trước bị thương thoát đi sau chọn dùng vạn năm hàn tinh cùng giết chóc vạn điều sinh linh máu huyết luyện hóa mà thành, làm luyện Huyết Thần đao. Luyện Huyết Thần đao, ác linh ai tiểu, có thể đã thương người nguyên thần, huyết quang vừa hiện, đỉnh chỉ tức hóa thành một vũng máu, bùng ác độc phi thường!

Sau đó, Côn Bằng lại tể ra nhất kỳ xuất hiện ở đỉnh đầu, kỳ vừa ra, còn có Vạn Đóa Kim Liên hiện ra. Đúng là Tiên Thiên năm phương kỳ một trong trung ương Ngọc Hư Hạnh Hoàng Kỳ.

Chứng kiến Côn Bằng thế nhưng được Tiên Thiên năm phương kỳ một trong trung ương Ngọc Hư Hạnh Hoàng Kỳ, Diệp Thanh cũng sửng sốt, bởi vì đời sau Phong Thần đại chiến trung, vốn làm Tam Thanh một trong Nguyên Thủy Thiên Tôn cấp cho Khương Tử Nha điểm tướng Phong Thần sở dụng cũng chính là có trong lúc này Ngọc Hư Hạnh Hoàng Kỳ, Khương Tử Nha mới ở Không Tuyên năm màu thần quang dưới cùng ngọc bích ba vị nương nương Hỗn Nguyên Kim Đầu chạy trốn.

Tiên Thiên năm phương kỳ vốn là phòng ngự chí bảo, trong lúc này Ngọc Hư Hạnh Hoàng Kỳ tuy rằng so với không được kia khai thiên đệ nhất công đức chí bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp, nhưng cũng kém không xa.

"Chẳng thể trách này Đại Điều dám như thế hung hăng càn quấy lãnh binh tiến đến, nguyên lai là được này nhất linh bảo!" Diệp Thanh thầm nghĩ.

Côn Bằng nói : "Cái lương không bằng bạo lực, Diệp Thanh đạo hữu, hôm nay chúng ta liền chặt đứt trận này nhân quả!"

Diệp Thanh nói : "Rất tốt!" Nói xong, kia bảo vệ Lục Nhĩ Mi Hầu Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp cũng không thu hồi, chỉ thấy dưới chân đột nhiên hiện ra nhất sáng mờ vạn trượng Thanh Liên, Thanh Liên vừa ra, liền tràn tròn Thanh Liên thẳng xoay trở lại, đem Diệp Thanh bảo vệ, đúng là kia cùng Diệp Thanh Hóa Hình mà sinh ba mươi sáu phẩm Thanh Liên! Ba mươi sáu phẩm Thanh Liên vừa ra, Diệp Thanh sau đó tể ra nhất ấn, đúng là kia Không Động ấn!

Côn Bằng sắc mặt đại biến, thất kinh: "Không muốn này Diệp Thanh chính xác phúc duyên thâm hậu, ba mươi sáu phẩm Thanh Liên đều bị hắn đoạt được, ta trăm cay nghìn đắng được đến trong lúc này Ngọc Hư Hạnh Hoàng Kỳ cùng luyện hóa ra này luyện Huyết Thần đao, vốn định có lực đánh một trận, nghĩ đến sai lầm rồi!"

Diệp Thanh chờ Không Tuyên mang Lục Nhĩ đám người rời khỏi ở ngoài ngàn dặm, sau đó, Không Động ấn mở ra, hóa tòa một ít sơn, liền hướng Côn Bằng kích lại, Không Động ấn trên người cửu điều Kim Long thẳng muốn bay vút lên mà ra, uy thế kinh thiên! Côn Bằng thấy thế, thôi vạn đại pháp lực, trung ương Ngọc Hư Hạnh Hoàng Kỳ hiện ra Vạn Đóa Kim Liên, bảo vệ toàn thân, dũng mãnh không thôi, sau đó luyện Huyết Thần đao hóa thành hế ra mở mồm to như cái chậu máu chỉ quý vật hướng Diệp Thanh nuốt.

Bất quá, trung ương Ngọc Hư Hạnh Hoàng Kỳ mặc dù là phòng ngự chí bảo, nhưng là so sánh với Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp cùng ba mươi sáu phẩm Thanh Liên chờ linh bảo cũng kém đó, nhận được kia Không Động ấn một kích, Vạn Đóa Kim Liên bị sinh sôi đánh tan hơn phân nửa, có tiêu tán dấu hiệu! Mà Không Động ấn đánh trúng trung ương Ngọc Hư Hạnh Hoàng Kỳ tràn Kim Liên thì luyện Huyết Thần đao cũng đánh tới Diệp Thanh bên cạnh, xem ra mở mồm to như cái chậu máu quý vật cũng sinh sôi bị kia tròn Thanh Liên che ở bên ngoài, tiền không được may may, Diệp Thanh chỉ một ngón tay, một trận thanh quang, thẳng đem luyện Huyết Thần đao đánh rơi, bị Côn Bằng vạn đại pháp lực, trở lại trong tay.

Diệp Thanh tâm thần nhất niệm, không chế được Không Động ấn lại hướng Côn Bằng đánh rơi mà đi.

Tiếng âm vang vang, lại là một kích, nhận được một kích này, Côn Bằng không khỏi sắc mặt có chút tái nhợt, trung ương Ngọc Hư Hạnh Hoàng Kỳ phát tán Kim Liên đã bị đánh xơ xác! Diệp Thanh làm sao buông tha cơ hội này, Không Động ấn lần thứ ba đánh về phía Côn Bằng thì Côn Bằng tể ra luyện Huyết Thần đao hướng Không Động ấn đánh tới, luyện Huyết Thần đao nhất ngộ Không Động ấn, liền bị đánh rơi, lại lập tức hướng Côn Bằng kích lại, cái này, Côn Bằng tiếp tục bất chấp cái khác, trung ngàn dặm bản thể, lại lại muốn sinh trốn.

Mắt thấy Không Động ấn sắp sửa oanh áp đến Côn Bằng ngàn dặm bản thể phía trên, chỉ nghe một thanh âm vang lên triệt Hồng Hoang mặt đất nổ "Đương", Không Động ấn thế công bị kiềm hãm, Côn Bằng chạy thoát mở ra.

Diệp Thanh nhìn thấy phương xa kia tề ở giữa không trung phong cách cổ xưa chuông lớn, không khỏi nhú nhú mày. Chuông lớn cao thấp tản ra một cổ Hồng Hoang khai thiên là lúc uy thế, chung thân khắc có cá côn trùng Linh Thú, tuyền nổi danh sơn sông lớn, đứng là kia Khai Thiên thần phủ biến thành làm tam một trong số đó Hỗn Độn Chung.

Hỗn Độn Chung chủ nhân, Đông Hoàng Thái Nhất, lúc này hiện ra thân hình, đứng ở Diệp Thanh vài dặm ở ngoài trên bầu trời, Hỗn Độn Chung đứng trước cho này gánh vác, tản ra một tia Huyền Hoàng khí, bảo vệ Đông Hoàng Thái Nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất mặc dù đang ở ba mươi ba ngoại ngày Thái Dương Cung, nhưng là nơi này tình huống cũng một chút ít đều rơi vào hắn tai mắt, thấy Côn Bằng gặp nạn, ra thủ.

"Diệp Thanh đạo hữu, tu vi thật là tinh thâm, Hồng Quân đạo tổ môn hạ quả nhiên không đơn giản! Đồng dạng Tử Tiêu Cung nghe đạo ba ngàn năm, khác biệt nhưng là như thế to lớn!" Đông Hoàng Thái Nhất nói là tình hình thực tế, nhưng là ẩn xuống quãng đời còn lại Côn Bằng ở ngoài mây chực dặm nghe được Đông Hoàng Thái Nhất lời này, sắc mặt khó coi.

"Đông Hoàng khen trật rồi! Đây cũng là người cùng súc sinh khác nhau chỗ!" Diệp Thanh châm chọc, cũng ngay cả Đông Hoàng Thái Nhất tất cả Yêu Tộc toàn bộ mắng ở tại bên trong. Quả nhiên, Côn Bằng sắc mặt rất khó xem, Đông Hoàng Thái Nhất cũng là như thế!

"Hảo! Ta đây liền muốn nhìn xem Diệp Thanh đạo hữu có phải là thật hay không có thực lực này như thế cuồng ngạo!" Đông Hoàng Thái Nhất nói xong, Hỗn Độn Chung liền lại chấn ra một tiếng vang thật lớn, tiếng vang như phá vạn vật, lấy thủy vây xu thế hướng Diệp Thanh công kích mà đến.

Diệp Thanh cước đạp ba mươi sáu phẩm Thanh Liên, tròn Thanh Liên toát ra, bảo vệ quanh thân, kia Hỗn Độn Chung âm ba hướng Thanh Liên và chạm tới, liền đem kia Thanh Liên chấn đứt chớp lên không thôi, nhưng là cuối cùng không tán, vừa qua lúc sau, từng đoàn Thanh Liên toát ra, lại phục hồi dạng!

Mà Diệp Thanh đã tề lên kia Không Động ẩn, hóa thành núi nhỏ, hướng Đông Hoàng Thái Nhất đánh tới, Cửu Long quay quanh, lúc này hiện tại thân mình, rồng ngâm chín ngày, thẳng muốn đem Đông Hoàng Thái Nhất cắn nuốt tiêu diệt.

Đông Hoàng Thái Nhất sắc mặt ngưng trọng, Hỗn Độn Chung tràn một tia Huyền Hoàng khí, vạn trượng vuông góc xuống, kia Cửu Long va chạm, bị đâm cho Huyền Hoàng khí mờ nhạt rất nhiều.

Này nhất so sánh, cũng nhìn ra, Diệp Thanh thủ đoạn cao đó.

"Hảo, hảo, chúng ta hôm nay liền kết liễu này nhân quả, hảo hảo đánh lên một hồi!" Đông Hoàng Thái Nhất nói.

"Nhân quả sớm kết xuống, làm gì thêm này một lời." Diệp Thanh nói xong, tâm thần nhất niệm, Không Động ẩn lại hướng Đông Hoàng Thái Nhất oanh, hai người lại giao chiến.

Lúc này, Thái Dương Cung trên điện Yêu Hoàng Đế Tuấn thấy huynh trưởng không hề chi xu thế, liền lắc mình biến mất ở tại đại điện, hướng hai người vị trí mà đến.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18 : Đế Tuấn Thái Nhất song chiến Diệp Thanh

Tiếp theo, Hồng Hoang mặt đất từng góc cũng nghe được này từng tiếng chăm chú thiên uy tiếng chuông nổ, thẳng chấn đắc Hồng Hoang hàng tỉ sinh linh run rẩy thừa dịp, đặc biệt ở Bắc can lô châu văn kiện phụ hơn mười ngàn dặm trong vòng tất cả Linh Thú Tiểu Yêu, đều sản xuất tại chỗ khúm núm.

Một ít đại thông thần giả đều là đem tâm thần chú ý ở tại Bắc can lô châu nơi này, Tam Thanh thấy không rõ vẻ mặt như thế nào, mà kia Chuẩn Đề cũng mặt lộ mừng rỡ, Tiếp Dẫn vạn năm không thay đổi sâu khổ lúc này cũng khó được vừa lộ Phật cười!

Đời sau trở thành địa tiên chi tổ Trần Nguyên Tử lại càng theo tây nư hạ châu Ngũ Trang Quan trực tiếp hướng Bắc can lô châu tới rồi. Đông Hoàng Thái Nhất cùng Yêu Hoàng Đế Tuấn vốn là một thể, Đông Hoàng cùng Diệp Thanh tư đấu, Yêu Hoàng nhất định tới rồi, Trần Nguyên Tử cũng đến làm Diệp Thanh trợ oai, sợ Diệp Thanh không địch lại, không nói cùng Diệp Thanh giao tình, đó là kia hảo hữu chỉ giao Hồng Vân làm yêu sư Côn Bằng giết chết, cho tới nay, Trần Nguyên Tử muốn đòi cái thuyết pháp.

Tầng trời ba mươi ba Nữ Oa cung, Nữ Oa cũng tâm thần nín chặt. Tự đắc Diệp Thanh làm phép, tạo hóa nhân tộc chứng được Hỗn Nguyên thánh nhân lúc sau, Nữ Oa trong lòng luôn luôn không có cách nào khác đem Diệp Thanh cái bóng này biến mất, chính là Thiên Đình Yêu Tộc cũng được từ mình

chi trợ, làm Yêu Hoàng Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất nắm giữ, thiên vị cho ai, bọn ta khó xử.

Diệp Thanh cùng Đông Hoàng Thái Nhất hai người và lại chiến và lại đi, nháy mắt mấy vạn dặm, cát bay đá chạy, con lốc cuồng tập, vùng núi nổ tung, vô số sinh linh gặp bùn lầy đen tối! Mà kia Hỗn Độn Chung thanh thể dần dần nhỏ, dần dần trình chống đỡ hết nổi xu thế.

Hai cái Chân Thánh cấp bậc đại thần thông người quyết đấu, Thiên Đình mười vạn yêu binh cũng thành bài trí, cũng may mắn được Đông Hoàng Thái Nhất phía trước bố trí một trận sở Hộ, kia mười vạn yêu binh miễn ở hai người đại chiến sở lan đến.

Đột nhiên, đương Diệp Thanh lại đánh tới hướng Đông Hoàng Thái Nhất thì theo sao trời ở chỗ sâu trong bay ra trắng xoàng nhất lục lưỡng đạo hào quang, Diệp Thanh vừa nhìn, đứng là nhất thương giáp Huyền Quy vác trên lưng lên một quyển sách, một Long mã chờ đi hé ra đồ cuốn tiên thiên linh bảo Hà Đồ Lạc Thư, Hà Đồ Lạc Thư bay tới, hóa thành đạo đạo Tiên Thiên linh khí định trụ Đông Hoàng Thái Nhất chung quanh sao trời, Không Động ấn bị thể dẫn dắt, lui bay trở về Diệp Thanh trong tay.

Yêu Hoàng Đế Tuấn hiện ra thân hình.

Nhìn thấy Đông Hoàng Thái Nhất cùng Yêu Hoàng Đế Tuấn, Diệp Thanh nhất thời chiến ý hùng hực, hào khí ngất trời, nói: "Đế Tuấn, Thái Nhất, các người có dám cùng ta ở tầng trời ba mươi ba một trận chiến? !" Yêu Hoàng Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất nhìn nhau, Yêu Hoàng Đế Tuấn cười lạnh nói: "Có gì không dám? ! Người khác sợ người Hồng Quân thánh nhân môn hạ, người thì vẫn còn không vào huynh đệ của ta hai người chi nhần!"

Nói xong, ba người liền tới tới tầng trời ba mươi ba.

Tầng trời ba mươi ba, Hỗn Độn dòng khí bạo ngược, thẳng muốn xé rách người chi nguyên thần thân thể, không có gì ngoài Hỗn Độn dòng khí ở ngoài, còn có phong thủy hỏa các ứng trước trước Ngũ Hành khí lưu tràn ngập.

Ba người lúc này lại đứng thể dựng ở tầng trời ba mươi ba, linh bảo bảo vệ đều tự quanh thân, Hỗn Độn dòng khí chờ gần không được ba người chung quanh vài dặm.

Ba người cũng không nhiều lời, đại triển thần thông, thi triển phép màu, trong khoảng thời gian ngắn, không gian hỗn độn bị ba người không lồ phép màu quấy đến như vừa loạn cháo, phong thủy hỏa cuồng bạo nổ vang, thanh thể không dứt, thẳng đi trăm vạn dặm, ngẫu nhiên rơi xuống nước Tam Thập Tam Thiên, hàng ở Hồng Hoang mặt đất phía trên, đều sách dẫn dắt rung Sơn Bồng.

Yêu Hoàng Đế Tuấn, lấy tiên thiên linh bảo đồ Lạc Thư diễn biến bố trí mà thành Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận, đại trận Ngôi Sao chiếu rọi nghìn vạn dặm xa, đại trận không gian, Ngôi Sao lực ngưng tụ, hủy diệt tính không lồ lực lượng đang không ngừng hướng trong đại trận Diệp Thanh oanh giết mà đến. Diệp Thanh cước đạp ba mươi sáu phẩm Thanh Liên, tròn Thanh Liên hóa thành Hỗn Độn linh khí bảo vệ quanh thân, bị kia Ngôi Sao lực nhất đề ép, thu nhỏ lại, lại phục nhưng.

Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận, tuy rằng không thể so đệ nhất thiên hạ sát trận mười hai Tổ Vu mười hai Thiên Đồ Sát Thần đại trận, nhưng là uy lực cũng kém không xa, lại tăng thêm Đông Hoàng Thái Nhất Hỗn Độn Chung, âm phá Hỗn Độn, Diệp Thanh trong khoảng thời gian ngắn, cũng bội cảm cố hết sức, không lồ phép màu không ngừng phát ra mà ra, Không Động ấn thân hóa Cửu Long, thi triển thần lôi, ngâm nước, ngược hóa, gió mạnh, nhưng ở Chu Thiên Tinh Đẩu trong đại trận, uy lực suy yếu, cũng không cách nào nữa phá vỡ Yêu Hoàng Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất phòng ngự.

Đời sau yêu vụ đại chiến, Yêu Hoàng Đế Tuấn đó là dựa vào Hà Đồ Lạc Thư sở diễn biến Chu Thiên Tinh Đẩu đại chiến cùng Đông Hoàng Thái Nhất Hỗn Độn Chung Tề chiến mười hai Tổ Vu mười hai Thiên Đồ Sát Thần đại trận, Diệp Thanh cường thịnh trở lại, nhưng chung quy còn không có chứng đạo thành tựu Hỗn Nguyên thánh nhân, ba người đại chiến, Diệp Thanh dần dần trình bại thế.

Ba người đều là Chân Thánh đỉnh, Diệp Thanh sinh ở Hỗn Độn thế giới thiên địa mạt mở phía trước Hóa Hình, thân mình có ưu thế, nhưng là Yêu Hoàng Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất cũng không phải dễ dàng cùng với nó vai lứa, làm Bàn Cổ nứt trái Thái Dương tinh sở sinh.

Diệp Thanh chống đỡ hết nổi, Yêu Hoàng Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất không khỏi tăng lực, xa ngày đang xem cuộc chiến Trần Nguyên Từ đang muốn xuất thủ tương trợ, đã thấy được Diệp Thanh xuất ra một kiếm, kiếm ra, lệ khí tận trời, thẳng muốn phá tan Chu Thiên Tinh Đẩu trong đại trận Ngôi Sao lực. Kiếm này, cả vật thể Mặc lam, vài thước dài, đúng là Bàn Cổ một ngưng trọc khí thành hình, bị Diệp Thanh chú lấy khai thiên đại công đức sở luyện Hồng Mông kiếm!

Yêu Hoàng Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất thấy được kiếm này lệ khí uy thế, không khỏi cả kinh. Liền liền tại trăm vạn dặm đang xem cuộc chiến Trần Nguyên Từ cùng Hồng Hoang các nơi xem chú trận này đại chiến mọi người cũng bị này kiếm tận trời lệ khí sở kinh.

Hồng Mông kiếm vừa ra, Diệp Thanh hướng Chu Thiên Tinh Đẩu trong đại trận gian trận tâm quăng ra, liền thấy được Hồng Mông kiếm sở tới, vô số Ngôi Sao thoát phá, một trận hắc quang bao phủ, trận tâm lưng Lạc Thư thương giáp Huyền Quy mai rùa liệt vài chỗ, mà kia chờ đi hà đồ Long mã cũng hai mắt âm đạm đi xuống.

Nhận được Hồng Mông kiếm một kích, hàng vạn hàng nghìn Ngôi Sao đã vỡ, phục được trong sáng, cũng Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận đã phá.

Đại trận bị phá, Yêu Hoàng Đế Tuấn tâm thần bị thương, không khỏi sắc mặt trắng bệch. Đông Hoàng Thái Nhất cả kinh, tâm hệ Yêu Hoàng Đế Tuấn an nguy, Hỗn Độn Chung tràn một tia Huyền Hoàng khí đem Yêu Hoàng Đế Tuấn bảo vệ, Hồng Mông kiếm phát ra hắc khí vọt tới Hỗn Độn Chung tràn Huyền Hoàng khí, thẳng muốn phá vỡ, cuối cùng vừa chạm, bị Diệp Thanh thu tay về trung.

Lúc này, tầng trời ba mươi ba, bệnh đậu mùa rơi rụng, dày hương khí từng trận, màu ngọc bích rực rỡ, hiện ra một người tới, đúng là chứng đạo thành tựu thánh nhân vị Nữ Oa nương nương, chỉ thấy Nữ Oa đỉnh đầu một mảnh khăn vân, khăn vân phía trên nổi một bông hoa, tiêu tốn năng nhất đồ,

đúng là kia tiên thiên linh bảo Sơn Hà Xã Tắc đồ.

Sơn Hà Xã Tắc đồ, tự thành nhất thế giới, nhập có thể vây khốn địch, cũng có thể vào trận phòng ngự địch chỉ công kích, tuy rằng không thể so lão tử Thái Cực đồ, nhưng cũng lợi hại.

Nữ Oa hiện ra thân hình sau, nói : "Tứ sư huynh, như vậy đừng tay như thế nào?" Sắc mặt mất tự nhiên.

Diệp Thanh đánh nhất chấp tay, nói : "Thánh nhân chi mệnh, không dám không theo!" Diệp Thanh cũng biết Đế Tuấn cùng Thái Nhất nên chết vào mười hai Thiên Đồ Sát Thần trong đại trận, chính mình cần gì phải gánh hạ này nhân quả.

Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận bị phá, Yêu Hoàng Đế Tuấn nhìn thấy vỡ tan Hà Đồ Lạc Thư, sợ là không có mấy ngàn năm, đừng hòng tiếp tục chữa trị, giận dữ, ý vào Nữ Oa là hấn Yêu Tộc thánh nhân, lại tố vì hấn chỗ dựa, tiến lên bái nói : "Nữ Oa thánh nhân, này Diệp Thanh mắt không pháp kỷ! Coi thường Thiên Đình chi uy, ngươi nên vì chúng ta Yêu Tộc làm chủ, nhất định phải đem này Diệp Thanh bắt hồi tội!"

Yêu Hoàng Đế Tuấn nói xong lời cuối cùng, nhất thời đã quên ngữ khí va chạm, cũng nhìn không thấy Nữ Oa khó coi sắc mặt.

Đông Hoàng Thái Nhất tâm niệm không xong, quả nhiên, Nữ Oa khiển trách nói: "Cần rồi! Đế Tuấn! Ngươi tu vi không tinh, mất ta Yêu Tộc thể diện! Còn ngờ được người khác!" Yêu Hoàng nhận được vừa quả trách, lúc này mới tỉnh, tức giận tán đi, chiến dạ không dám theo tiếng!

Thánh nhân dưới, chúng sinh đều làm con kiến, Nữ Oa như thế nào lại quản được này đó nhân sự? ! Hơn nữa đối phương là Diệp Thanh.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19 : Lục Nhĩ bị phạt Hồng Quân hợp đạo

Có Nữ Oa thánh nhân nhúng tay, Diệp Thanh cùng Đế Tuấn, Thái Nhất ba người cuộc chiến như vậy bỏ qua. Nữ Oa trở về Nữ Oa cung, Đế Tuấn, Thái Nhất dẫn dắt Yêu Tộc mười vạn binh sĩ trở về Thiên Đình Thái Dương Cung. Diệp Thanh thì mang theo Khổng Tuyền, Lục Nhĩ còn có Thanh Liên Linh son lũ yêu trở về Thanh Liên Linh son. Hồng Hoang các người đang xem cuộc chiến đều từ từ về động phủ, đều có các tính toán.

Trở lại Thanh Liên Linh son, Diệp Thanh ngồi ở động phủ trên bờ đoàn, Lục Nhĩ Mi Hầu tự biết gây họa sự, cúi đầu đứng ở Khổng Tuyền dưới tay, không dám lên tiếng. Diệp Thanh nhìn Lục Nhĩ liếc mắt một cái, nói : "Lục Nhĩ." Lục Nhĩ Mi Hầu nhanh chóng tiến lên bái phục nói : "Đệ tử ở." Diệp Thanh trong mắt ánh sao chợt lóe, quát chói tai: "Ngươi cũng biết sai?" Lục Nhĩ ừ rừ lên cái lỗ tai, đại khí không dám suyễn: "Đệ tử biết sai rồi." Nhìn thấy này kém đồ như thế giống như, Diệp Thanh vốn chờ đợi mắng một phen, cũng thờ dài một hơi: "Vậy ngươi nói một chút, ngươi sai ở nơi nào?"

Lục Nhĩ Mi Hầu, thiên linh âm, có thể sát đề ý, biết trước sau, vạn vật đều minh, tự nhiên hiểu rõ, nói : "Đệ tử không nên ý vào thánh nhân môn hạ, có một ít bồn sự cùng sư phụ chỗ dựa, liên hồ nháo từ diệu, hiện tại sư phụ kết xuống Thiên Đình Yêu Tộc này nhất nhân quả."

Diệp Thanh vượt cảm, nói : "Hồng Hoang đại thần thông người, nhiều vô kể, đó là sau khi vì sư thành tựu Hồn Nguyên thánh nhân, cũng vô pháp dám nói có thể giữ được môn hạ mọi người, vô cùng tận lượng kiếp trước, Hồn Nguyên thánh nhân dưới, đều có thể có thể hóa thành bụi bặm, người trời sinh thần thông, không hảo hảo tu luyện vì sư môn hạ phương pháp, ngược lại nơi chốn đi lang thang hiển lộ một ít tiểu bồn sự, như không hề sửa, đó là không đến vô cùng tận lượng kiếp, ngươi cũng quay về thiên địa, ngay cả vào luân hồi cũng không thể. Lần này, ngươi xông vào hạ tai họa, vì sư phạt ngươi đang ở đây bằng hàn cung dưới tình tu một ngàn năm, ngươi có thể phục?"

Đời sau linh minh Thạch hầu Tôn Ngộ Không đó là bị Phạt Như Lai trấn áp Ngũ Chi sơn hạ năm trăm năm, còn không cỏi được kém cái, Diệp Thanh cũng muốn phạt được Lục Nhĩ Mi Hầu tiến vào bằng hàn cung một ngàn năm, mài rụng hấn kém tính.

"Một ngàn năm? ! Sư tôn, đệ tử." Lục Nhĩ cho đến tranh luận, thấy Diệp Thanh sắc bén ánh mắt, không khỏi thấp thanh âm: "Đệ tử, cam nguyện bị phạt."

Khổng Tuyền lúc này đứng ra, cẩn thận nói : "Sư tôn, Lục Nhĩ sư đệ dĩ nhiên nhận sai hồi cái, một ngàn năm không cho phép ra bằng hàn cung, có phải hay không nặng đó?" Nói xong, nhìn lên Diệp Thanh sắc mặt.

Diệp Thanh trầm ngâm một chút nói : "Cũng thế, liền giảm bớt đó thời đại." Lục Nhĩ nghe đó vui vẻ, không ngờ lại nghe được Diệp Thanh còn nói thêm "Vậy liền phạt làm chín trăm năm." Lục Nhĩ héo rừ xuống dưới, Khổng Tuyền cũng không dám nói thêm nữa.

Thanh Liên Linh son, nằm ở Bắc can lô châu chi bắc, vốn làm nơi cực hàn, Thanh Liên Linh son ở giữa có một hàn đàm, sâu đạt vạn trượng, Diệp Thanh tại đây cực hàn cực âm nơi lấy đại pháp lực tạo được nhất cung, làm bằng hàn cung.

Diệp Thanh mang theo Lục Nhĩ cùng Khổng Tuyên vào hàn đàm chi đê, hạ được vạn trượng dưới, liền thấy hàn đàm chi nghĩa dựng ở nhất Thanh Châu, phát ra thanh mệnh mông khí, cũng Diệp Thanh theo tránh nước kim tinh thủ đoạt được nội đan, công tránh được thủy, hàn đàm tị thủy châu dưới, giữa không trung, di động có một cung điện, phạm vi hơn mười dặm, toàn bộ làm vạn năm hàn ngọc sở triết tạo, linh khí lượn lờ, chánh cung môn hạ triết có ba chữ: băng hàn cung.

Đi vào băng hàn cung, lại có ngũ trọng bảo điện, vốn là Minh Tâm điện, tinh tu điện, huyền thư điện, linh bảo điện, luyện đan điện. Minh Tâm điện cùng tinh tu điện làm tu luyện Tinh Tâm thể ngộ đại điện, huyền thư điện có dấu vạn cuốn đan thư, linh bảo điện liệt vài bộ hàng vạn hàng nghìn tiên gia chi khí, luyện đan điện, phóng có Diệp Thanh trăm triệu năm đến nhân rồi vô sự sở luyện chi đan, không dưới ngàn vạn lần bình.

Mang theo Lục Nhĩ vào Minh Tâm điện, Diệp Thanh nói : "Này chín trăm năm, ngươi sống ở chỗ này hảo hảo tinh tu, trong lúc rảnh rỗi có thể huyền thư điện đọc sách, linh bảo điện đứng thể một ít tiểu đồ chơi, tùy ngươi chọn lựa, luyện đan điện các giai tiên đan, ngươi ném qua Hồn Độn quả, ăn hiệu quả không lớn, không cần nhớ lên, chín trăm năm sau, vì sự trở lại thăm ngươi." Nói đến đây, Diệp Thanh nhìn thấy Lục Nhĩ, nói : "Này chín trăm năm, ngươi cũng đừng muốn đi ra ngoài, này băng hàn cung chung quanh, vì sự vài bộ có hai mươi tám tinh tú trận."

Lục Nhĩ thừa dạ ứng không dám. Sau đó, Lục Nhĩ cùng Khổng Tuyên tự thuật một phen khổ chuyện, đối Khổng Tuyên nói cần thường đến xem hán, Khổng Tuyên khuôn mặt tươi cười xác nhận. Diệp Thanh đem 《 Hồn Độn Quyết 》 trung thiên nhốt đánh vào Lục Nhĩ trong óc, liền dẫn Khổng Tuyên trở ra vạn trượng hàn đàm.

Trở ra vạn trượng hàn đàm sau, Diệp Thanh phục lại bắt đầu giảng đạo. Thanh Liên Linh son mấy vạn lữ yêu đều tới nghe giảng, ngồi đầy chung quanh lớn nhỏ đỉnh núi. Đương nhiên giảng đạo phía trước, Diệp Thanh không khỏi đối đi theo Lục Nhĩ này kém đồ hồ nháo đã Hóa Hình đại yêu mắng một phen, mấy ngàn Hóa Hình đại yêu ai cũng chiến dạ.

Như thế, này nhất giảng đạo, đó là hơn năm trăm năm, một ngày, thiên địa trong lúc đó một trận rung động, Kim Liên mạnh xuất hiện, bệnh đậu mùa rơi rụng, thiên địa khí lạnh, ba mươi ba ngoại ngày Tử Tiêu Cung truyền ra Hồng Quân hư vô mờ ảo thanh âm: "Ta đã hợp đạo, làm chúng sinh tìm được một đường sinh cơ, từ nay về sau, thiên địa bất diệt, lục đạo luân hồi, đại thể như trước, Hồng Quân không hề."

Thiên địa bất nhân, vạn vật vì sở cầu, ngày diễn năm mươi, đại đạo bốn mươi có cửu, Hồng Quân hợp đạo, bổ sung này một đạo, cũng vì chúng sinh, chúng sinh đều bá phục ca tụng thánh nhân thánh ân.

"Hồng Quân rốt cục hợp đạo." Diệp Thanh nhìn về phía ba mươi ba ngoại ngày Tử Tiêu Cung, thì thảo tự nói.

Này trăm triệu năm, Diệp Thanh vốn là được Bàn Cổ truyền thụ Tạo Hóa Ngọc Diệp chút đại đạo quy luật, sau xem Bàn Cổ khai thiên, biết mình cần có thể chứng cứ có sức thuyết phục nói, lại kinh Tử Tiêu Cung ba ngàn năm nghe Hồng Quân giảng đạo, thể ngộ thiên đạo vô số nguyên biết, nhưng vẫn là không thể lấy chứng cứ có sức thuyết phục nói.

Diệp Thanh hít một tiếng, mà lúc này còn mặt thành thánh Tam Thanh cùng Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn cũng đều là làm tự thân vẫn mặt chứng đạo mà buồn rầu.

Này mấy trăm năm qua, vu tộc cùng Yêu Tộc tranh chấp, cũng vu tộc chiếm thượng phong, Yêu Tộc bởi vì Yêu Hoàng Đế Tuấn bế quan chữa trị tiên thiên linh bảo Hà Đồ Lạc Thư, lựa chọn tạm lánh mũi nhọn.

Mà mấy trăm năm qua, nhân tộc trải qua phát triển, Bộ Lạc không hề lui ở vào dưới chân núi Bất Chu Sơn, bắt đầu hướng Hồng Hoàng nơi khác sinh sản.

Chuyện kể rằng mấy trăm năm trước cùng Yêu Hoàng Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất một trận chiến, Diệp Thanh hồi tưởng Chu Thiên Tinh Đấu đại trận uy lực, nổi lên muốn luyện chế "Tứ linh kỳ" ý niệm trong đầu.

Hồng Hoàng Ngôi Sao phân hai mươi tám Tinh khu, tức nhị thập bát tú, phân biệt lấy đông, nam, Tây Bắc bốn phương vị, thanh, hồng, trắng, Hắc Quý bốn loại nhan sắc cùng với Long, phượng, quy, lân bốn loại sinh linh xứng đôi, xưng là "Tứ Tượng" hoặc "Tứ cung", luyện chế "Tứ linh kỳ", câu Tứ Tượng chi hồn tiến vào kỳ trung, thi triển "Tứ Tượng trận", uy lực không thể so Chu Thiên Tinh Đấu đại trận kém, bất quá cũng cần này tứ linh trong tộc vương giả mới được.

Bởi vì, câu này Long, phượng, quy, lân bốn loại sinh linh trong tộc vương giả chỉ hồn vào khỏi kỳ nội, sở vài bộ "Tứ Tượng trận" uy lực cũng càng lớn. Bất quá, Diệp Thanh cũng băn khoăn, cần luyện chế này "Tứ linh kỳ" cần phải cùng tứ Tộc kết xuống nhân quả.

Long, phượng, lân tam tộc từ không cần phải nói, vài ngàn năm trước vốn là Hồng Hoàng thực lực cường đại tam tộc, tuy rằng hiện tại phạm ra Hồng Hoàng, nhưng là chết gãy Lạc Đà so với mã lớn, mà tứ linh trung quy, cũng không phải bình thường quy, làm tứ thần thủ trung "Huyền Vũ".

"Ai, vẫn là đám người Tộc đương hưng rồi nói sau." Diệp Thanh thâm nghĩ. Bất quá, nhân tộc đương hưng, còn phải ở mấy ngàn năm sau yêu vu lượng Tộc câu tổn thương trở ra ra Hồng Hoàng mới được.

Đột nhiên, Diệp Thanh ánh mắt sáng ngời: "Tứ linh kỳ tuy rằng thần kỳ, bất quá, kia mười hai Thiên Đô Sát Thần đại trận làm đệ nhất thiên hạ sát trận, như có thể luyện chế thành công, chẳng phải là hay sự?"

Diệp Thanh có chút chờ mong mấy ngàn năm sau vu yêu lượng Tộc đại chiến.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20 : Yêu Hoàng tái nhậm chức lão tử thành thánh

Hồng Quân hợp đạo lúc sau, lại qua hơn ba trăm năm, lúc trước Hồng Quân khâm điểm thất thánh vị bảy người liền chỉ có Nữ Oa chứng được đại đạo, thành tựu Hỗn Nguyên thánh nhân.

Lục Nhĩ bị khâm cố ở băng hàn cung dĩ mãn chín trăm năm. Chín trăm lúc sau, Lục Nhĩ trở ra băng hàn cung, kém cái mài đậm, cũng không dám làm lần nữa, đạo hạnh cũng theo chín trăm năm kim tiên lên tới Thái Ất Kim Tiên.

Chín trăm năm đã qua, Diệp Thanh nhìn thấy đứng ở trước mặt mình kém đồ, gật đầu rồi vuốt cằm, thật là vừa lòng, nói : "Lục Nhĩ, vì sư cầm tù người chín trăm năm, trong lòng người có từng hối hận?" Lục Nhĩ nhanh chóng bái phục: "Đệ tử không dám, này chín trăm năm, đệ tử đạo hạnh tinh tiến, hiểu được sư tôn như thế là vì đệ tử hão, sư tôn lúc trước cứu ta Vu Đông thắng thân châu Hoa Quả Sơn, lại truyền ta đại đạo quy luật, ta có sống lại chỉ ân, đệ tử Vĩnh Sinh khắc sâu trong lòng cho tâm"

Diệp Thanh nhìn chăm chăm Lục Nhĩ một trận, mới nói: "Người hôm nay giống như này thể ngộ, vì sư rất mừng, sau khi Thanh Liên Linh son lũ yêu liền về người quân thú, nhưng là sau khi không được tiếp tục băng được tiêu bốn sự hồ nháo từ diệu, miễn cho sống lại tai họa, nhiều nghe người Không Tuyên sư huynh nói như vậy."

Lục Nhĩ vui vẻ, nói : "Cần tôn sư tôn chi mệnh."

Bởi vì chín trăm năm, Diệp Thanh song chiến Yêu Hoàng Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất rồi biến mất có bị thua, ở trong hồng hoang sớm truyền khắp tứ đại bộ châu lớn nhỏ góc, các đại bộ châu một ít đỉnh núi Yêu Vương cùng tán tu cũng không phục Thiên Đình Yêu Tộc quân thú đều tiến đến nghe đạo, dĩ câu Diệp Thanh che khuất.

Này chín trăm năm, đến Thanh Liên Linh son nghe Diệp Thanh giảng đạo lớn nhỏ lũ yêu cũng đạt được hơn năm mươi vạn, không sai biệt lắm chật ních Thanh Liên Linh son hơn mười ngàn dặm phạm vi mỗi cái đỉnh núi. Yêu nhiều hỗn độn, lại đẩy từ tứ đại bộ châu các núi nhỏ đầu, khó tránh đánh nhau, trước kia có Lục Nhĩ núi này Đại vương đề nặng hoàn hảo, từ Lục Nhĩ bị khâm cố băng hàn cung lúc sau, Không Tuyên lại lần trong tu luyện, không dễ ý tới này đó việc vật vãn, này hơn năm mươi vạn yêu đông tụy rằng kính sợ Diệp Thanh không dám đại náo, nhưng là khó tránh làm một ít tai vạ.

Lục Nhĩ lĩnh được sư mệnh, từ đi thu phục Thanh Liên Linh son lũ yêu, mấy năm sau, Lục Nhĩ liền đem Thanh Liên Linh son hơn năm mươi muôn người yêu thu phục, theo Diệp Thanh chi mệnh, hơn năm mươi muôn người yêu có thiết tứ đại Yêu Vương, nhị thập bát tú, năm mươi sáu yêu tướng.

Nhị thập bát tú, cũng phảng sau khi Ngọc đế sở quân Thiên Đình thành lập:

Cang Kim Long, nữ đất bức, phòng ngày thỏ, tâm nguyệt hồ, vĩ hỏa hồ, ki thủy báo, đầu mộc giải,

Ngưu Kim Ngưu, đề đất hạc, hư ngày chuột, nguyệt nguyệt Yến, thất hỏa heo, vách tường thủy 獠, Khuê Mộc Lang,

Lâu kim cầu, dạ dày đất trê, Mão Nhật gà, tất nguyệt ô, tụy hỏa hầu, hạch tội Thủy Viên, giếng mộc ngân,

Quỷ kim dương, liễu đất chuông, Tinh ngày mã, trương nguyệt lộc, cánh hỏa xà, chẵn thủy dẫn, Giác Mộc Giao.

Mỗi tức nhị yêu tướng, nhị thập bát tú lại về Tứ Đại Thiên Vương sở quản, mỗi thất tức đối ứng một ngày Vương, mà Tứ Thiên Vương lại làm Lục Nhĩ sở quân thú. Như thế, Thanh Liên Linh son thủy phục trong sáng, rồi sau đó các bộ châu tiếp tục tiến đến Thanh Liên Linh son nghe đạo sinh linh liền về ứng nhị thập bát tú.

Trong khoảng thời gian ngắn, Hồng Hoang trừ bỏ vu tộc cùng Yêu Tộc thế lớn, mà Bắc can lô châu Thanh Liên Linh son bị coi là đệ tam đại thế lực. Chính xác yêu khí tận trời, so sánh với chín trăm năm Lục Nhĩ tiêu đã tiêu nháo, lần này, Thanh Liên Linh son cũng coi là bình hùng tướng mạnh.

Một ngày, tứ đại Yêu Vương một trong Mi Hầu Vương đối Lục Nhĩ nói : "Đại vương, nghĩ tới ta nhóm Thanh Liên Linh son yêu đông hơn năm mươi vạn, coi như cùng vu tộc yêu vu cũng có ganh đua lực, cần gì phải lui ở vào nơi đây?"

Mi Hầu Vương, đúng là bảy đại thánh một trong Thông Phong Đại Thánh. Bảy đại thánh làm đừng làm Bình Thiên đại thánh Ngưu Ma Vương, phục hải đại thánh con thường luồng Ma vương, Hỗn Thiên Đại Thánh Bằng Ma Vương, Di Sơn Đại Thánh Sư Đà Vương, Thông Phong Đại Thánh Mi Hầu Vương, khu thần đại thánh Ngưu Nhung Vương, Tề Thiên đại thánh Tôn Ngộ Không.

Hiện tại bảy đại thánh trừ bỏ Tề Thiên đại thánh Tôn Ngộ Không còn mặt theo năm màu thần thạch bạo xuất, cái khác Lục Đại thánh đều đã xuất thế.

Thông Phong Đại Thánh Mi Hầu Vương cùng Lục Nhĩ Mi Hầu đều là hầu loại, cho nên tính tình nhất tương hợp, bình thường có nhiều cãi lộn, thực lực cùng Lục Nhĩ ngang nhau, có Thái Ất Kim Tiên cảnh giới.

Lục Nhĩ nghe vậy, nói: "Mi Hầu Vương, người ý, ta lại chẳng phải biết, chính là này vốn là ý của sư tôn, chúng ta không được ra Thanh Liên Linh sơn nghìn vạn dặm, chín trăm năm, ta đó là ý vào một ít bồn sự chọc tai hoạ bị sư tôn khâm cố ở băng hàn cung chín trăm năm, này chín trăm năm thể ngộ thiên đạo, thật sâu cảm thấy được thiên đạo dưới, có thể nào thánh, sẽ thành quân cò. Việc này đừng vội nhắc lại, chờ sư tôn chi mệnh."

Thông Phong Đại Thánh Mi Hầu Vương nói: "Nếu là Thánh Sư chi mệnh, chúng ta không dám không theo."

Như thế, lại qua một ngàn năm

Tầng trời ba mươi ba, Thái Dương Cung. Lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất đang ngồi ở Thái Dương Cung trên đại điện, quay mắt về phía thập đại yêu thánh, trong lòng bội cảm uất ức, gần hai ngàn năm, bởi vì Yêu Hoàng Đế Tuấn bề quan, tự thân hắn ta tự mình chống đỡ vu tộc mười một Tô Vu, áp lực quá nhiều, rất chật vật. Một ngày này, đột nhiên, Thái Dương Cung hậu điện truyền ra một trận thiên địa trong lúc đó uy thế, đúng là Yêu Hoàng Đế Tuấn bề quan chỗ, Đông Hoàng Thái Nhất cùng điện hạ thập đại yêu thánh đều làm một hi, quả nhiên, liền nghe được Yêu Hoàng Đế Tuấn cuồng tiếu tiếng động.

Thập đại yêu thánh đi theo Đông Hoàng Thái Nhất lúc sau nghênh bước lên đi, Đông Hoàng Thái Nhất hỏi: "Huynh đệ, chính là đem kia tiên thiên linh bảo Hà Đồ Lạc Thư chữa trị sao?" Yêu Hoàng Đế Tuấn nói: "Đúng là, lần này không chỉ có đem tiên thiên linh bảo Hà Đồ Lạc Thư chữa trị, hơn nữa ta còn chém ra đệ nhị thi, đạo hạnh tiến nhanh." Đông Hoàng Thái Nhất vui vẻ: "Như thế rất tốt! Huynh đệ bề quan này hai ngàn năm, vu tộc khinh người quá đáng, lần này, chúng ta nhất định phải giết nó vu tộc thống khoái!" Thập đại yêu thánh cũng là mừng rỡ, vốn là cung kính tụng Yêu Hoàng Đế Tuấn tu vi tiến nhanh, sau đó đối Đông Hoàng Thái Nhất nói như vậy phụ họa đồng ý.

Yêu Hoàng Đế Tuấn ngồi trên cung điện phía trên, nói: "Vu tộc, chúng ta nhất định phải đánh chết, chính là kia Diệp Thanh thực tại thật giận!"

Lúc này, thập đại yêu thánh một trong cửu anh đứng lên nói: "Yêu Hoàng bề hạ, hiện tại vu tộc từng bước ép sát, chúng ta đương cần nặng đó là vu tộc, Diệp Thanh dù sao cũng là thánh nhân môn hạ, chúng ta cây này đại địch, chi sự." Cái khác yêu thánh cũng sôi nổi phụ nói, chỉ có kia yêu sư Côn Bằng đứng ở nơi đó, lãnh âm nghiêm mặt.

Đông Hoàng Thái Nhất nói: "Huynh đệ, kia Diệp Thanh hiện tại Thanh Liên Linh sơn thế lớn, chúng ta trước giải quyết vu tộc, tiếp tục công hơ khô thê tre liên Linh sơn không muộn." Yêu Hoàng Đế Tuấn vuốt cằm, chỉ có thể như thế. Hắn thân là Yêu Hoàng, há lại sẽ không biết sự tình thực khinh thực trọng.

Như thế, lại quả thật một trăm năm, này một trăm năm, vu yêu lượng Tộc đại chiến, cũng Yêu Tộc chiếm ưu thế, vu tộc kẻ tiếp tháo chạy.

Vu yêu lượng Tộc cuộc chiến, đều xem ở Nữ Oa thánh nhân chi da mặt thượng mà không quá mức khó xử nhân tộc, cho nên nhân tộc, trải qua mấy ngàn năm qua sinh sản, dần dần trở thành Hồng Hoang nhất đại sinh linh, nắm chắc triệu chi đông, các đại trung tiểu Bộ Lạc đã dần dần trải rộng vu tộc Bộ Lạc đi vắng nơi, mà nhân tộc, bởi vì lúc trước Diệp Thanh truyền thụ kia tu đạo pháp quyết, cũng dần dần xuất hiện một ít phép màu Cao Cường chi sĩ, tuy rằng so với không được một ít Đại Vu cùng Yêu Vương.

Mà một ngày, Diệp Thanh ở Thanh Liên Linh sơn giảng đạo thì đột nhiên ngừng lại, nhìn phía Bất Chu Sơn, chỉ nghe Bất Chu Sơn lão tử thanh âm vang lên: "Ta vốn là lão tử, Hồng Quân thánh nhân môn hạ, Bàn Cổ nguyên thần biến thành, lập nhân giáo, giáo hóa nhân tộc."

Vừa dứt lời, ngày hiện dị tượng, lấy lão tử làm trung tâm, một trận gọn sóng truyền khắp cả Hồng Hoang mặt đất, tiên linh chi khí bắt đầu khởi động, một đạo năm màu đại công đức từ tầng trời ba mươi ba đáp xuống lão tử trên người, lão tử lập địa thành thánh.

Thiên địa trong lúc đó hàng vạn hàng nghìn sinh linh đều cảm này uy, bá phục ca tụng thánh nhân chi uy, mà kia Hồng Hoang mấy tỷ nhân tộc, lại càng bá phục tụng hô thánh nhân đại ân đại ân!

Kể Nữ Oa lúc sau, lão tử rốt cục thành thánh!

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21 : Thành thánh các lập đại giáo

Lão tử thành thánh, đều là Tam Thanh Nguyên Thủy Thiên Tôn có điều ngộ ra, cảm trong tay Bàn Cổ Phiến, dựng ở giữa không trung, nói: "Ta vốn là Nguyên Thủy, Hồng Quân thánh nhân môn hạ, Bàn Cổ nguyên thần biến thành, thuận theo thiên đạo, nay lập Xiển Giáo, nói rõ thiên đạo ý. Nội vực *

tiểu thuyết vòng vòng hữu thủ đã tuyên bố" vừa dứt lời, thiên địa lại là một trận rung động, Địa Dũng Kim Liên, thủy tướng khí muốn mới, trời giáng một đạo năm màu đại công đức cho NguyênThủy trên người, NguyênThủy kể lão từ lúc sau, thành tựu Hồn Nguyên thánh nhân vị.

Mà Thông Thiên cũng như thể giống như, hiệu lão từ cùng NguyênThủy, đứng ở giữa không trung nói : "Ta vốn là Thông Thiên, Hồng Quân thánh nhân môn hạ, nay lập Tiết Giáo, lấy ra Nhất Tuyến Thiên cơ, giáo hóa chúng sinh." Tiếp theo, tiên linh chi khí lại là một trận bắt đầu khởi động, tầng trời ba mươi ba tự hạ năm màu đại công đức cho Thông Thiên trên người, Thông Thiên đạp đất thành tựu Hồn Nguyên thánh nhân.

Tam Thanh vốn là một thể, một ngày toàn bộ chứng được đại đạo, thành tựu Hồn Nguyên thánh nhân vị, Hồng Hoang sinh linh liên tục hướng Bát Chu Sơn bái phục, Nhi Hồng hoang mỗi cái góc nhắc lên đại đạo động, từ Nữ Oa lúc sau, Hồng Quân năm đó sờ chỉ ra thất thánh nhân, lại có ba người chứng được thánh vị, như vậy, kế tiếp là ai? Năm đó Từ Tiêu Cung nghe đạo đại thần thông người lúc này không hề hoài nghi.

Mà Tam Thanh chứng đạo thành tựu Hồn Nguyên thánh nhân thì Thái Dương Cung Yêu Hoàng Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất sắc mặt có chút khó coi, Tam Thanh thành thánh, nếu kế tiếp là Diệp Thanh chứng đạo, như vậy bọn hắn phía trước chẳng phải là cùng thánh nhân kết xuống nhân quả? Phía trước, bọn hắn ý vào Nữ Oa thánh nhân sau lưng chỗ dựa, hơn nữa Diệp Thanh còn mặt thành thánh, cho nên mới kiêu ngạo như vậy, hiện tại? Rất hối hận.

May mà, Tam Thanh thành thánh lúc sau, thiên địa không còn đại động tĩnh.

Bất quá, mấy ngày sau, chỉ thấy Tây Phương Hưong Vân ai ai thẳng thẫu thanh mây, vạn trượng Phật tượng kim quang chiếu rọi, truyền đến từng trận Phạm âm "Phật tức tâm này tâm tức Phật, tâm Phật cho tới bây giờ đều đòi lấy vật gì. Vô thể thân thể tức thực thể, vô tướng chi tướng tức thực tướng, phi sắc phi không phi không không, không đến không hướng không trở về hướng. Không khác vô cùng trống không vô, khó khăn bỏ khó khăn thủ khó nghe mong. Trong ngoài linh quang nơi nơi cùng, nhất Phật quốc ở nhất trong cát. Một,từng mảnh cát hàm Đại Thiên giới, một cái thể xác và tinh thần vạn pháp cùng. Biết chi tu có Vô Tâm bí quyết, bất nhiễm không trệ làm tịnh nghiệp. Chúng sinh đều khổ, nay ta hai người cũng lập nên Phật giáo, xây Tây Phương Niết bàn, tạo nhất thể giới cực lạc, nguyện người tiến đến, thành tựu đại thiện quả."

Phạm âm vừa, liền thấy được Thiên Không vạn hoa rơi rụng, Địa Dũng vô số Kim Liên, lưỡng đạo Kim Thân Phật quang hào quang vạn trượng, một đóa Kim Liên một viên cây bồ đề dựng ở giữa không trung, đàn hương từng trận, tiếp theo, thiên địa rung động, lắng xuống lưỡng đạo năm màu đại công đức.

Cùng Tây Phương Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề hai người chứng được thánh vị, thành tựu Hồn Nguyên thánh nhân. Hồng Hoang chúng sinh linh đều về phía tây phương bái phục.

Từ đó, thiên địa trong lúc đó, không có gì ngoài Hồng Quân hợp đạo ở ngoài, đã có thánh nhân sáu vị, mà chỉ riêng chỉ có Diệp Thanh này Hồng Quân môn hạ đệ tử đệ tử không có chứng được Hồn Nguyên thánh nhân.

Nữ Oa tạo hóa nhân tộc, công đức thành thánh sớm nhất, nhưng là thánh nhân bên trong, thực lực cũng thấp nhất. Mà Tam Thanh, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề đều là trăm lại lượng thì lúc sau lại phải đại công đức thành thánh, cho nên thực lực so với Nữ Oa cao đó, Tam Thanh làm Bàn Cổ nguyên thần biến thành, Tam Thanh lại ở tới, bởi vậy theo như đạo hạnh đứng hàng thứ, theo cao tới thấp làm lão từ, nguyên thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa.

Bất quá, thánh nhân đã có tam đại cảnh giới, vừa là Hồn Nguyên Đại La cảnh, nhị làm Hồn Nguyên Hồng Mông cảnh, tam làm Hồn Độn Thái thượng cảnh. Lão từ, nguyên thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa đám người đều làm Hồn Nguyên Đại La cảnh, tức chứng đạo, phải dính nhân quả nghiệp lực, thoải mái luân hồi, bất diệt bất tử, mà Hồng Quân làm Hồn Nguyên Hồng Mông cảnh, vừa người thiên đạo, tức thiên đạo, bốn ý làm thiên ý. Đệ tam Hồn Độn Thái thượng cảnh, chỉ có Bàn Cổ chứng được, tức khai thiên phách, chứng kiến tạo hóa.

Sáu người khác dĩ nhiên chứng đạo, cố tình Diệp Thanh lại còn không có cảm ứng. Hồng Mông Từ Khi? Thân có Hồng Mông Từ Khí, lại có Bàn Cổ truyền lại linh ngộ Tạo Hóa Ngọc Diệp đại đạo quy luật, vì sao chậm chạp không thể chứng đạo? Diệp Thanh thực tại có chút buồn rầu.

Không Tuyên đứng ở bên cạnh, nhìn thấy sư phụ thần sắc, không khỏi nói : "Sư tôn, chính là làm thánh vị mà phiền? Năm đó nếu Hồng Quân đạo tổ chỉ ra thất thánh vị, sư tôn nhất định có thể chứng được đại đạo, chính là sớm hay muộn vấn đề." Diệp Thanh nhìn nhìn này đại đệ tử, lắc đầu nói: "Người có điều không biết, vì sư vốn là Hồn Độn bên trong Hóa Hình, Bàn Cổ làm ta huynh trưởng, lại thân có ba đạo Hồng Mông Từ Khí, lại có Bàn Cổ huynh trưởng truyền lại đại đạo quy luật, vốn nên ở Hồng Quân đạo tổ phía trước chứng đạo, nhưng là bây giờ Hồng Quân cái kia con giun đều hợp đạo, vì sư còn không có chứng đạo, vì sư nghĩ mãi mà không rõ a! Vì sao? Vì sao? Thiên đạo khó dò!"

Không Tuyên kinh hãi, nhất thị kinh chính mình sư tôn có thể Hồn Độn bên trong Hóa Hình, cùng Bàn Cổ cùng thời, hai là kinh kia Hồng Quân đạo tổ bản thể không thể tưởng được đúng thể một cái con giun.

Diệp Thanh vẫn mặt chứng đạo tạm thời đề xuống không nhắc tới, chuyện kể rằng Tam Thanh thành thánh lúc sau, các lập đại giáo, liền từ giảng đạo thu đồ đệ, mà ba người mặc dù là Bàn Cổ nguyên thần biến thành, nhưng là sờ thể ngộ thiên đạo bất đồng, đối với đại đạo quy luật giải thích cũng bất đồng, lão từ cho rằng chỉ có đại nghị lực người mới có thể truyền này đại đạo, mà NguyênThủy lại cho rằng môn hạ đệ tử tu hạo tư chất cùng tuệ căn phương thành, đến nỗi Thông Thiên giáo chủ, liền cùng Diệp Thanh vậy, cho rằng chúng sinh ngang hàng, đại đạo là vì giáo hóa chúng sinh mà sinh, vì thế, chỉ mong người tới, nhất chẳng hề cự tuyệt.

Kể từ đó, Bát Chu Sơn yêu khí tận trời, Tam Thanh bởi vì này thu đồ đệ việc, mà sinh lòng khúc mắc. Một ngày, NguyênThủy đối Thông Thiên nói : "Sư đệ, người bằng hồ làm, Bát Chu Sơn vốn là tiên gia nơi, người khen ngược, thu một đám súc sinh, bức này đạo hạnh nông cạn hạng người, làm sao có thể truyền ta nói môn đại đạo quy luật?"

Thông Thiên vừa nghe, liền Khí Đạo: "Dưới đường lớn, hàng vạn hàng nghìn sinh linh đều làm ngang hàng, gì có phân chia cao thấp, huống người nhàn

tâm khiến chúng nó ở cầu đạo chỉ đồ tận lực cầu tác mà gây dựa? Ta chờ nếu chứng được đại đạo, vì sao không thể truyền thụ giáo hóa chúng sinh đại đạo quy luật? Nếu đạo bất đồng bất tương vì mưu, ta liền rời đi, cũng không muốn ở chỗ này Bất Chu Sơn." Nói xong, trực tiếp tự rời đi, sau đó trở về Đông Hải, tuyển một tòa linh khí dồi dào, vận dụng đại pháp lực xây Bích Du Cung, tiếp tục giảng hán Thượng Thanh tiên pháp, mà Thông Thiên thì thu hơn mười vị nhập thất đệ tử, có Kim Linh thánh mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu, Kim Cô Tiên, Bì Lô Tiên, Ô Vân Tiên, Trường Nhĩ Định Quang Tiên, Kim Nha Tiên, Cầu Thủ Tiên, Linh Nha Tiên, Triệu Công Minh, Vân Tiêu, ngọc bích, Quỳnh Tiêu, la tuyên, Đa Bảo Đạo Nhân đợi, ký danh đệ tử vô số.

Mà Thông Thiên sau khi rời khỏi, lão tử cũng ly khai Bất Chu Sơn, đi tới Thủ Dương Sơn, xây Bát Cảnh Cung, thu Huyền Đô làm đệ tử, xưng Huyền Đô Đại Pháp Sư, trừ bỏ giảng đạo ngoại, đó là luyện đan.

Nguyên Thủy Thiên Tôn liền lưu tại Bất Chu Sơn, thông qua tầng tầng khảo nghiệm, thu đồ đệ mười lăm người, làm Vân Trung Tử, Nam Cực Tiên Ông, Nhiên Đăng Đạo Nhân, cùng với thập nhị kim tiên. Thập nhị kim tiên, làm Cửu Tiên Sơn Đào Viên Động Nghiễm Thành Tử, rất hóa sơn Vân Tiêu Động Xích Tinh Tử, Nhị Tiên Sơn Ma Cô Động Hoàng Long chân nhân, Giáp Long Sơn Phi Vân Động Cự Lưu Tôn, Càn Nguyên Sơn Kim Quang Động Thái Ất chân nhân, Không Động Sơn Nguyên Dương Động Linh Bảo đại pháp sư, Ngũ Long Sơn Vân Tiêu Động Văn Thủ Nghiễm Pháp Thiên Tôn, Cửu Cung sơn Bạch Hạc Động Phổ Hiền chân nhân, Phổ Đà sơn Lạc Giả Động Từ Hàng đạo nhân, Ngọc Tuyên Sơn Kim Hà Động Ngọc Đình chân nhân, Kim Đình Sơn Ngọc Ốc Động đạo hạnh thiên tôn, Thanh Phong sơn Từ Dương Động Thanh Hư Đạo Đức chân quân.

Tam Thanh thu đồ đệ ở riêng là lúc, Hồng Hoang cả vùng đất, yêu vu lượng Tộc chi tranh đã đến nước lửa không phân tan ra nông nổi, nhưng lần này vô cùng tận lượng kiếp, khởi nguyên cũng ứng ở Yêu Tộc thập mặt trời phía trên.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22 : Mặt trời thái tử dẫn vô cùng tận kiếp

Chuyện kể rằng Hồng Hoang chi nam chỗ có một đảo, trong đảo có một cốc, tên là canh cốc, canh cốc trong vòng có một cự mộc, cây cao vạn trượng, cây có thập chi, uốn lượn chiều dài trăm trượng, tên là Phù Tang, đứng thế thiên địa nổi danh thần cây. WWw. NEiyu. cOM

Thần cây thập chi phía trên, phân biệt tê roi có thập chi mặt trời, vốn là Thiên Đình Yêu Tộc thập đại thái tử, Yêu Hoàng Đế Tuần sở sinh, thập đại mặt trời vừa ra đời liền luôn luôn chịu Yêu Hoàng Đế Tuần cùng Đông Hoàng Thái Nhất sủng nịch, lại ý vào kế thừa Yêu Hoàng thế mạch thái dương chân hóa, cho nên cho tới nay hung hăng càn quấy gây chuyện, nhiều được Thiên Đình không một ngày yên tĩnh, sau lại Yêu Hoàng Đế Tuần không thể, liền đem chi vây ở canh cốc, cũng ở canh cốc chung quanh vài bố có rất trận.

Mấy vạn năm xuống dưới, thập đại mặt trời khôn tại canh cốc, không thể gây chuyện, nhưng là tu vi tinh tiến thần tốc, đều có kim tiên chi cảnh, không có lúc nào là không muốn phá trận mà ra, nhưng là Yêu Hoàng Đế Tuần sở vài bố đại trận như thế nào dễ dàng cùng, tập thập đại mặt trời mấy vạn năm lực cũng không thể động hồi tiếc mấy may.

Một ngày này, thập đại mặt trời bên trong Lão Thất thờ dài: "Các vị huynh đệ, phụ hoàng bằng nhần tâm, vậy chúng ta không sai mấy vạn năm, mỗi ngày chờ ngày mọc lên ở phương đông lặn về phía tây, này mấy vạn năm những ngày sau này buồn đúng thế vô tình thần." Thập đại mặt trời lão Đại nói: "Lão Thất, phụ hoàng như thế cũng là cho chúng ta hảo, này mấy vạn năm, chúng ta luân hồi chờ ngày mọc lên ở phương đông lặn về phía tây, đối với chúng ta thế mạch thái dương chân hóa tu luyện cũng đại ích."

Đệ thập thái tử Lục Ấp nói: "Đại ca nói là."

Thập đại mặt trời đang nói, đột nhiên, canh ngoài cốc mặt đại trận dao động, lão Đại nói: "Kỳ quái, chẳng lẽ là phụ hoàng đến đây? Bất quá còn chưa tới trăm năm a." Như không có ngoài ý muốn việc khóa thân, Yêu Hoàng Đế Tuần mỗi trăm năm đều lại đây canh cốc xem thập đại mặt trời, khoảng cách lần trước, mới qua mấy chục năm.

Tiếp theo, đông mặt trời liền thấy theo đại trận ở ngoài đi vào một đạo nhân, đạo nhân có lưu đẹp tu, mặt nhuận như anh, hai mắt hàn nếu Ngôi Sao.

Người được phái đến có thể phá Yêu Hoàng Đế Tuần sở vài bố canh cốc đại trận, thập đại mặt trời tuy rằng ngạo mạn, nhưng là không dám vô lễ, lão Đại tiến đến chào: "Tiên trưởng là người phương nào? Tới đây chuyện gì?"

Đạo này người là ai? Đúng là Tây Phương Phật giáo lượng thánh nhân một trong Chuẩn Đề đạo nhân hóa thân, chi thấy Chuẩn Đề nói: "Ta chỉ đúng thế nhất hạng người vô danh, thái tử không cần đa lễ, cha ngươi hoàng bị vu tộc việc quán thân, ta chịu cha ngươi hoàng chi mệnh tiến đến phóng bọn ngươi đi ra ngoài."

Thập đại mặt trời trong nhỏ lão Đại cũng hỏi: "Xin hỏi tiên trưởng, phụ hoàng ta bị vu tộc chuyện gì quán thân?" Chuẩn Đề se se đẹp tu nói: "Cha ngươi

Hoàng Đế tuần cùng thúc thúc của người Đông Hoàng Thái Nhất bị mười hai Tổ Vu Thập Nhị Đồ Thiên Sát Thần đại trận gây thương tích." Sau đó, lại thêm thuyết Yêu Tộc cùng vu tộc song phương tranh này thiên địa nắm giữ quyền to mà chém giết việc. Thập đại mặt trời vừa nghe phụ hoàng Đế Tuần cùng thúc thúc Đông Hoàng Thái Nhất làm mười hai Tổ Vu gây thương tích, đều là giận hờn mê lý trí, lại nghe được Chuẩn Đề miêu tả yêu vu lượng Tộc mấy vạn năm đến chém giết, bên ngoài thân sôi nổi hiện ra thái dương chân hỏa.

Chờ đợi Chuẩn Đề dẫn thập đại mặt trời ra canh gác đại trận, Chuẩn Đề liền loáng đi.

Thập đại mặt trời bên trong Lão Thất nói : "Đại ca, chúng ta bây giờ phải đi vu tộc giết nó một phen! Để phụ hoàng cùng thúc thúc chỉ thù!" Lão Đại cảm thấy được việc này kỳ quái, cần nói về trước Thiên Đình, cái khác mặt trời đều là sôi nổi nói rõ đi vu tộc giết thống khoái, lão Đại không thể, chỉ phải theo đông huynh đệ nói như vậy, hướng vu tộc Bộ Lạc bay đi.

Thập đại mặt trời, ý vào mấy vạn năm, tu vi tiến nhanh, đều muốn đại triển một phen thân thủ, đi vu tộc Bộ Lạc đại chiến một hồi, không chỉ có thể xoay chuyển trời đất đình mới phụ hoàng công, hơn nữa có thể lập hạ uy danh.

Cũng là nên này thập đại mặt trời vì thế thứ vô cùng tận lượng kiếp kéo, làm kia vô cùng tận lượng sát kiếp đặt móng. Tại phía xa trời cao Chuẩn Đề thập đại mặt trời sôi nổi hướng vu tộc bay đi, không khỏi ý cười thịnh nhưng, muốn cái kia Tây Phương mặt đất cần cỗi, cho sáng chế Phật giáo phát triển bất lợi, lần này tính toán vu yêu lượng Tộc thành công, vu yêu lượng Tộc đến lúc đó lưỡng bại câu thương, hẳn Tây Phương Phật giáo nên rầm rộ là lúc.

Canh gác đại trận làm Yêu Hoàng Đế Tuần sờ vai bố, lẽ ra thập đại mặt trời xuất trận, lý nên biết mới đúng, bất quá Chuẩn Đề làm thánh nhân, cũng dùng chứng minh Thánh linh bảo Thất Bảo Diệu Thụ giấu diếm tế Thiên Cơ.

Chuyện kể rằng thập đại mặt trời sát ý hồi hồi, bên ngoài thân thiêu đốt lên thái dương chân hỏa hướng Hồng Hoàng vu tộc Bộ Lạc mà đi, nơi đi qua, Hồng Hoàng mặt đất sôi nổi cháy, mặt đất khô nứt, không có một ngọn cỏ, phải biết rằng, thái dương chân hỏa chính là trừ bỏ Tiên Thiên linh hỏa ở ngoài lợi hại nhất một loại chân hỏa, Hồng Hoàng sinh linh lại như thế nào nhận được ngu ở thập đại mặt trời tập hợp và phân tán phát thái dương chân hỏa, không ít sinh linh sôi nổi đốt diệt, gặp đại kiếp nạn.

Hồng Hoàng mặt đất bên trong, vu tộc mười hai Tổ Vu, cùng sở hữu mười hai cái đại bộ lạc, mỗi một đại bộ lạc lại có vô số trung tiểu Bộ Lạc, hiện tại không có gì ngoài Tổ Vu Hậu Thổ Bộ Lạc tới minh gian chứng minh gian các đại trung Tiểu Tư chức ngoại, còn có mười một người đại bộ lạc.

Vu tộc tuy rằng không tu nguyên thần, nhưng là luyện thể thuật cũng thượng thừa, hơn nữa phần lớn vu tộc người đều trời sinh không chế thiên địa Ngũ Hành năng lượng, trong đó một ít Đại Vu, phép màu thắng truy mười hai Tổ Vu, cho nên đây cũng là vu tộc mấy vạn năm đến có thể cùng Yêu Tộc cùng tranh thiên địa bá chủ vị nguyên nhân.

Khoa Phụ đứng thế vu tộc Đại Vu một trong, đông đảo trong bộ lạc một cái trung bộ rơi thủ lĩnh, một ngày này, Khoa Phụ đang ngồi trong trướng, đột nhiên cảm giác khô nóng dị thường, tiếp đó lại nghe thấy bên ngoài tộc nhân có tiếng kêu thảm thiết, vội vàng theo dùng Bắc Hải băng xà chỉ da làm cái lều đi ra nhìn xem là chuyện gì xảy ra. Không ngờ trở ra cái lều vừa nhìn, chính mình Bộ Lạc đã thành một cái biển lửa, mấy ngàn tộc nhân chịu đại hỏa thiêu hủy kêu thảm thiết kêu cứu, ngẩng đầu vừa nhìn, trên đầu đang có thập đại mặt trời dùng này bên ngoài thân thái dương chân hỏa hướng chính mình ở Bộ Lạc đầu quần xuống.

Khoa Phụ nổi giận mắg: "Đáng giận cực kỳ biến mao súc sinh, ta hôm nay nhất định phải giết bọn người cho ta tộc nhân đền mạng!" Nói xong liền hiện ra thân mình, chỉ thấy Khoa Phụ biến thành một cái thân cao mấy trăm trượng, hai tai các mọc một cái hoàng xà, song chưởng cũng triển một cái hoàng xà Cự Nhân, Khoa Phụ cầm dùng Tổ Vu Đế Giang dùng Tiên Thiên linh mộc vì nó luyện chế Đào Mộc trượng liền hướng mặt trời đánh tới, thập đại mặt trời xem vu tộc Bộ Lạc vu người bị chính mình thái dương chân hỏa thiêu hủy kêu thảm thiết, không khỏi thống khoái, không ngờ Khoa Phụ biến ra thân mình, nhất trượng đánh tới, không có phòng bị dưới, một con mặt trời liền bị Khoa Phụ bắn trúng hạ xuống, hóa thành một đoàn mặt trời chi hỏa văng khắp nơi mà tán, đã là thân vẫn.

Cái khác mặt trời không khỏi kêu thảm thiết "Lão Nhị" "Nhị ca" . Thập đại mặt trời từ khi ra đời hơn mười vạn năm liền sớm chiều ở chung, thấy Khoa Phụ đánh chết tự huynh đệ, không khỏi đau lòng muốn nứt ra, sôi nổi hướng Khoa Phụ hợp công mà đến.

Một trận chiến này, thắng đánh cho núi sông chảy ngược, đất băng đất rung. Mấy trăm hiệp xuống dưới, còn lại cửu đại mặt trời lại dần dần sinh hiện tượng thất bại, không địch lại Khoa Phụ. Lúc này, cửu đại mặt trời đã không còn nữa lúc trước trở ra canh gác khi khí phách cuồng ngạo, thân mình nhiều chỗ bị Khoa Phụ đánh trúng, màu vàng lông chim rơi rụng một trận.

Cửu đại mặt trời không địch lại, lão Đại sinh ra nhất kế, dẫn theo đông mặt trời hướng Hồng Hoàng cực tây sa mạc lớn mà đi, và lại chiến và lại đi, Khoa Phụ tuy rằng phép màu Cao Cường, nhưng là đầu không thể nào dùng tốt, lại thấy thế nào cho ra đông mặt trời chỉ kẻ sách, liền một đường đuổi giết đã qua, bởi vì không tốt cho phi hành, đuổi giết đến cực điểm tây sa mạc lớn là lúc, sớm kiệt lực, thêm cực kỳ tây sa mạc lớn lại là mặt trời lực nồng đậm nơi, của mọi người mặt trời quần thân không thể đào thoát dưới, sớm cực kỳ nguy hiểm.

Mà lúc này, Bắc can lô châu Thanh Liên Linh sơn Diệp Thanh một ngày này tỉnh ngộ thiên đạo, đột nhiên mở hai mắt, người nhẹ nhàng dựng ở giữa không trung, nói : "Ta vốn là Diệp Thanh, Hồng Quân thánh nhân môn hạ, nay lập nhất giáo, làm Thiên giáo, nghịch thiên ý, làm chúng sinh cầu được đại đạo chi kỳ." Thanh âm vang vọng cả Hồng Hoàng thiên địa, mà nương Hồng Hoàng thiên địa các thần thông giả kỳ dị đứng thế lần này lại không hề lúc trước lục thánh nhân chứng đạo thụ triệu, mà tăng trời ba mươi ba, Hồn Độn bên trong Hồn Độn kiếp lời cũng bốc lên lần lộn, Nhi Hồng hoàng thiên địa trong lúc đó chịu này nhất uy áp, ai cũng kinh hãi, liền ngay cả Tam Thanh chờ lục thánh nhân cũng là như thế.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.